

മാർ ബഹനാം സഹദാ

മലയാളം

മാർ ബഹനാം സഹദാ

(ജീവചരിത്രവും പഠനങ്ങളും)

സമ്പാദകൻ : ഫാ: ജോസി ജേക്കബ്
പ്രസാധകർ : മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ്
സുറിയാനിപ്പള്ളി, വടയാപ്പറമ്പ്
ഒന്നാം പതിപ്പ് : 2000 ഡിസംബർ
കോപ്പികൾ : 1000
ഡി.റ്റി.പി. : ഐക്കൺസ്, കോട്ടയം ☎ 0481 - 303237
കവർ ഡിസൈൻ : 5M Communications, കോട്ടയം
☎ 0481 -566585
പ്രിന്റിംഗ് : നാഷണൽസിററി ഓഫ്സെറ്റ്, കോട്ടയം
വിതരണം : സോഫിയാ ബുക്സ്
വടക്കേനട, കോട്ടയം - 686 001
☎ 0481 - 303237

Mar Bahanam Sahadha (The biography and studies on St. Behanam) □
Compiled by Fr. Jossi Jacob □ Published by Mar Bahanan Orthodox Church,
Vadayaparambu, Velianad P. O., Ernakulam Dist. Pin. 682 319 □ © The
Publisher □ Price Rs. 30.00 □ December 2000.

മാർ ബഹനാം സഹദാ

സമ്പാദകൻ
ഫാ. ജോസി ജേക്കബ്

വിതരണം
സോഫിയാ ബുക്ക്സ്

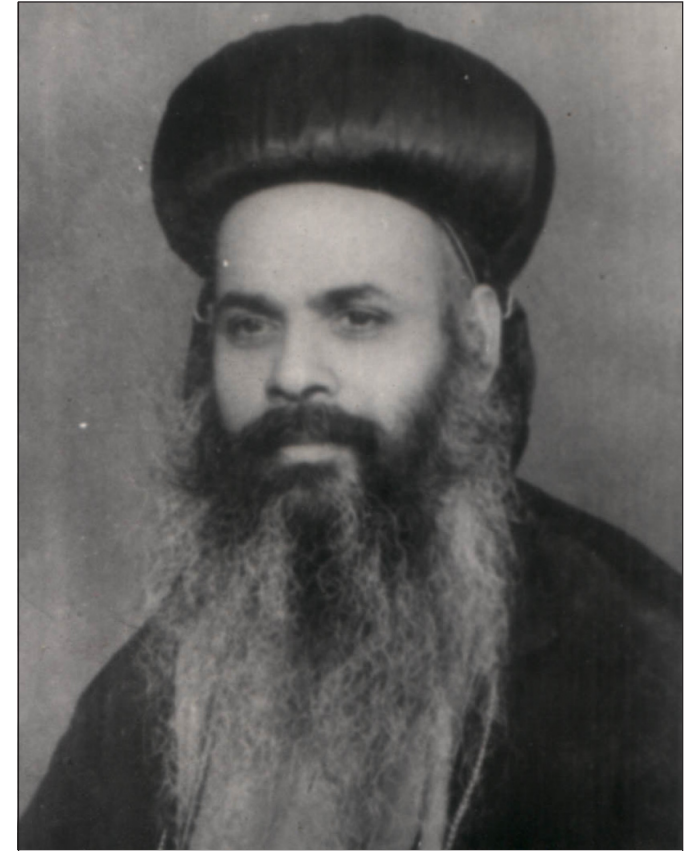
പ്രസാധകർ
മാർ ബഹനാൻ
ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി
വടയാപ്പറമ്പ്, എറണാകുളം ജില്ല
വില: 30.00 രൂപ

“എന്നാൽ എലീശാ മരിച്ചു;
അവർ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു;
പിറ്റേ ആണ്ടിൽ മോവാബ്യരുടെ പടക്കൂട്ടങ്ങൾ
ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു.
ചിലർ ഒരു മനുഷ്യനെ അടക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ
ഒരു പടക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ട് അയാളെ
ഏലീശാവിന്റെ കല്ലറയിൽ ഇട്ടു;
അവൻ അതിൽ വീണു
എലീശായുടെ അസ്ഥികളെ തൊട്ടപ്പോൾ
ജീവിച്ചു കാലൂന്നി എഴുന്നേറ്റു”
(2 രാജാ. 13:20,21).

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക	
- സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ	7
പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്	9
1) മാർ ബഹനാമും സോദരി സാരായും	
സഖാക്കളായ സഹദേന്മാരും	
- പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ	11
2) മാർ ബഹനാം സഹദാ: ചരിത്രദൃഷ്ടിയിൽ	
- എം. കുര്യൻ തോമസ്	17
3) മാർ ബഹനാം സഹദാ: മലങ്കരയിലെ ഇതിഹാസം	
- ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ	31
4) രക്തസാക്ഷ്യം വേദചരിത്രത്തിൽ	
- ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ	35
5) സഹദേന്മാർ: ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണത്തിൽ	
- ഫാ. ഡോ. ബി. വർഗീസ്	43
6) മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ കബറിടത്തിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര	
- ഡോ. കുന്നമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ	47
7) തിരുശേഷിപ്പുകൾ: ആദിമസഭയുടെ ദർശനം	
- പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ	59
8) മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് മലങ്കരയിൽ	
- ഫാ. ജോസി ജേക്കബ്	61
9) തിരുശേഷിപ്പുകൾ ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണത്തിൽ	
- ഫാ. ഡോ. എം. ജോൺ പണിക്കർ	67
10) മാർ ബഹനാം സഹദാ: പള്ളികളും പെരുന്നാളും	
- വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ	75
അനുബന്ധം	78

സമർപ്പണം



മഹാപരിശുദ്ധനായ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ
തിരുശേഷിപ്പ് സഭയ്ക്കും ഭവനത്തിനു മുഴുവനും
കാവലും കോട്ടയ്ക്കുമായി മലങ്കരയിൽ സ്ഥാപിച്ച
പുണ്യ സ്തോഭനായ
മുളുഖിരിക്കൽ ഹൗസ്മാർ സെവേറിയോസ്
മെത്രാപ്പോലീത്താന്റെ
പാവനസ്മരണയ്ക്ക് മുമ്പിൽ
ഈ ഗ്രന്ഥം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

അവതാരിക

സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ പരിശുദ്ധ സഹദേന്മാർക്ക് സുപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ട്. യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെപ്രതി സ്വജീവൻ ബലികഴിച്ചിട്ടുള്ള സഹദേന്മാർ വിശ്വാസികളുടെ അഭയസ്ഥാനവും സഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരുമാണ്. സ്വർഗ്ഗീയ രാജാവിനുവേണ്ടി ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽ രക്തം ചിന്തിയ സഹദേന്മാർ എല്ലാക്കാലത്തും പരിശുദ്ധ സഭയ്ക്ക് ബലമുള്ള കോട്ടകളാണ്. ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ വളർച്ചയിൽ നിർണ്ണായകമായ പങ്ക് സഹദേന്മാർക്കുണ്ട്. രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തം സഭയ്ക്ക് വിത്തായി തീർന്നു എന്ന് സഭാചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തമാണ്. കർത്താവിനുവേണ്ടി ഭൂമിയിൽ വീഴ്ത്തപ്പെട്ട ഓരോ തുള്ളി രക്തത്തിൽ നിന്നും സഭ ശക്തിയും ചൈതന്യവും ആർജിച്ചു.

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ ബഹനാം സഹദാ ക്രൈസ്തവ മണ്ഡലത്തിലെ ഒരു ജലിക്കുന്ന താരമാണ്. അക്രൈസ്തവനായ ഒരു രാജകുമാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹവും സഹോദരിയായ സാരായും അവരെ സേവിച്ചിരുന്ന നാല്പത് സൈനികരും മാർ മത്തായി റമ്പാനിൽ നിന്ന് സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച് പരിശുദ്ധ സഭയിൽ അംഗങ്ങളാവുകയും കർത്താവിനുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിത്വം വരിക്കുകയും ചെയ്തു. അനശ്വരമായ സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി നശ്വരമായ രാജകിരീടം മാർ ബഹനാമും, സഹോദരിയായ മർത്ത സാരായും തുണവൽഗണിച്ചു.

മലങ്കരസഭയിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ അനേകം പള്ളികളുണ്ടെങ്കിലും പരിശുദ്ധ സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ളത് നമ്മുടെ മെത്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാം പള്ളിയിൽ മാത്രമാണ്. തിരുശേഷിപ്പുകളെ ആദരിക്കുന്ന പതിവ് ഓർത്തഡോക്സ് പാരമ്പര്യത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. ഇതിന് ശക്തമായ വേദപുസ്തക അടിത്തറയുമുണ്ട്.

ശ്ഹീമോ നമസ്കാരത്തിൽ ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്ക് നമ്മൾ ഇപ്രകാരം പാടുന്നു:

“നഗരത്തിന്നൊരു കോട്ടകണക്കിസ്രായേലിൽ

സ്ഥാപിച്ചാൻ യൗസേപ്പിനസ്ഥികൾ മോശ

സഹദേന്മാരേ നിങ്ങൾ തൻ - അസ്ഥികളാകും

കോട്ടയതിൽ - കാത്തീടണമേ ഞങ്ങളെയും.”

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് ആ ഇടവകയ്ക്ക് മാത്രമല്ല സഭയ്ക്കും രാജ്യത്തിനു മുഴുവനും ദൃഷ്ടനിൽ നിന്നുള്ള കാവലും കോട്ടയുമായി നിലനില്ക്കട്ടെ.

വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായെ കുറിച്ച് സമഗ്രമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ നമുക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. മാർ ബഹനാം സഹദായെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വസനീയമായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മലയാള ഭാഷയിൽ തുലോം കുറവാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം ആ കുറവ് പരിഹരിക്കും എന്നതിന് സംശയമില്ല.

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ജീവചരിത്രം കൂടാതെ പരിശുദ്ധന്മാരെയും തിരുശേഷിപ്പുകളെയും പറ്റിയുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം ഭംഗിയായി വിശദീകരിക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും ഈ കൃതിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം സഭയിലെല്ലാവരും, പ്രത്യേകിച്ച് സൺഡേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകരും, വിദ്യാർത്ഥികളും മറ്റ് ആദ്ധ്യാത്മിക സംഘടനാ പ്രവർത്തകരും അവശ്യം വായിച്ചിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. സഭാചരിത്ര - വേദശാസ്ത്ര രംഗങ്ങളിൽ പ്രഗത്ഭരായ പണ്ഡിതന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചനയിൽ സഹകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിന്റെ ആധികാരികത വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഇത്തരത്തിൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് സന്നദ്ധരായ വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ ഇടവകയേയും, പ്രൗഢമായ ലേഖനങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് പുസ്തകം ക്രമീകരിച്ച ആ പള്ളി വികാരി നമ്മുടെ വാത്സല്യവാൻ ജോസി ജേക്കബ് കത്തനാരേയും ഇതിന്റെ രചനയിൽ സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാവരേയും നാം പ്രത്യേകം അനുമോദിയ്ക്കുന്നു. മാർ ബഹനാം സഹദായുടേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരി മർത്ത സാരായുടേയും, നാല്പതു സഹദേന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥത സർവ്വ സൃഷ്ടികൾക്കും കോട്ടയും കാവലുമായി ഭവിക്കട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ഗ്രന്ഥം നാം സഹൃദയ സമക്ഷം അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ്

മെത്രാപ്പോലീത്താ

കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരി

10 - 12 - 2000

പ്രസാധകക്കുറിപ്പ്

പിശാചുക്കളെ ഓടിക്കുന്ന സഹദാ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ഒരു സമഗ്ര ജീവചരിത്രഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ കുറവ് പരിഹരിക്കാനുള്ള ഒരു എളിയ ശ്രമം എന്ന നിലയിലാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത്. അതോടൊപ്പം സഹദേന്മാരെയും തിരുശേഷിപ്പുകളെയും പറ്റിയുള്ള ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണം കൂടി ചേർത്ത് പൂർണ്ണമായും ഓർത്തഡോക്സ് വീക്ഷണം നൽകുന്ന കൃതിയാക്കി ഇതിനെ വികസിപ്പിച്ചു.

ഈ ഉദ്യമത്തിൽ പ്രാധമായ അനേകം ലേഖനങ്ങൾ സമ്പാദിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു. കാലം ചെയ്ത പ. ബസേലിയോസ് മാർത്തോമാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ, ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നിവരുടെ ലേഖനങ്ങൾ അവയിലുൾപ്പെടും.

ഞങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമത്തോടു സഹകരിക്കുകയും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിത്തരികയും ചെയ്ത ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ, ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ, ഫാ. ഡോ. ബി. വർഗ്ഗീസ്, ഡോ. കുനമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ, ഫാ. ഡോ. എം. ജോൺ പണിക്കർ, എം. കുര്യൻ തോമസ്, വർഗീസ് ജോൺ തോട്ടപ്പുഴ എന്നിവരോട് അകൈതവമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ സർവാത്മനാ സഹകരിക്കുകയും കൃത്യസമയത്തു പൂർത്തിയാക്കാൻ കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോട് നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇതിന്റെ ഡി. റ്റി. പി. ജോലികൾ ഭംഗിയായി നിർവ്വഹിച്ച ഐക്കൺസ് കോട്ടയം, കവർ ഡിസൈൻ ചെയ്ത ടാബ് കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ്, ഭംഗിയായി മുദ്രണം നിർവ്വഹിച്ച നാഷണൽ സിറ്റി പ്രസ് എന്നിവർക്കും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

സർവ്വോപരി ഈ സംരംഭത്തിന് അനുഗ്രഹാശീർവാദങ്ങൾ നൽകുകയും മനോഹരമായ ഒരവതാരിക എഴുതിത്തന്ന് ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കൊച്ചി ഇടവകയുടെ അഭി. സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോടും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ഈ ഉദ്യമത്തിൽ സഹകരിച്ച എല്ലാവർക്കും ബഹനാം സഹദായുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരി മർത്ത സാരായുടേയും, നാല്പതു സഹദേന്മാരുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥത കോട്ടയും കാവലുമായിരിക്കട്ടെയെന്ന് ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഈ ലഘു കൃതി പ. ബഹനാം സഹദായുടെയും സോദരി സാരായുടെയും നാല്പതു സഹദേന്മാരുടെയും ജീവിതവും രക്തസാക്ഷിത്വവും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുമെന്നു പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളിക്കു വേണ്ടി

വികാരി

5 - 12 - 2000

വടയാപ്പറമ്പ്

മാർ ബഹനാമും സോദരി സാരായും സഖാക്കളായ സഹദേവന്മാരും

ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ

മാർ ബഹനാമിന്റെയും സഹോദരി സാരായുടെയും സഖാക്കളായ സഹദേവന്മാരുടേയും ഓർമ്മ വി. സഭ ധനുമാസം 10 -ാം തീയതി കൊണ്ടാടുന്നു. റോമിലെ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന അധർമ്മിയായ യൂലിയാനോസിന്റെ കാലത്ത് (യൂലിയാനോസ് റാശീഓ - Julian the apostate) എ. ഡി. 362 -ൽ (352 എന്ന് ചില പുസ്തകങ്ങളിൽ കാണുന്നത് ശരിയാണെന്ന് തോന്നുന്നു) ഇവർ രക്തസാക്ഷികളായി മരിച്ചു.

യൂലിയാനോസിന്റെ ക്രിസ്തുമത പീഡ

എ. ഡി 361 -ൽ മരിച്ച കോൺസ്റ്റാന്റിയൂസിന്റെ പിൻഗാമിയായി യൂലിയാനോസ് റോമാ ചക്രവർത്തിപദം പ്രാപിച്ചു. യൂലിയന്റെ പിതാവിനെ കോൺസ്റ്റാന്റിയൂസിന്റെ സിംഹാസനാരോഹണ വേളയിൽ നിഗ്രഹിച്ചു കളഞ്ഞതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ ശത്രുവായി യൂലിയാനോസ് പരിഗണിക്കുകയും കോൺസ്റ്റാന്റിയൂസ് കാര്യമായി കരുതിയിരുന്ന എല്ലാറ്റിനേയും യൂലിയൻ വെറുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തുമതവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിദ്വേഷത്തിന് പാത്രമായിത്തീർന്നു. കൂടാതെ പുറജാതി ഗ്രീക്ക് തത്വജ്ഞാനം, സാഹിത്യം മുതലായവയോടു യൂലിയാനോസിന് താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിപദത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ഈ പുറജാതി സംസ്കാരം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുമതത്തെ എല്ലായിടത്തും തടസ്സപ്പെടുത്തുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഗവൺമെന്റ് ജോലികളിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. യൂലിയൻ അധികനാൾ ഭരിച്ചില്ല. 363 -ൽ പേർഷ്യക്കാരായുള്ള ഒരു യുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചു.

ദയറായക്കാരനായ മാർ മത്തായി

യൂലിയാനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡയുടെ കാലത്ത് തിഗ്രീസ് നദിയുടെ തീരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന അമീദ് (Diarbekr) പട്ടണത്തിലും

അതിന്റെ ഉഗ്രത വ്യാപിച്ചു. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ദയറാകളിൽനിന്നും അനേകം സന്യാസികൾ സ്ഥലംവിടേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. അങ്ങനെ ഓടിപ്പോയവരിൽ മത്തായി എന്ന പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ദയറായക്കാരൻ പാർസി രാജാവിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ ഇരുന്നിരുന്ന നിനുവ ദേശത്തിലെ ഒരു പർവ്വതത്തിൽ പോയി താമസിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധി ദിക്കെങ്ങും പരക്കുകയാൽ അനേകം രോഗികൾ അവിടെച്ചെന്ന് സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു പോരുക പതിവായിരുന്നു.

അശൂറിലെ സൻഹെറീബ് രാജാവ്

അശൂറിലെ രാജാവ് അഗ്നി ആരാധകനായ (മ്ഗുശോ) സൻഹെറീബ് എന്നൊരാളായിരുന്നു. ബഹനാമും സാരായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനും പുത്രിയുമാണ്. ദീർഘനാളുകളായിട്ട് സാരാ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിൽ പടർന്നു പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു വക കുഷ്ടരോഗത്താൽ ബാധിതയായിത്തീർന്നിരുന്നു. അവളെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ഒരുവനും കഴിഞ്ഞില്ല. അവളുടെ രോഗാവസ്ഥ യെപ്പറ്റി രാജകുടുംബം മുഴുവനും ദുഃഖനിമഗ്നമായിരുന്നു.

മാർ ബഹനാമും മാർ മത്തായിയും

യുവാവായ ബഹനാമിന് നായാട്ടിനോട് വളരെ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഒരിക്കൽ അദ്ദേഹം അകമ്പടിക്കാരാൽ പരിസേവിതനായി നായാട്ടിന് പോയി. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസങ്ങൾ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു വലിയ മലയാടിനെക്കണ്ടിട്ട് അതിനെ ആൾക്കാരുോടുകൂടെ അദ്ദേഹം അനുധാവനം ചെയ്തു. അതിശീഘ്രത്തിൽ ഓടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കാട്ടാട് മാർ മത്തായി താമസിച്ചിരുന്ന മലയുടെ അടിവാരത്തിലെത്തി. മലയുടെ അഗ്രത്തിലേക്ക് കുതിച്ചുകയറി ഓടിപ്പോകയാൽ ക്ഷീണിച്ചും തളർന്നുമിരുന്ന നായാട്ടുകാർക്ക് അതിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

നേരം സന്ധ്യ മയങ്ങിയിരുന്നു. മലയുടെ താഴ്വരയിൽ തന്നെ രാജകുമാരനും കുട്ടരും കൂടാരമെടുത്ത് രാപാർക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടി. രാത്രിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ രാജകുമാരനായ ബഹനാമിന് ഒരു ദർശനമുണ്ടായി. ഗാഢനീദ്രയിൽ ആണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിധത്തിൽ ഒരു ദിവ്യദൂതൻ നിന്നുകൊണ്ട് മലയുടെ മുകളിലേക്ക് കയറിച്ചെന്ന് അവിടെ വസിക്കുന്ന പുണ്യപുരുഷനെക്കാണണമെന്നും, അദ്ദേഹം നിത്യജീവന്റെ മാർഗ്ഗത്തെ കാണിച്ചുതരുമെന്നും പറയുന്നതായിക്കണ്ടു.

ജിജ്ഞാസ വർദ്ധിച്ച ബഹനാം പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ അകമ്പടിക്കാരോടുകൂടി മലയുടെ ഉപരിതലത്തിലേക്ക് കയറിച്ചെന്നു. യതിവര്യനായ മാർ മത്തായി, രാജകുമാരനെയും സേവകരെയും സന്താഷത്തോടെ സ്വീകരിച്ച് ആതിഥ്യം നൽകി. സത്യദൈവത്തെപ്പറ്റിയും ദൈവപുത്രനായ യേശുമശി

ഹായെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തികളെപ്പറ്റിയും അവരോട് അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. മിശിഹായെ അനുഗമിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവനും ഞെന്നും, താൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതിനേക്കാൾ അധികമായതുമായ അത്ഭുതപ്രവർത്തികൾ ചെയ്യുവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുമെന്നും കേട്ടപ്പോൾ രാജകുമാരൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ രോഗത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണയുണ്ടായി. പരിശുദ്ധന്റെ വാക്കുകളെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരവസരമായി അതിനെ പരിഗണിച്ചിട്ട് തന്റെ കൂടെ വന്ന് സഹോദരിയുടെ രോഗം സൗഖ്യമാക്കണമെന്ന് വിനീതമായി അപേക്ഷിച്ചു. മാർ മത്തായി സന്തോഷത്തോടെ അതിന് സമ്മതിക്കുകയും ഇരുവരും അകമ്പടിസമേതം രാജസ്ഥാനമായ അശൂർ പട്ടണത്തിലേക്ക് യാത്രയാകുകയും ചെയ്തു.

സാരായുടെ സൗഖ്യസിദ്ധി

പട്ടണത്തിലേക്ക് പരിശുദ്ധൻ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് വിസമ്മതിക്കുകയാൽ രാജകുമാരൻ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു ചെന്ന് രോഗിയായ രാജകുമാരിയെ അമ്മയുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി അവിടേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുചെന്നു. പരിശുദ്ധൻ അവൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. സാന്താനെ ഉപേക്ഷിച്ച് മശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി രാജപുത്രിയെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്യിച്ചശേഷം അവളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കി. വെള്ളത്തിൽ നിന്ന് കയറിയപ്പോൾ ചുറ്റും നിന്നവർ അതിശയിക്കത്തക്കവണ്ണം സർവ രോഗലക്ഷണങ്ങളും നീങ്ങി അവൾ സുഖശരീരിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ദൈവം വലിയവനും വിസ്മയവാനും, താൻ മാത്രം സത്യദൈവമാകുന്നുവെന്നും കണ്ടവർ ഏറ്റുപറഞ്ഞ് സമ്മതിച്ചു.

ബഹനാമിന്റെ സ്നാനം

ബഹനാമിനും കൂടെയുള്ളവർക്കും മാമ്മോദീസാ ഏൽക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായി. സത്യദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയിച്ചിട്ട് പരിശുദ്ധൻ അവരെല്ലാവരെയും സ്നാനപ്പെടുത്തി. അക്രൈസ്തവമായ അശൂർ രാജ്യത്ത് അനർഹമായ പീഡകൾ അവർ സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്ന് പുണ്യവാൻ അവരെ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അറിയിച്ചു. മശിഹായ്ക്ക് വേണ്ടി പതിനായിരം പ്രാവശ്യം മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും തന്നെ നിരസിക്കുകയില്ലെന്നും ബഹനാം ഏറ്റുപറഞ്ഞു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയിൽ അവരെ ഏല്പിച്ചശേഷം മാർ മത്തായി തന്റെ വാസസ്ഥാനമായ നിനുവയിലെ പർവ്വതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുപോയി.

മഹാരാജാവിന്റെ കോപം

മകളുടെ രോഗശാന്തി രാജാവിന് മഹാ സന്തോഷമുളവാക്കി. പക്ഷേ അവരുടെ മാനസാന്തരം അദ്ദേഹത്തിന് വഹിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാ

യിരുന്നു. മഹാദൈവമായ കേവോൻ (Saturn) ബെൽ (Jupiter) ബെൽത്തി (Venus) മുതലായ പാർസി ദേവന്മാരുടേയും ദേവകളുടേയും കോപത്തിന് പാത്രമാകയെന്നോ? സൻഹെറിബ് രാജാവ് ദേവന്മാരെക്കൊണ്ട് ആണയിട്ട് ശപഥം ചെയ്തു. “ഈ ദുഷ്ട വഴിയിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ വിട്ടുതിരിഞ്ഞ് ദേവന്മാരെ വന്ദിക്കുകയും പതിവുപോലെ ബലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമുഖത്തു നിന്ന് നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നിശ്ശേഷം ഞാൻ നശിപ്പിക്കും.” മഹാരാജാവിന് സത്യദൈവത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ രാജാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയത്താൽ അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവൾ മുതിർന്നില്ല.

രാജകല്പനയാൽ ദേവന്മാർക്ക് ഒരുത്സവദിവസം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിലുള്ള സകലമാനപേരും ദേവന്മാർക്ക് രാജസന്നിധിയിൽവെച്ച് ബലി അർപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണം ക്രമീകരണങ്ങൾ സജ്ജമാക്കി. ബഹനാമും സോദരി സാരായും ഒട്ടും കൂസാതെ വിസമ്മതിച്ചുനിന്നു. തല വീശിക്കളയുവാൻ പുറപ്പെട്ട രാജശാസനം പ്രഭുക്കന്മാരുടെ മുട്ടിപ്പായ അപേക്ഷ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഉടനടി നടപ്പിൽ വരുമായിരുന്നു.

മാർ ബഹനാമിന്റെ സാക്ഷിമരണം

മാർ ബഹനാമിന്റെയും സാരായുടെയും അവരോടൊരുമിച്ച് സ്നാനമേറ്റവരുടെയും അശൂറിലെ താമസം പിന്നീട് ക്ഷേമകരമല്ലെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചതിനാൽ സുകൃതവാനായ മാർ മത്തായിയുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന് അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി എല്ലാവരും ഒരുമിച്ച് റഹസ്യമായി പട്ടണം വിട്ട് നിനുവയിലേക്ക് യാത്രയായി. വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു കുന്നിൽ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ കാര്യം ഗ്രഹിച്ച രാജാവ് കോപാക്രാന്തനായി ശത്രുക്കളെപ്പോലെ “കൊല്ലാതെ മടങ്ങരുതെ” ന്നുള്ള കല്പനയോടുകൂടി ഭടന്മാരെ അവരുടെ പിന്നാലെ അയച്ചു. ദുഷ്ടന്മാരായ രാജകീങ്കരന്മാർ കുമാരന്റെയും കുമാരിയുടെയും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നവരുടെയും തല നിഷ്ക്കരുണം വീശിക്കളഞ്ഞു. “ഈ പാപം ഞങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കളുടെ മേൽ നീ കണക്കിടരുതേ; അവരെ നീ നിന്റെ ജ്ഞാനത്തിലേക്കും നിന്നിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലേക്കും തിരിപ്പിക്കണമെ” എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയോടെ നിഷ്കളങ്കരായ കുമാരീകുമാരന്മാർ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. കർത്താവിനുവേണ്ടി മരിച്ച സഹദേന്മാരുടെ ശരീരങ്ങൾ കുന്നുപോലെ കൂട്ടിയ ശേഷം സഹദേന്മാർ തിരിച്ചുപോയി.

രാജകുമാരന്റെയും സഹോദരിയുടെയും മരണം ദേവഭക്തനായ സൻഹെറിബ് രാജാവിനെ ഒട്ടും തന്നെ ക്ലേശിപ്പിച്ചില്ല. വൃത്താന്തം ഗ്രഹിച്ച ഉടനെ ശവശരീരങ്ങളുടെ തരിപോലും ഭൂമുഖത്ത് ശേഷിപ്പിക്കാതെവണ്ണം ദഹിപ്പിച്ചുകളയുവാൻ ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. പാരമ്പര്യം പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്.

വിറകുകൾ അടുക്കി ശരീരങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിന് അവയുടെ മേൽ നിരത്തി. അഹോ! വിസ്മയം! ഭൂമി കുലുങ്ങി സ്വയമേവ പിളർന്ന് പരിശുദ്ധമായ ശരീരങ്ങളെ അതിന്റെ ഗഹവരത്തിൽ മറച്ചുകളഞ്ഞു. ധൃഷ്ടന്മാരായ അക്രമികളുടെ ചാവൽപ്പോലും ശേഷിപ്പിക്കാതെ ഭൂമിക്കുള്ളിൽ മൂടിക്കളഞ്ഞ ദേവന്മാരെ രാജാവ് പുകഴ്ത്തി.

മഹാരാജാവിന്റെ മാനസാന്തരം

കാലങ്ങൾ കടന്നു. മഹാരാജാവ് അതികഠിനമായ രോഗത്താൽ ബാധിതനായി. പിശാച് ബാധയെന്ന് എല്ലാവരും വിചാരിച്ചു. അത്യുച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പല്ലുകടിച്ച് സ്വന്തശരീരം അദ്ദേഹം കടിച്ചുകീറി. രാജാവിനെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ഒരുവനും കഴിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ സുകൃതവാനായ മാർ മത്തായിയെ വീണ്ടും അശുരിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. പുണ്യവാന്റെ പ്രാർത്ഥന ദുർഭുതത്തെ നീക്കി രാജാവിന് സൗഖ്യം കൊടുത്തു. രാജാവിന് വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹവും മഹാരാജാജ്ഞിയും അനുഗാമികളും മാർ ബഹനാമിന്റെയും സാരായുടെയും പ്രാർത്ഥനപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളായിത്തീർന്നു.

മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ

പരിശുദ്ധനായ മാർ മത്തായിക്കുവേണ്ടി എന്തും ചെയ്യുവാൻ - തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ പകുതിപോലും കൊടുപ്പാൻ - സൻഹെറിബ് രാജാവ് സന്നദ്ധനായി. രാജാവിന്റെ നിർബന്ധം ഹേതുവാൽ തന്റെ പർവ്വതത്തിലെ ആസ്ഥാനത്തിൽ ദയറായക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥനാലയം (പള്ളി) പണിയുന്നതിന് പുണ്യവാൻ സമ്മതിച്ചു. അതിമനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. അനേകായിരം സന്യാസികൾ ആ സ്ഥലത്തേക്ക് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു കാലത്ത് അവിടെ ഏഴായിരം സന്യാസികളോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ആ പർവ്വതത്തിന് “അൽ പപ്പ്” പർവ്വതം എന്ന് നാമകരണം സിദ്ധിച്ചു. അതിന്റെ അർത്ഥം അനേകായിരങ്ങളുടെ പർവ്വതം എന്നത്രേ. സുപ്രസിദ്ധമായ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ അവിടെ പല നാളത്തേക്ക് പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ മേന്മക്കുവേണ്ടി സെൻഹെറിബ് രാജാവ് വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്തു.

ബേസ്ഗുബാ ദയറാ

കാലം കടന്നു. പരിശുദ്ധനായ മാർ മത്തായി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. മാർ സക്കായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഉന്നമനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. മാർ ബഹനാമും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സോദരിയും സഖാക്കളും കൊല്ലപ്പെട്ട സ്ഥലത്ത് ഒരു സഹദാ മന്ദിരം (Martyrium) പണിയുന്നതിന് രാജാവിന് മോഹമുണ്ടായി. മക്കളോടുള്ള സ്നേഹാധിക്യത്താൽ അതിന്റെ ചിലവ് മഹാരാജാവിന് വഹിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമായി. രാജാവ് സന്തോഷത്തോടുകൂടി

അതിന് സമ്മതം നൽകി. വിവരം മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ അറിയിച്ചു. മഹാരാജാജ്ഞിയുടെ ചിലവിലും മാർ മത്തായിയുടെ സഹായി ആയിരുന്ന മാർ അബ്രഹാമിന്റെ നേതൃത്വത്തിലും മന്ദിരം പണിയപ്പെട്ടു. ഭൂമിയുടെ ഗഹവരത്തിൽ അസ്ഥികൾ കിടന്ന സ്ഥാനത്തുതന്നെ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ഈ മന്ദിരത്തിൽ പരിശുദ്ധ സഹദേന്മാരുടെ അസ്ഥികൾ സംസ്ഥാപിച്ചു. അനവധി ആളുകൾ ഈ പുണ്യസ്ഥലം സന്ദർശിച്ച് അനുഗ്രഹം പ്രാപിച്ചുപോന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ തീർത്ഥയാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഈ ഗഹവരത്തിനുപരിയായി മനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം ഉണ്ടാക്കി. അതിലേക്ക് മാർ ബഹനാമിന്റെയും സഹോദരി സാരായുടെയും പുണ്യശിഷ്ടങ്ങൾ നീക്കി സ്ഥാപിച്ചു. അവരുടെ സഖാക്കളായ സഹദേന്മാരുടെ അസ്ഥികൾ ഗഹവരത്തിലുള്ള സഹദാ മന്ദിരത്തിൽ തന്നെ സ്ഥിതി ചെയ്തു. ഈ സ്ഥലം “ബേസ്ഗുബാ ദയറാ” എന്ന നാമത്തിൽ സുപ്രസിദ്ധമാണ്.

(മലങ്കരസഭ മാസിക, 1948 വൃശ്ചികം; ആദിമസഭാ ജ്യോതിസ്സുകൾ, സോഫിയാ ബുക്സ്, കോട്ടയം, 1999, പേജ് 27 - 33)



2

മാർ ബഹനാം സഹദാ: ചരിത്രദൃഷ്ടിയിൽ

എം. കൂര്യൻ തോമസ്

പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ ഏറ്റവും അധികം ആദരിക്കപ്പെടുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരിൽ ഒരാളാണ് മാർ ബഹനാം സഹദാ. പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനി (നെസ്തോറിയൻ) സഭ, അന്ത്യോക്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ, മദ്ധ്യ പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിലെ റോമാ സുറിയാനിക്കാർ ഇവരൊക്കെയും ഈ പരിശുദ്ധന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നവരാണ്. മലങ്കരസഭയിലും ഇദ്ദേഹത്തോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കു കുറവില്ല. പക്ഷേ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് മലങ്കര നസ്രാണികൾക്ക് തുലോം പരിമിതമാണ്.

ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ സഭാ കവി സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ എട്ടുവരി പദ്യത്തിലുള്ള വിവരം മാത്രമാണ് കേരളത്തിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായെ പറ്റിയുള്ളത്. ഫാ. എം. സി. കുറിയാക്കോസ് റമ്പാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പ്രാർത്ഥനയോഗിത്രം എന്ന പുസ്തകത്തിലാണ് ഈ മെത്രാ ആദ്യം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്.

“പേർഷ്യാ രാജൻ

സെൻഹറിബിൻ സുതനേ

സോദരി സാരായും

നാൽപ്പതു സഹദേന്മാരൊപ്പം

സ്വർഗ്ഗ മഹാരാജ്യം പുകാൻ

വിഗ്രഹ സേവ വെടിഞ്ഞവനേ

മഹിതൻ മാർ ബഹനാം സഹദാ

എം. കൂര്യൻ തോമസ്. സഭാചരിത്ര ഗവേഷകൻ. ബിസിനസ് അഡ്മിനിസ്ട്രേഷനിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും, മാർക്കറ്റിംഗ് മാനേജ്മെന്റിൽ ബിരുദാനന്തര ഡിപ്ലോമായും. ഇപ്പോൾ മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയുടെ സ്കൂൾ ഓഫ് സോഷ്യൽ സയൻസിൽ 18-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ കേരള ക്രൈസ്തവരെപ്പറ്റി ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണം നടത്തുന്നു.



മാർ ബഹനാം, മർത്ത സാരാ, നാല്പതു സഹദേന്മാർ
എന്നിവരുടെ രക്തസാക്ഷിത്വം. (ഒരു പുരാതന പേർഷ്യൻ ചിത്രം)

ഓർക്കണമേ ഞങ്ങളെയെന്നാളും”

എന്ന ഈ മെത്രാമാത്രമാണ് നമുക്ക് മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റി യുള്ള വിവരം.

മലങ്കരയിലെ ഇതിഹാസം

ലിഖിത കൃതികളൊന്നും മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റിയുള്ള ഇതിഹാസം മലങ്കരസഭയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നു. അത് ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം. പേർഷ്യയിലെ രാജാവായിരുന്ന സെൻഹറിബിന്റെ പുത്രനായിരുന്നു ബഹനാം. അദ്ദേഹത്തിനു കുഷ്ഠരോഗിണിയായ സാറ എന്നൊരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു. അനേക ചികിത്സകൾ ചെയ്തിട്ടും സാറയുടെ അസുഖം ഭേദമായില്ല. ഇവർ അഗ്യാരാധകരായ സൊറവാസ്ത്രിയർ മതത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരിക്കൽ ബഹനാം വനത്തിൽ വേട്ടയാടവെ ദയറായക്കാരനായ മാർ മത്തായിയുടെ വാസസ്ഥലത്തു ചെന്നു. അവിടെവെച്ച് അത്ഭുതപ്രവർത്തനമായ മാർ മത്തായിയുമായി പരിചയപ്പെടുകയും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് മാർ ബഹനാമിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം മാർ മത്തായി സഹോദരി സാറയെ സുഖപ്പെടുത്തി. തുടർന്ന് സാറയും മാർ ബഹനാമിന്റെ അംഗരക്ഷകരായ നാല്പതു പടയാളികളും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു.

മക്കളുടെ മതത്യാഗത്തിൽ ക്ഷുഭിതനായ ബഹനാമിന്റെ പിതാവ് ബഹനാമിനെയും സാറയേയും നാല്പതു പടയാളികളെയും വധിച്ചു. തുടർന്ന് രാജാവ് കഠിന രോഗപീഡകളാൽ വലഞ്ഞു. ചികിത്സകൊണ്ട് ഭേദമാകാതെവന്ന ഈ രോഗം ബഹനാമിനെയും കുട്ടരെയും വധിച്ച സ്ഥലത്തു ചെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ശരിക്കുമെന്ന് ദർശനമുണ്ടായി. രാജാവ് അവിടെപ്പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും രോഗശമനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന് അദ്ദേഹവും കുടുംബവും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും മാർ ബഹനാമിന്റെ കബറിടവും ഗുരുവായ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായും പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു. മാർ മത്തായിയുടെ കാലശേഷം പിൻഗാമിയായ മാർ ഇസ്തഹാക്കാണ് ദയറാ പണിയിച്ചത്. ഇതാണ് മലങ്കരയിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്ന മാർ ബഹനാമിന്റെ കഥ. ഈ കഥ കേരളത്തിൽ പ്രചരിച്ചത് അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നാണ്.

ജീവചരിത്രങ്ങൾ

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ജീവചരിത്രം ആദ്യം എഴുതിയത് ആരെന്ന് അജ്ഞാതമാണ്. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അനേകം പേർഷ്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയ മൈഹർഘാട്ടിലെ മാർ മാറുമാ മെത്രാപ്പോ

ലീത്താ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയതായി കാണുന്നില്ല. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷം മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിലെ പണ്ഡിതനായ ഒരു സന്യാസി ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം എഴുതിയതായി അനുമാനിക്കപ്പെടുന്നു.

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ഇന്ന് ലഭ്യമായ ഏറ്റവും പുരാതനമായ ജീവചരിത്രം 12 - ഓം നൂറ്റാണ്ടിലേതാണ്. മർദ്ദീനിലെ മാർ യൂഹാനോൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ (1125 - 1165) ഇത് എഴുതുന്ന കാലത്ത് മറ്റൊരു ജീവചരിത്രവും ലഭ്യമല്ലായിരുന്നു എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ചരിത്ര ദൃഷ്ടിയിൽ

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ചരിത്രവും യഥാർത്ഥ വസ്തുതകളും തമ്മിൽ ചില പൊരുത്തക്കേടുകളുണ്ട്. ഇതിനു പ്രധാന കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണശേഷം എട്ടു നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുശേഷം മാത്രം എഴുതപ്പെട്ടവയാണ് ഇന്നു ലഭ്യമായ ഏറ്റവും പഴയ ജീവചരിത്രം എന്നതാകാം.

മുഖ്യ പ്രശ്നം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിന്റെ പേരാണ്. സെൻഹറിബ് എന്ന രാജാവ് പേർഷ്യ ഭരിച്ചിരുന്നത് മാർ ബഹനാമിന് ഒരു സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പാണ്. മാർ ബഹനാമിന്റെ കാലത്തെ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി സാപ്പൂർ ദിതീയനായിരുന്നു (339 - 379 AD). ചരിത്രം കണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ക്രിസ്തു മത പീഡകനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണകാലത്ത് രക്തസാക്ഷികളായ ക്രൈസ്തവർ ലക്ഷക്കണക്കിനാണ്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പീഡയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടാനാണ് ക്നായിത്തൊമ്മനും കുട്ടരും കേരളത്തിൽ കുടിയേറിയതെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പീഡയിലാണ് AD 361 ൽ മാർ ബഹനാം സഹദായും സഹോദരിയും മറ്റും വധിക്കപ്പെടുന്നത്.

എന്നാൽ മാർ ബഹനാമിന്റെ പിതാവായ സെൻഹറിബ് ഒരു ഇടപ്രഭുവോ, സാമന്ത രാജാവോ, രാജകുടുംബാംഗമോ ആയിക്കൂടായ്കയില്ല. സാപ്പൂർ രണ്ടാമന്റെ മരണശേഷമാകാം അവർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചതും, പുത്രന്റെ കബറിടം പണിതതും.

രണ്ടാമത്തെ പൊരുത്തക്കേട് മാർ ബഹനാമിനെയും മറ്റും വധിച്ചശേഷം അവരുടെ ശരീരം ദഹിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്ന പരാമർശനമാണ്. ഇത് അസംഭാവ്യമാണ്. കാരണം പേർഷ്യക്കാർ അന്ന് അഗ്ന്യാരാധകരായ മ്ഗുശേന്മാർ (സൊറവാസ്ത്രിയർ - ഇന്നത്തെ പാഴ്സി മതം) ആയിരുന്നു. അഗ്ന്യാരാധകർക്ക് മൃതശരീരം ദഹിപ്പിക്കുക എന്നത് ഏറ്റവും അശുദ്ധിയുണ്ടാക്കുന്ന കർമ്മമായിരുന്നു. അതിനാൽ അവർ ഒരിക്കലും മൃതശരീരം ദഹിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയില്ല.

മാർ ബഹനാമിന്റെ ജീവചരിത്രമെഴുതിയ 12 - ഓം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും

പേർഷ്യ, മുസ്ലീം ഭരണത്തിലായിരുന്നു. പേർഷ്യയിൽ മ്ഗുശേന്മാർ ഇല്ലാതായശേഷം അവരെക്കുറിച്ച് അജ്ഞരായ ആളുകൾ കുട്ടിച്ചേർത്തതാകാം ഈ ഭാഗം. ചരിത്രപരമായ ഈ വ്യതിയാനങ്ങൾ ഒരു ഗവേഷണ വിഷയം മാത്രമാണ്. കാരണം, പരിശുദ്ധനായ മാർ ബഹനാം സഹദാ ആരുടെ പുത്രനാണെന്നത് പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിക്കോ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കോ ഒരു ഭംഗവും വരുത്തുന്നില്ല. വിശ്വാസികൾക്ക് ആ പരിശുദ്ധന്റെ ജീവിതവും രക്തസാക്ഷിത്വവുമാണ് പ്രധാനം.

മാർ ബഹനാം സഹദായും പിശാചും

മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദാ സർപ്പത്തെ കൊല്ലുന്നതുപോലെ കുതിരപ്പുറത്തിരുന്നുകൊണ്ട് മാർ ബഹനാം പിശാചിനെ കൊല്ലുന്ന ചിത്രങ്ങൾ സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലുണ്ട്. സുറിയാനി സഭയിൽ അപസ്ഥര രോഗികൾ ഇന്നും മാർ ബഹനാമിന്റെ കബറിടത്തിലെത്തി സുഖം പ്രാപിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

മലങ്കരയിൽ പിശാചുക്കൾക്കെതിരായ ഉഗ്രമുർത്തിയായ പരിശുദ്ധൻ എന്ന നിലയിലാണ് മാർ ബഹനാം സഹദാ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇതൊരു പക്ഷേ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ചിത്രത്തിനാസ്പദമായ സംഭവത്തിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്ത വിശ്വാസമാകാം.

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള പല പള്ളികളും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത് മുന്ദ് ഭൂതപ്രേതബാധയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലാണെന്നും, അവയുടെ ശല്യം ഒഴിവാക്കാനാണ് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ അവിടെ പള്ളി സ്ഥാപിച്ചതെന്നും ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ പറയുന്നു. ഭൂതബാധയുള്ളവർ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിക്കുകയും സുഖം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് മലങ്കരയിൽ പതിവാണ്.

മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ

മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ലേഖനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുവും ആത്മീയ പിതാവുമായ മാർ മത്തായിയെ പരാമർശിക്കാതെ രചിക്കുക അസാധ്യമാണ്. റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം ഔദ്യോഗിക മതമായി പ്രഖ്യാപിച്ച കുസ്തന്തീനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ പിൻഗാമിയായ യൂലിയാനോസ് ചക്രവർത്തി കടുത്ത ക്രിസ്തുമത വിരുദ്ധനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപീഡനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷപെടാൻ ആമീദ് (ഡയർബക്കർ) സ്വദേശിയായ മാർ മത്തായി എന്ന സന്യാസി പഴയ നിന്നുവെ നഗരത്തിനടുത്ത് പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കുന്നിൽ മാർ അബ്രഹാം, മാർ സഖായി എന്നിവരോടൊപ്പം ആശ്രമജീവിതം തുടങ്ങി. യാദൃച്ഛികമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ വന്നുചേർന്ന മാർ ബഹനാം സഹദാ അദ്ദേ

ഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലും ജീവിത വിശുദ്ധിയിലും ആകൃഷ്ടനായാണ് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചത്.

മാർ ബഹനാമിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാ പിതാക്കൾ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. തന്റെ തീരാ വ്യാധി തീർത്ത മാർ മത്തായിക്ക് ഉപകാര സ്മരണാർത്ഥം മാർ ബഹനാമിന്റെ പിതാവ് മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ പണിയിച്ചുകൊടുത്തു. വിശ്വാസികളുടെ ബാഹുല്യവും ദയറായക്കാരുടെ എണ്ണവും അവിടെ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. ഒരേ സമയം ആയിരം ദയറായക്കാരിലധികം മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നത്രേ. അതിനാൽ ആയിരങ്ങളുടെ മല എന്നർത്ഥമുള്ള *തുറോദ് അല്പപ്പ്* എന്ന പേരിൽ ഈ സ്ഥലം അറിയപ്പെട്ടു. *ബേസ് ഗുബ* എന്നായിരുന്നു ഈ ദയറായുടെ പേര്.

പേർഷ്യൻ സഭ നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ അവിടെ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു തുരുത്തായി നിലനിന്നു. നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസത്തിനും തുടർന്ന് ഇസ്ലാം മതത്തിനും മുമ്പിൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗത്തെയും പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലെയും ക്രൈസ്തവസഭ കീഴടങ്ങിയപ്പോൾ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ അഭംഗം നിലനിന്നു. ആശ്രമം സമ്പന്നവും അംഗബലമുള്ളതുമായിരുന്നതിനാൽ സ്വഭാവികമായും കിഴക്കൻ സഭയിലെ ഏറ്റവും ശക്തമായ കേന്ദ്രം ഇതായി മാറി.

മഫ്രിയാനേറ്റ്

റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കിഴക്കൻ ഭാഗത്ത് സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്നവർ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കേറ്റ് നെസ്തോറിയൻ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി അനാഥരായി. അവർക്കായി അന്ത്യോക്യാ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കീഴിൽ സ്ഥാപിച്ച മഫ്രിയാനേറ്റ് സ്വഭാവികമായും മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചു.

ശക്തരായ മാർ മത്തായി ദയറാ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരുമായി പുതുതായി രൂപംകൊണ്ട മഫ്രിയാനേറ്റിനു അധികാര തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടായി. തുടർന്ന് AD 629 ൽ ഒരു സുന്നഹദോസു കൂടി ഇവർ തമ്മിലുള്ള അധികാര വിഭജനത്തിനുള്ള നിബന്ധനകൾ ഉണ്ടാക്കി. മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാദ്ധ്യക്ഷനായ മെത്രാപ്പോലീത്തായ്ക്കും മഫ്രിയാനായ്ക്കും ഏതാണ്ട് തുല്യമായ അധികാരാവകാശങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രം പറയുന്നു.

പിന്നീട് മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ മഫ്രിയാനന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമായി. പൗരസ്ത്യ സഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗൽഭനായ മഫ്രിയാനായും, അന്ത്യോക്യൻ സഭയിലെ 2 - ഓം സഹസ്രാബ്ദത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പണ്ഡിതനു

മായിരുന്ന ഗ്രീഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ (1264 - 1286) തന്റെ ജീവിത കാലത്തിൽ ഭൂരിപക്ഷവും കഴിച്ചുകൂട്ടിയത് മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിലാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്ലറയും അവിടെയുണ്ട്. ഇന്ന് അന്ത്യോക്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു ഭദ്രാസനവും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ആസ്ഥാനവുമാണ് പരിമിതമായ അംഗങ്ങൾ മാത്രമുള്ള മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ.

മലയാളികൾ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ

മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ സന്ദർശിച്ച ആദ്യ മലയാളി പാലക്കുന്നത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ആയിരിക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. 1842 ൽ മർദ്ദിനിൽ വെച്ച് മേൽപട്ടസ്ഥാനം ഏറ്റുശേഷം അദ്ദേഹം അല്പകാലം മൂസൽ ഭദ്രാസന ഇടവകയെ ഭരിച്ചതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹം സമീപസ്ഥമായ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ സന്ദർശിച്ചുകാണാൻ സാധ്യതയുണ്ട്.

മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ സന്ദർശിച്ചതായി വ്യക്തമായ രേഖയുള്ള ആദ്യ വ്യക്തി മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമനാണ് (1833 - 1909). തന്റെ മേൽപട്ട സ്ഥാനാരോഹണത്തിനുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ കൊല്ലവർഷം 1038 (1863 AD) കർക്കിടകം 10 നു മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അന്ന് മൂസലിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിരുന്ന മാർ ഗീവർഗീസ് കുറിലോസിനോടൊപ്പം മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ സന്ദർശിച്ച് പതിനൊന്നു ദിവസം അവിടെ താമസിച്ചു.

പാലക്കുന്നത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസും, പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസും മാർ ബഹനാമിന്റെ ദയറാ സന്ദർശിച്ചതായി അറിവില്ല. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മാർ ബഹനാമിന്റെ ദയറായെ പറ്റി പരമാർശിക്കുന്നില്ല. അന്ന് ഒരുപക്ഷേ ഈ ദയറാ അനാഥമായിരിക്കുകയായിരുന്നിരിക്കാം.

മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായുടെ പ്രാമുഖ്യം മൂലം ഒരിക്കലും മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ കബറിടം ഒരു സന്യാസ പ്രസ്ഥാനം എന്ന നിലയിൽ വളർന്നില്ല. രണ്ടു ദയറാകളും പണികഴിപ്പിച്ച മാർ ബഹനാമിന്റെ മാതാപിതാക്കൾപോലും മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായാക്കാണ് പ്രാമുഖ്യം കൽപ്പിച്ചതെന്നതാവാം ഇതിനു കാരണം. ശക്തവും സമ്പന്നവുമായ മത്തായിയുടെ ദയറാ മഹ്നിയന്റെ ആസ്ഥാനം കൂടിയായതോടെ അതിന്റെ പ്രാമുഖ്യം പിന്നെയും വർദ്ധിച്ചു.

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ യാത്രാവിവരണം

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ യാത്രാ

വിവരണത്തെ അവലംബിച്ച് 1902 -ൽ എം. പി. വർക്കി എഴുതിയ *മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ* എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും.

“കർക്കിടകം 10 -നു (1864) *തുറാദ് അല്പെപ്പ* എന്ന ദയറാ കാണാൻ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ (പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് അഞ്ചാമൻ) മെത്രാപ്പോലീത്തായോടു കൂടി പോയി. ഈ ദയറാ മാർ മത്തായി എന്ന പരിശുദ്ധന്റെ ഉപയോഗത്തിനായി പണിയിച്ചതാണ്. ഇതു മൂസലിൽ നിന്നു വടക്കു കിഴക്കു ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു നാഴിക ദൂരത്തിൽ ഒരു മലയിൻമേലാണ്. അതിരാവിലെ പുറപ്പെട്ടു ഒമ്പതു മണിയായപ്പോൾ *ബഹശിക്കാ* എന്ന പട്ടണത്തിലെത്തി. ഇവിടെ സുറിയാനിക്കാരുടെ വക ഒരു പള്ളിയും 150 കുടുംബങ്ങളുമുണ്ട്. അന്യമതസ്ഥന്മാരായി ഇവിടെ ആരുമില്ല.....

.....മൂന്നു മണിയായപ്പോൾ നമ്മുടെ യാത്രക്കാർ ദയറായുടെ അടിവാരത്തെത്തി അവിടെ നിന്നു മലകേറാൻ തുടങ്ങി. അഞ്ചര മണിക്കു ദയറായിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതുകൊണ്ടു ഈ പർവതത്തിന്റെ ഔന്നത്യം എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ദയറായിലുള്ള മാർ ദനഹാ മെത്രാപ്പോലീത്തായും അവിടെയുള്ള റമ്പാന്മാരും കൈത്താളങ്ങൾ മുതലായ പാട്ടും വാദ്യങ്ങളും ആയി വന്നു നമ്മുടെ യാത്രക്കാരെ എതിരേറ്റു പള്ളിയകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ആരാധന കഴിഞ്ഞ ശേഷം മൂസലിലെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ഒരു ചെറിയ പ്രസംഗം പറഞ്ഞു.

ഈ ദയറാ എത്രയും പുരാതനവും രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച മാർ ബഹനാൻ സഹദായുടെ പിതാവായ സെനഹറിയോസു രാജാവിനാൽ പണിയിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു.

ഇനി ഈ ദയറായെക്കുറിച്ച് അല്പം പറയാം. ഇതിന്റെ പേര് *അല്പെപ്പിന്റെ ദയറാ* എന്നാണെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അനേകായിരം പേരുടെ ദയറായെന്നാണു. മാർ മത്തായി എന്ന റമ്പാന്റെ പ്രസംഗ വൈഭവത്താൽ അനേകായിരം ആളുകൾ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും അവർ തങ്ങൾക്കുള്ള സർവ്വവും ഉപേക്ഷിച്ചു നിത്യജീവനാകുന്ന കിരീടം ലഭിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചും കൊണ്ടു ഈ ദയറായിലും അതിനു ചുറ്റുമുള്ള ഗുഹകളിലും വന്നു താമസിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാണു ഈ ദയറായ്ക്കു ഈ പേര് സിദ്ധിച്ചതു. മൂസൽ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുമതം പ്രസംഗിച്ചതും ഈ പരിശുദ്ധനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളുമാണ്. എല്ലാ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒരുപോലെ ബഹുമാനിക്കുന്ന വലിയ വൈദികനും ശാസ്ത്രജ്ഞനും ബാർ എബ്രായ എന്നു പ്രസിദ്ധനും ആയ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു കാതോലിക്കാ സ്ഥിരവാസം ചെയ്തിരുന്നതു ഈ ദയറായിലാണ്. ഇദ്ദേഹം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള അനേകം വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനങ്ങളും പ്രബ

സ്വങ്ങളും നിയമങ്ങളും സുറിയാനിഭാഷാ സാഹിത്യത്തിൽ ഒരു ഉന്നതപദവിക്ക് അർഹങ്ങളാണു്. സുറിയാനി സഭയിലെ പരിശുദ്ധനും മല്പാനും ആയി അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ അവസാനത്തെ ആളുമാണു് ഇദ്ദേഹം. ഇത്ര വലിയ സ്ഥാനത്തിലും മഹത്വത്തിലും ഇരുന്ന ഈ പരിശുദ്ധൻ തന്റെ ജീവിതകാലത്തെ നയിച്ചതു് ഒരു വലിയ കരിങ്കല്ലിന്റെ ഉള്ളിൽ കൊത്തിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു ചെറിയ ഗുഹയിലാണു്. ഇതിന്റെ അകത്തു് ഒരാൾക്കു് കഷ്ടിച്ചു കടക്കത്തക്ക ഒരു ദ്വാരമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു്. ഗുഹയുടെ വിസ്താരം രണ്ടു കോൽ നീളവും രണ്ടര കോൽ പൊക്കവും ഒരു കോൽ വീതിയുമാണ്. പടിഞ്ഞാറേ അറ്റത്തു് ഒരാൾക്കു് ഇരിക്കത്തക്ക ക്രമത്തിൽ ഒരു തിണ്ണു കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ പരിശുദ്ധൻ ആശ്വാസത്തിനായി പുറപ്പെടുന്ന നേരത്തിൽ പണിയപ്പെട്ടതായ ഒരു കൽമാടവും അതിന്നു താഴെ കൊത്തപ്പെട്ട രണ്ടു കൽമുറികളും അതുകളുടെ മുൻവശത്തു് കല്ലിൽ കൊത്തിക്കുഴിച്ച ഒരു ചെറിയ കുളവുമാണു്. ഇതിലേക്കുള്ള ഉറവ ഈ കൽമുറികളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കുളത്തിൽ വെള്ളം നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കൽമുറിയിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കേറി നോക്കിയപ്പോൾ അതിനകത്തു് മുട്ടിനുമേൽ വെള്ളമുണ്ടായിരുന്നു. മുറികളുടെ മീതെയുള്ള കൽമാടത്തിൽ നിന്നു എത്രയും നേരിയ വിധത്തിൽ മഞ്ഞു സർവദാ പെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കൽമാടത്തിന്റെ താഴെയുള്ള കുളത്തിന്റെ ചുറ്റുമായി പത്തു മുപ്പതു പേർക്കിരിക്കാം. എത്ര ഉഷ്ണിച്ചവനും ഒരു മണിക്കൂർ ഈ മാടത്തിന്റെ താഴെ ഇരുന്നാൽ കുളിരുകൊണ്ടു് വിറച്ചു പോകുന്നതും കുപ്പായം മഞ്ഞു കൊണ്ടു് നനയുന്നതുമാണു്. ഈ ഒരു വിശേഷം നിമിത്തം മൂസലിലെ പ്രധാനന്മാർ ജാതിമതഭേദങ്ങൾ ആലോചിക്കാതെ കുടുംബസമേതം ഇവിടെ വന്നു സുഖമെടുത്തു താമസിക്കാറുണ്ടു്. ഈ പണികളെല്ലാം ബാർ എബ്രായയുടെ കരകൗശലങ്ങളാണു്. കൽമാടത്തിന്റെ മുൻവശത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു കൊത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഈ ദയറായുടെ ആവിർഭാവത്തിന്നു് ഹേതുഭൂതനായ മാർ മത്തായി സന്യസിച്ച്‌വരുന്ന ഗുഹയും നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കാണുകയുണ്ടായി. ഇതു് ദയറായുടെ കിഴക്കുവശത്തു് കുന്നിന്റെ ചരിവിലാണ്. നമ്മുടെ കഥാനായകനു് ഈ ഗുഹയ്ക്കകത്തു് കേറുന്നതിന്നു് രണ്ടു മൂന്നു പേരുടെ കായിക സഹായം വേണ്ടിവന്നു്. ഗുഹ മലയുടെ കിഴക്കോട്ടുള്ള ചരിവിന്റെ തുക്കിൽ ആകകൊണ്ടു് കാല് തെറ്റി വീഴുന്നതിന് എളുപ്പമുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് അന്യസഹായം വേണ്ടിവന്നതു്. പത്തു പതിനഞ്ചു പേർക്കു് നിൽക്കാൻ മാത്രം ഗുഹയ്ക്കു് വിസ്താരമുണ്ടു്. ഇതിനകത്തു് കല്ലുകൊണ്ടു് കെട്ടപ്പെട്ട ഒരു ശ്രോണോസുണ്ടു്. വേറെ യാതൊരു വിശേഷവുമില്ല. ഈ മാതിരി ഗുഹകൾ ഈ ദയറായ്ക്കു് ചുറ്റും വളരെയുണ്ടെങ്കിലും ബാർ എബ്രായയുടെയും മാർ മത്തായിയുടെയും ഗുഹകളെ ജനങ്ങൾ വളരെ ഭക്തിയോടെ വിചാരിച്ചുവരുന്നു. ഇതുകളിൽ ഇരുന്നു സന്യസിക്കാൻ ആരുതന്നെ

ആവശ്യപ്പെട്ടാലും അനുവദിക്കുന്നതുമല്ല.

ദയറായുടെ പണി വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതു തന്നെ. അതിന്നു ചുറ്റുമുള്ള മതിൽ കോട്ട പോലെ ഉറപ്പിലും ഉയരത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടതാണു്. നാലു മൂലകളിലും കൊത്തളങ്ങളുമുണ്ടു്. കവർച്ചക്കാരുടെ ആക്രമണത്തെ തടയുന്നതിനാണ് ഇത്രയൊക്കെ മുൻകരുതലുകൾ ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഒരൊറ്റയാൾ ദയറായിലുണ്ടായിരുന്നാൽ ഏതു അക്രമി സംഘത്തെയും ഓടിക്കാം. നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഈ ദയറായിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ആറേഴു റമ്പാന്മാരും പ്രധാനിയായ മാർ ദനഹാ മെത്രാപ്പോലീത്തായും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു്. ഒരു കാലത്ത് ഇവിടെ അറുപതെഴുപതു റമ്പാന്മാർ താമസിച്ചിരുന്നു. ഇവരിൽ ദൈവഭക്തിയിൽ അദിതീയനും ലോകത്തെ ഇതിലധികം വെടിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയ ആളും ആയ ഒരു റമ്പാൻ ദയറായ്ക്കു പുറത്തു് ഒരു ഗുഹയിൽ ഇരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ കഥാനായകൻ കണ്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു വയസ്സു് 35 ൽ അധികമില്ല. നല്ലൊരു സുമുഖനും സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനുമാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രധാരണവും ആരേയും വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതാണു്. ദിവസവും ഉച്ചയ്ക്കു് കുറെ അപ്പവും ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറെ വെള്ളവും ദയറായിൽ നിന്നു കൊടുത്തയയ്ക്കും. ഇതല്ലാതെ യാതൊരു ഭക്ഷണമോ പാനീയമോ ഇദ്ദേഹത്തിനില്ല. ഇദ്ദേഹം എല്ലായ്പ്പോഴും ഒരു കറുത്ത ജോഹയും ഒരു പുറംകുപ്പായവുമാണ് ധരിക്കാറ്. ഇതുകൾ അനേകം കഷണങ്ങൾ കൂട്ടി തുന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയവയാണു്. നല്ല മാതിരിയിലുള്ള ഉടുപ്പുകൾ മറ്റു റമ്പാന്മാർക്കെന്നപോലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്നു തയ്യാറാക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതുകളെ ഇദ്ദേഹം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്ക്കൈതവ ഭക്തിയെ കേട്ടറിഞ്ഞു വന്നു ഓരോരുത്തൻ ഉടുപ്പുകൾ മുതലായവ സമ്മാനിക്കുന്നതൊന്നും ഇദ്ദേഹം തൊടുക പോലും ചെയ്യാറില്ല. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലും മാത്രം ഇദ്ദേഹം ഗുഹയ്ക്കു പുറത്തിറങ്ങി ദയറായിലെ പള്ളിയിലേക്കു പോകും. അന്യദിവസങ്ങളെ വിശുദ്ധ പുസ്തക വായനയാലും പ്രാർത്ഥനയാലും ഗുഹയ്ക്കകത്തു് വെച്ചു തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയാണു്. നിർദ്ദോഷങ്ങളായ വിനോദങ്ങളെ കൂടി ഇദ്ദേഹം വെറുക്കുന്നു. ഇദ്ദേഹം തുറബ്ദീൻകാരനും മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു ഏക പുത്രനുമാണു്. വീട്ടിലിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കുടുംബകാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കാതെ കഠിനമായ സന്യാസവ്രതം തുടങ്ങിയതിനാൽ മാതാപിതാക്കന്മാർ ദുഃഖിക്കുന്നതു കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കാൻ കഴിയാഞ്ഞിട്ടു് സകലവും ഉപേക്ഷിച്ചു ഈ ദയറായിൽ വന്നു താമസിക്കുകയാണു്. ഐശ്വര്യത്തിലും പ്രതാപത്തിലും പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന ചക്രവർത്തികളുടെ മന്ദിരങ്ങളിൽ കൂടി ഈ ത്യാജ്യമായ ഗുഹയിലുള്ളതേതാളും സന്തുഷ്ടിയും സമാധാനവും കാണുന്നതല്ല. ഇതിലധികമായ ഒരു ഭാഗ്യം മനുഷ്യർക്കു ലഭിക്കാനുണ്ടോ?

പത്തമ്പതു നവമ്പാർക്കു സുഖമായ കാലക്ഷേപത്തിനുള്ള മുതലെടുപ്പു ഈ ദയറായ്ക്കുണ്ടു. ഏതാനും കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾക്കു പുറമേ രണ്ടുമുവായിരം ആടുകളും ഉണ്ടു. വെള്ളിക്കുരിശു മുതലായ പല ഉപകരണങ്ങൾ ധാരാളമാണു്. സമർത്ഥനും സുശീലനുമായ ദനഹാ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കൈവശം ദയറാ വകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം വകയുമായി വളരെ പണവുമുണ്ടു.

ഈ ദയറായിൽ നമ്മുടെ കഥാനായകൻ പതിനൊന്നു ദിവസം താമസിച്ചതിന്റെ ശേഷം കർക്കടകം 22 നു മൂസലിലേക്കു മടങ്ങി.”

മാർ ബഹനാം സഹദാ മലങ്കരയിൽ

ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പ്, മലങ്കരസഭ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്ന പൗരസ്ത്യ കൽദായ (പേർഷ്യൻ) സഭയിലും മാർ ബഹനാം സഹദാ പരിശുദ്ധനായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അക്കാലത്ത് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ഓർമ്മ മലങ്കരയിൽ അത്ര പ്രബലമായിരുന്നോ എന്നു സംശയമാണ്. കാരണം ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനു മുമ്പുള്ള പള്ളികളിലൊന്നുപോലും മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ളവയായി കാണുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റു പല പേർഷ്യൻ പിതാക്കന്മാരുടെ പേരുകളിൽ പള്ളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുതാനും.

എങ്കിലും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഒരു തീർപ്പു കൽപ്പിക്കുക ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. കാരണം പല പള്ളികളുടെയും പേരുകൾ പിൻക്കാലത്തു മാറിയിട്ടുണ്ട്. നെസ്തോറിയൻ സഭയ്ക്കും, റോമാ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ച പൗരസ്ത്യ ക്രൈസ്തവർക്കും, മാർ ബഹനാം സഹദാ പരിശുദ്ധനാണെങ്കിലും കേരളത്തിലെ റോമാ സുറിയാനിക്കാർക്ക് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ പള്ളികളൊന്നുമില്ല. ഇത് ഉദയംപേരൂർ സുന്നഹദോസിനുമുമ്പ് ഇദ്ദേഹം ഇവിടെ സ്മരിക്കപ്പെടാത്തതുകൊണ്ടാവണമെന്നില്ല. പിന്നീട് ലത്തീൻവൽക്കരണത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണ നഷ്ടപ്പെട്ടതാവാം മതി.

18 - ൧൦ നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമാ സുറിയാനിക്കാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി കേരളത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ചില കൽദായ സുറിയാനി പഞ്ചാംഗങ്ങളിൽ *ധനു 10 - മാർ ബഹനാമിന്റെ പെരുന്നാൾ* എന്നു കാണുന്നുണ്ട്.

ആദ്യ ദേവാലയം

ലഭ്യമായ വിവരങ്ങൾ വെച്ച് മലങ്കരയിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള ആദ്യ ആരാധനാലയം കോട്ടയം താഴത്തങ്ങാടിയിലുള്ള കുരിശാണ്. കോട്ടയത്തെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ സ്ഥാപനവും ഇതാണ്. 16 - ൧൦ ശതകത്തിൽ കോട്ടയത്തെ ആദ്യ ക്രൈസ്തവ ദേവാലയമായ കോട്ടയം വലിയപള്ളി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ കുരിശ് സ്ഥാപിച്ചതായി

പറയുന്നു.

ഈ കുരിശിന്റെ നാമത്തിൽ നിന്നുമാണ് താഴത്തങ്ങാടിയിൽ പിൻക്കാലത്ത് സ്ഥാപിച്ച പള്ളിയും മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പേരിലായത്. എന്നാൽ ആ പള്ളി കക്ഷി വ്യവഹാരത്തിൽപ്പെട്ട് ജീർണ്ണിച്ചശേഷം പുതുക്കിപ്പണിതപ്പോൾ അത് *മാർ ബസേലിയോസ്, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്* എന്നിവരുടെ പേരിലായി. ഇന്നും താഴത്തങ്ങാടിപ്പള്ളിയുടെ മുമ്പിലുള്ള കുരിശു പള്ളി മാർ ബഹനാൻ സഹദായുടെ നാമത്തിലാണ്.

പുതുപ്പള്ളി പള്ളി

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചതിൽ ഇന്ന് ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ പള്ളി പുതുപ്പള്ളി വലിയ പള്ളിയാണ്. ഇന്ന് ഈ പള്ളി മാർ ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലാണ്. എന്നാൽ കൊല്ലവർഷം 732 ൽ (1558 AD) ഇപ്പോഴത്തെ പുതുപ്പള്ളി പള്ളിക്കു സമീപം *കൊച്ചു പള്ളിക്കുന്നിൽ* ആദ്യത്തെ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി സ്ഥാപിച്ചത് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലായിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പള്ളിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് കൊല്ലവർഷം 815 ൽ (1640 AD) മാറ്റിസ്ഥാപിച്ചതും മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലാണ്. തുടർന്ന് ആ പള്ളി പൊളിച്ച് കൊല്ലവർഷം 925 ൽ (1750 AD) പണിത പുതിയ പള്ളിയാണ് മാർ ഗീവർഗ്ഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചത്.

പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ ചരിത്രപ്രകാരം മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ കൊല്ലവർഷം 732 ൽ പണിത പള്ളിയുടെ വടക്കെ ഭിത്തി, പുതിയ പള്ളിയുടെ തെക്കെ ഭിത്തിയാക്കിയാണ് കൊല്ലവർഷം 925 ൽ പുതിയ പള്ളി പണിതത്. മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള പഴയ പള്ളിയുടെ മദ്ബഹാ അതേപടി നിലനിർത്തി. അത് പിൻക്കാലത്ത് *‘മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ മുറി’* എന്നറിയപ്പെട്ടു. ആണ്ടിലൊരിക്കൽ ധനു പത്തിന് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം അവിടെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇന്ന് പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയുടെ തെക്കെ വരാന്തയുടെ കിഴക്കുഭാഗത്തു കാണുന്ന മദ്ബഹാ ഇതാണ്. ഇന്നും പുതിയ കണക്കിനു മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാളായ ഡിസംബർ പത്തിന് പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളിയിൽ ആ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്.

മറ്റു പള്ളികൾ

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ മലങ്കരയിൽ 13 പള്ളികളും മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് (തൊഴിയൂർ സഭ) ഒരു ചാപ്പലുമുണ്ട്. തൊഴിയൂർ സഭാസ്ഥാപകരായ കാട്ടുമങ്ങാട് ബാവാമാർ ഒളിച്ചുതാമസിച്ച് തേവനാൽ തടത്തിലെ (എറണാകുളം ജില്ല) മാർ ബഹനാം

സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ള പള്ളിയുടെ സ്മാരകമായിയാണ് അവരുടെ ആദ്യ ദേവാലയം ആ പേരിൽ തന്നെ തൊഴിയൂർ പണികഴിപ്പിച്ചത്. ഇവ കൂടാതെ മലങ്കരസഭയ്ക്ക് വെണ്ണിക്കുളത്ത് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു സ്കൂളുമുണ്ട്.

മാർ ബഹനാമിന്റെ പെരുന്നാൾ

പഴയ കണക്കിന് ധനു പത്തിനാണ് ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാൾ. ഇത് ഡിസംബർ 23 ന് വരും. എന്നാൽ കലണ്ടർ പരിഷ്ക്കരണത്തോടെ ധനു മാസം ഡിസംബറിനു തുല്യമാക്കി. അതിനാൽ ഇന്ന് ഡിസംബർ പത്തി നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നത്. വടയാപ്പറമ്പ് പോലുള്ള അപൂർവ്വം പള്ളികളിൽ മാത്രം ഡിസംബർ 23 ന് പഴയ കണക്കിന് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നു.

കുന്നൻകുരിശു സത്യത്തിനു ശേഷം മലങ്കരയിൽ അന്ത്യോക്യൻ ക്രമങ്ങളും അതോടൊപ്പം അന്ത്യോക്യൻ സഭാ പഞ്ചാംഗവും പ്രചരിച്ചു. കേരളത്തിൽ ലഭ്യമായ ഏറ്റവും പഴയ അന്ത്യോക്യൻ ക്രമത്തിലുള്ള സഭാ പഞ്ചാംഗം 1734 ലെ തുമ്പമൺ പഞ്ചാംഗമാണ്. അതിൽ ധനു പത്ത് - മാർ ബഹനാൻ സഹദായും സഹോദരി സാറായും നാല്പതു സഹദേന്മാരും കൂട്ടരും എന്നു കാണുന്നുണ്ട്.

1793 ലെ ചാത്തന്നൂർ പഞ്ചാംഗത്തിൽ ധനു പത്തിന് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെയും ആ ദെഹത്തിന്റെ പെങ്ങൾ സാറായുടെയും ചങ്ങാതിമാരായ നാല്പതു സഹദേന്മാരുടെയും പെരുന്നാൾ എന്നു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇതേ കാലത്തുതന്നെ എഴുതിയ നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ പദ്യ പഞ്ചാംഗത്തിൽ

“ഭക്തിയോടെ പത്തിൽ മാർ ബഹനാ
സഹദാ പെരുന്നാളും ഓർത്തു നാം
എല്ലാപേരും കൈക്കൊള്ളണം”

എന്നും കാണുന്നുണ്ട്. മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ വി. കുർബാന ക്രമത്തിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാളുകൾക്കുള്ള പ്രത്യേക ഗീതങ്ങൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

മലയാള കൃതികൾ

ലഭ്യമായ വിവരങ്ങൾ വെച്ച് മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റി മലയാളത്തിലുള്ള ആദ്യ രചന 1948 വൃശ്ചികം ലക്കം മലങ്കരസഭ മാസികയിൽ വി. കെ. മാത്യുസ് കത്തനാർ (പിന്നീട് പ. ബസ്സേലിയോസ് മാർത്തോമ്മാ മാത്യുസ് പ്രഥമൻ, പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായും മലങ്കര മെത്രാപ്പോ

ലീത്തായും) എഴുതിയ ലേഖനമാണ് (അന്യത്ര). ചെറുതെങ്കിലും സമഗ്രമായ ഒരു രചനയാണിത്.

മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റി രണ്ടു കൃതികൾ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഡോ. കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് സുറിയാനിയിൽ നിന്നും പരിഭാഷപ്പെടുത്തി 1986 ൽ വെങ്ങോല മാർ ബഹനാം സുറിയാനിപ്പള്ളി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 47 പേജുള്ള മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ ചരിത്രം എന്ന കൃതിയാണ് അവയിൽ പ്രഥമം. ഇതിഹാസങ്ങളിൽ അധിഷ്ടിതമായ ഈ കൃതി ഒരു ആധികാരിക ഗ്രന്ഥമല്ലെങ്കിലും ഒരു പരിശുദ്ധൻ എന്ന നിലയിൽ ബഹനാം സഹദായെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഈ കൃതി വിജയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

പരിമിതമായ വിവരങ്ങൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് എഴുതിയ രണ്ടാമത്തെ കൃതിയുടെ സ്ഥിതിയും വ്യത്യസ്തമല്ല. ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി രചിച്ച 24 പേജുകൾ മാത്രമുള്ള മാർ ബഹനാൻ സഹദാ എന്ന ലഘു കൃതിയാണിത്. 1998 ൽ സിഡീസ് ബുക്ക്സ്, ചന്ദനപ്പള്ളിയാണ് ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. ഇവ രണ്ടും ഒഴികെ മാർ ബഹനാം സഹദായെപ്പറ്റി മലയാളത്തിൽ മറ്റു കൃതികളൊന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി അറിവില്ല.

ഉപസംഹാരം

സർഗ്ഗീയ കിരീടത്തിനുവേണ്ടി രാജകിരീടം ഉപേക്ഷിച്ച മാർ ബഹനാം സഹദാ, രക്തസാക്ഷികളായ പരിശുദ്ധന്മാരിൽ ഒരു അപൂർവ്വ വ്യക്തിത്വമാണ്. ആ പുണ്യവാന്റെ ജീവിതവും പ്രവർത്തനങ്ങളും എന്നും ക്രിസ്തീയ സമൂഹത്തിന് മാതൃകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത സർവ്വലോകത്തിനും കോട്ടയും ആണ്. ആ പിതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമുക്കും ആലംബമാകട്ടെ.



മാർ ബഹനാൻ സഹദാ: മലങ്കരയിലെ ഇതിഹാസം

ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ

വിഗ്രഹാരാധനയാൽ അന്ധകാരജഡിലമായ ജീവിതത്തിലാണ്ടു കിടക്കവെ, ദൈവവിളിയാൽ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് തിരിഞ്ഞ് അരുമനാഥനോടുള്ള സ്നേഹത്തെപ്രതി മാതാപിതാക്കളേയും രാജ്യത്തേയും, രാജാധികാരത്തേയും ദൂരത്തറിഞ്ഞ് രക്തസാക്ഷിമരണം പ്രാപിച്ച ഒരു പൗരസ്ത്യ രാജകുമാരനെത്ര മാർ ബഹനാൻ സഹദാ. പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ഒരു പരിശുദ്ധനെന്നുള്ള നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഈ പരിശുദ്ധ സഹദായുടെ നാമത്തിൽ നമ്മുടെ സഭയിൽ പല പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതും, തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ നാം സങ്കേതപ്പെടുന്നതും, നമ്മുടെ സഭ കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കായുടെ അധികാരസീമയിൽ ആയിരുന്നു എന്നതിന് ഒരു തെളിവു കൂടിയാണ്.

എ. ഡി. 4 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യാ രാജ്യത്ത് അസിറിയ നാട്ടിൽ സെൻഹെറിബ് എന്നൊരു രാജാവ് ഭരിച്ചിരുന്നു. വിഗ്രഹാരാധകനും, ക്രിസ്തുമത വിദ്വേഷിയും, ദുഷ്ടനും ആയ രാജാവിന്റെ അനന്തരാവകാശിയായിരുന്നു ബഹനാൻ. ബഹനാൻ സാറാ എന്നൊരു സഹോദരിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. രാജകുടുംബാംഗങ്ങളുടെ രാജോചിതമായ സുഖജീവിതത്തെ താറുമാറാക്കുന്ന ഒരു ഒഴിയാബാധ സാറായെ പിടികൂടിയിരുന്നു. നിത്യരോഗിണിയായ അവൾക്ക് സൗഖ്യം നൽകുവാൻ കുലദൈവങ്ങൾക്കോ വൈദ്യ വിദഗ്ദ്ധന്മാർക്കോ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഒരു രാത്രിയിൽ സാറായുടെ അതിവേദനയിൽ ബഹനാൻ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്റെ സങ്കടത്തിൽ ഒരു ദർശനം കണ്ടു. അടുത്തദിവസം നായാട്ടിനായി വനത്തിൽ പോകണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു അത്.

അടുത്ത ദിവസം തന്നെ നായാട്ടിനായി വനത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു. മധ്യാഹ്നമായപ്പോഴേക്കും വന്യമൃഗസങ്കേതമായ ഒരു വനാന്തരീക്ഷത്തിൽ എത്തി

ഫാ. എം. റ്റി. കുര്യൻ. ടെക്സാസ് സതേൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നു ചരിത്രത്തിലും അസ്ബറി സെമിനാരിയിൽ നിന്നു വേദശാസ്ത്രത്തിലും ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും ക്ളിനിക്കൽ പാസ്റ്ററൽ കൗൺസിലിംഗിൽ ഡിപ്ലോമയും.

ച്ചേർന്നു. ആദ്യമായി കണ്ടെത്തിയത് ഒരു കാട്ടാടിനെയാണ്. പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ട ഉരുവിനെ വിട്ടുകളയുന്നത് ശുഭമല്ലെന്നു കണ്ട് പിന്തുടർന്നു. പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം അത് വളരെ ദൂരം ഓടി ബഹനാന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽനിന്നു മറഞ്ഞു. അപ്പോഴേയ്ക്കും സന്ധ്യയായതിനാൽ രാത്രി വനമദ്ധ്യത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അർദ്ധരാത്രിയിൽ വലിയൊരു പ്രകാശം തനിക്കു ചുറ്റും മിന്നി. അതിന്റെ മദ്ധ്യേ കോമളരൂപനായ ഒരു മനുഷ്യൻ നില്ക്കുന്നു. ബഹനാൻ പരിഭ്രമിച്ച് ഇതികർത്തവ്യമുൾനായിത്തീർന്നു. ആ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരം സംസാരിച്ചു. “ബഹനാമേ, നീ ഭയപ്പെടേണ്ട ഞാൻ ദൈവദൂതനെത്ര. അടുത്ത മലയിൽ മത്തായി എന്നൊരു ദയറായക്കാരുൻ വസിക്കുന്നു. നീ ആ ഭക്തന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. ജീവന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ അവൻ നിന്നോട് ഉപദേശിക്കും.” ഇതിനുശേഷം ദൂതൻ മറഞ്ഞു. നിശയുടെ ശിഷ്ടയാമങ്ങൾ കുമാരൻ ചിന്താഗ്രസ്തനായി കഴിഞ്ഞു.

പ്രഭാതത്തിൽ താൻ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽ എത്തി. ആ ആശ്രമ പരിസരം തന്നെ ഒരു ദിവ്യദൂത് മുകഭാഷയിൽ നൽകുന്നതായി ബഹനാമിന് തോന്നി. പരിശുദ്ധമായ അന്തരീക്ഷം. ശാന്തിനികേതമായ ഒരാശ്രമം. ദൈവിക ചൈതന്യം തുളുമ്പുന്ന ഒരു ഭക്താഗ്രേസരൻ. ഇതെല്ലാം ബഹനാമിന്റെ മനസ്സിൽ ചെറു ചെറു കല്ലോലങ്ങൾ ഉളവാക്കി. വി. മത്തായി ബഹനാമുമായി സംസാരിച്ചു. ബഹനാൻ തലേരാത്രിയിൽ തനിക്കുണ്ടായ അനുഭവവും, ആഗമനോദ്ദേശ്യവും മത്തായിയെ അറിയിച്ചു. അതിൽ സന്തുഷ്ടനായ ദയറായക്കാരുൻ ദൈവതിരുനാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയും കൊണ്ട് ലോകരക്ഷകനായ മശിഹായെക്കുറിച്ച് ബഹനാമിനോട് സുവിശേഷിച്ചു. ആ ദിവ്യോപദേശ ശ്രവണത്തിൽ ഒരു ദിവ്യാനുഭൂതി ലഭ്യമായതുപോലെ ബഹനാമിനു തോന്നി. ബഹനാൻ ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനിയായി. വി. മത്തായിയുടെ എരിവേറിയ പ്രാർത്ഥന അനേകം രോഗികൾക്ക് സൗഖ്യം നൽകുന്നതായി ബഹനാൻ ഗ്രഹിച്ചു. കൊട്ടാരത്തിൽ വന്ന് തന്റെ സഹോദരിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്ന് കുമാരൻ വിശുദ്ധനോടപേക്ഷിച്ചു. തദനുസരണം വി. മത്തായിയും ബഹനാമിനോടൊന്നിച്ച് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് യാത്രയായി.

സ്വപിതാവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം മൂലം ബഹനാൻ വിശുദ്ധ മത്തായിയെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് നേരിട്ട് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാതെ വേറൊരിടത്തു പാർപ്പിച്ച് സഹോദരിയെ അവിടേക്ക് കൊണ്ടുചെന്നു. വിശുദ്ധൻ അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം സാറാ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. രാജകന്യകയും വിഗ്രഹാരാധന ഉപേക്ഷിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനിയായി. വിശുദ്ധൻ ദയറായിലേക്കും, ബഹനാമും സഹോദരിയും കൊട്ടാരത്തിലേക്കും മടങ്ങി. സാറായുടെ സൗഖ്യത്തിൽ രാജാവ് അത്ഭുതപ്പെട്ട് വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു. യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ കാരുണ്യാതിരേകത്താൽ തനിക്ക് സൗഖ്യം കിട്ടിയെന്നും,

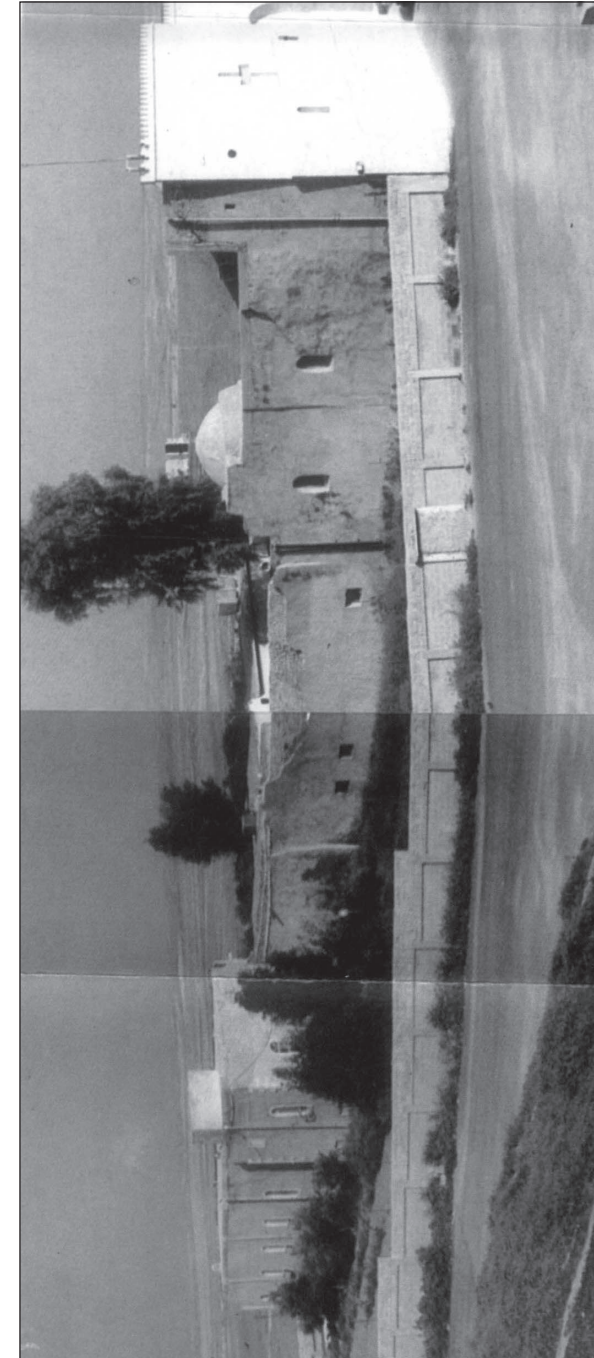
താനും സഹോദരനും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു എന്നും സാറാ പറഞ്ഞു.

രാജാവിന് ദുഃഖമായി. മക്കൾ പുതിയ മതം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം ഗുണഭോഷിച്ചു. അവർ വിസമ്മതിച്ചു. രാജാവിന്റെ ശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായി. പുതിയ ഭക്തരെ ഇളക്കാൻ ഉപായങ്ങൾക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. രാജാവ് വിഷമിച്ചു. മക്കളോടുള്ള സ്നേഹം ഒരു വശത്ത്. പൂർവ്വ മതത്തോടുള്ള മമത മറുവശത്ത്. അടുത്തുവരുന്ന ഉത്സവത്തിന് ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയി ദേവാർച്ചന നടത്തിക്കൊള്ളണമെന്ന് മക്കൾക്ക് അദ്ദേഹം അന്ത്യശ്വാസനം നൽകി.

വിഗ്രഹപ്രിയരായ ജനതതി തടിച്ചു കൂടി. മക്കൾ ദേവാർച്ചന നടത്തുന്നുവോ എന്ന് രാജാവ് ശ്രദ്ധിച്ചു. ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തിയ ആ ഭാഗ്യശാലികൾ നിർജീവങ്ങളായ വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ എത്തിന് ഹാജരാകണം? മക്കൾ തന്റെ അന്ത്യശ്വാസനവും നിരസിച്ചു എന്നു കണ്ട രാജാവ് മക്കളുടെ ശിരഃചേദനത്തിന് ഉത്തരവു നൽകി. വിവരം അറിഞ്ഞ് ബഹനാമും സാറായും വി. മത്തായിയുടെ ദയറായിലേക്ക് ഓടി. കിങ്കരന്മാർ അവരെ പിന്തുടർന്നു. മരണം നിശ്ചയം എന്നു കണ്ടറിഞ്ഞ ഭക്തന്മാർ കിട്ടിയ അല്പസമയം പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകി. ഈ സമയത്തിനുള്ളിൽ തലവെട്ടി നിലംപതിപ്പിച്ചു. ശ്വാസനം അനുസരിച്ച് മൃതദേഹങ്ങൾ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ ചിതയിൽ വച്ചു. പക്ഷേ ദഹിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഭൂമി പിളർന്ന് ആ ദേഹങ്ങൾ മണ്ണിൽ മറഞ്ഞു. ഈ അത്ഭുത വാർത്ത രാജാവിനെ ചിന്താമഗ്നനാക്കി.

മാസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞ് രാജാവ് കഠിനരോഗം പിടിപെട്ട് അവശനായി. ഔഷധങ്ങൾ പ്രയോജനരഹിതങ്ങളായി. അപ്പോൾ തനിക്ക് ഒരു ദർശനം ഉണ്ടായി. ബഹനാം, സാറാമാരെ ചിതയിൽ വച്ച സ്ഥലത്തുപോയി പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ രാജാവ് സ്വസ്ഥനാകും എന്നായിരുന്നു അതിന്റെ സാരം. അവർ പോയി ഒരു രാത്രി അവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. രാത്രിയിൽ മാർ ബഹനാം മഹത്വപൂർണ്ണനായി രാജാവിനെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. വി. മത്തായിയെ വരുത്തി ദിവ്യോപദേശം കേൾക്കണമെന്നും ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കണമെന്നും രാജാവിന്റെ രോഗം നീങ്ങും എന്നും പറഞ്ഞിട്ട് മാർ ബഹനാം മറഞ്ഞു. രാജാവ് ക്രമേണ സുഖം പ്രാപിച്ചു. ബഹനാമിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അവർ ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. അനന്തരം രാജാവ് ബഹനാമിനെ സംസ്കരിച്ച സ്ഥലത്ത് അതിമനോഹരമായ ഒരു ദേവാലയം പണിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

(1957 ൽ ഓർത്തഡോക്സ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരിയിൽ ചെയ്ത പ്രഭാഷണം)



മാർ ബഹനാമിന്റെ ദയറാ, മൂസൽ, ഇറാക്ക്.

രക്തസാക്ഷ്യം വേദ ചരിത്രത്തിൽ

ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ

1. സാക്ഷ്യം പഴയനിയമത്തിലും യഹൂദ ചരിത്രത്തിലും

a. നിങ്ങൾ എന്റെ സാക്ഷികൾ

സാക്ഷ്യം എന്ന പദത്തിന് രക്തം ചൊരിഞ്ഞുള്ള സാക്ഷ്യം എന്ന അർത്ഥം ലഭിക്കുന്നത് ക്രിസ്താബ്ദം 2 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. “നിങ്ങൾ എന്റെ സാക്ഷികൾ” എന്ന് ഇസ്രായേലുരെ സംബന്ധിച്ച് യഹോവ തന്നെ കല്പിക്കുന്നതായി യശയ്യാ പ്രവാചകൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. യഹൂദ ചരിത്രത്തിൽ രക്തസാക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണം പ്രധാനമായും കാണുന്നത് മക്കാബിയരുടെ പുസ്തകങ്ങളിലാണ്. എന്നാൽ യഹോവയോടുള്ള ഭക്തിയെപ്രതി പീഡയും മരണവും സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രവാചകന്മാരെക്കുറിച്ചും ദൈവപുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചുമുള്ള വിവരണങ്ങൾ പഴയനിയമത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ പലയിടങ്ങളിലും കാണാൻ കഴിയും. ഇതിന് നല്ല ഉദാഹരണമാണ് ഏലിയാവിനുമായ പീഡകൾ. ഏലിയാവിനോട് ചേർന്നുനിന്ന അനേകം പ്രവാചകന്മാരെ ഇസബേൽ രാജ്ഞി വാൾകൊണ്ട് കൊല്ലിച്ചതായും രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (1 രാജ. 19:10). യശയ്യാ പ്രവാചകൻ രക്തസാക്ഷ്യം വരിച്ചതായാണ് പാരമ്പര്യം. തിരമ്യാ പ്രവാചകനുമായ പീഡകൾ മറ്റൊരുദാഹരണമാണ്. പ്രവാചകനായ ഊരിയാവിന്റെ രക്തസാക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് തിരമ്യാ പ്രവാചകൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് (തിരമ്യാ 26:10-23). ശല്ദക്, മേശക്, അബേദ്നഗോ എന്നിവർക്കും ദാനിയേലിനുമുമ്പേയ പീഡകൾ ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താലത്രെ “നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ ദിവസം പ്രതി കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു” എന്നിങ്ങനെ സങ്കീർത്തനകാരൻ വിലപിച്ചു ചൊല്ലുന്നത് (സങ്കീ. 44:22). നാം ഉപയോഗിക്കുന്ന ഗ്ലഹീമാ നമസ്കാരത്തിൽ സഹദേന്മാരെ ഓർത്തുകൊണ്ട് ഈ

ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ. പാരീസിലെ കാത്തലിക് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് പുതിയ നിയമത്തിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റും. ഇപ്പോൾ ഓർത്തഡോക്സ് സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ.

സങ്കീർത്തനഭാഗം സഭ ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലുന്നു.

“നിന്നെപ്രതി വധമേറ്റു നിത്യം ഞങ്ങൾ ഹാ..... ഉഹാ

ഞങ്ങളെയെണ്ണിയറുക്കാൻ നിർത്തിയൊരാട്ടിൻകുട്ടികൾ പോൽ”

(വെള്ളിയാഴ്ച സന്ധ്യ)

b) മക്കാബിയരുടെ കാലത്തെ പീഡയും രക്തസാക്ഷ്യവും

ദൈവത്തെപ്രതിയുള്ള പീഡാനുഭവങ്ങളുടെയും രക്തസാക്ഷ്യത്തിന്റെയും പാരമ്യമാണ് ക്രിസ്തുവിനു മുമ്പ് രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സിറിയക്കാരിൽ നിന്നും യഹൂദർക്കുമായ പീഡയും രക്തസാക്ഷ്യവും. മക്കാബിയരുടെ ഒന്നും, രണ്ടും പുസ്തകങ്ങളാണ് ഈ സംഭവത്തിന്റെ ചരിത്രരേഖ. സിറിയ ഭരിച്ചിരുന്ന അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫാനസ് ക്രി. മു. 169 ൽ യെരൂശലേം ആക്രമിച്ചു കീഴ്പ്പെടുത്തി. 167 ൽ അന്ത്യോക്കസ് യഹൂദ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ നിരോധിച്ചു. യെരൂശലേം ദേവാലയം മലിനമാക്കി. ജാതീയ ആരാധനകൾ നിർബന്ധമാക്കി. വിഗ്രഹങ്ങൾക്ക് ബലിയർപ്പിക്കുന്നതിനും, ശബതാചാരങ്ങൾ നിരാകരിക്കുന്നതിനും, പന്നികളെയും, അശുദ്ധ മൃഗങ്ങളേയും ബലിവസ്തുക്കളായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിനും, പരിചേരുന്ന ഒഴിവാക്കുന്നതിനും യെഹൂദരുടെ മേൽ ശക്തമായ സമ്മർദ്ദം ഉണ്ടായി. രാജകല്പന അനുസരിക്കാത്തവർ വധിക്കപ്പെടും എന്ന് വിളംബരം ചെയ്തു. നിയമപുസ്തകം തിരഞ്ഞു കണ്ടെത്തി തീയിലിട്ട് ചൂട്ടുകളഞ്ഞു. നിയമപുസ്തകം കൈയിൽ വയ്ക്കുന്നവരേയും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നവരേയും കൊന്നുകളഞ്ഞു. പരിചേരുന്നവർക്ക് വിധേയരാക്കിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെയും കുടുംബാംഗങ്ങളെയും രാജാവ് കൊല്ലിച്ചു. യെഹൂദരിൽ പലരും പുറജാതിമതം സ്വീകരിക്കുവാൻ തയ്യാറായി. എന്നാൽ ഒരുപറ്റം യെഹൂദർ യഹൂദമത പ്രമാണങ്ങളിലും അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും ഉറച്ചു നിന്ന് മരണം സ്വീകരിച്ചു (1 മക്കാബിയർ 1:54-61).

അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫാനസിന്റെ പീഡകൾ ചെറുത്തു നിൽക്കുന്നതിന് യെഹൂദർക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ ആളാണ് മത്തഥ്യാസ്. ഇദ്ദേഹം ഒരു പുരോഹിതനായിരുന്നു. അന്ത്യോക്കസിന്റെ പീഡയുടെ കാലത്ത് മത്തഥ്യാസും കുടുംബവും യെരൂശലേം വിട്ട് മൊദെയിനിൽ വന്നു പാർത്തു. മത്തഥ്യാസിന് അഞ്ച് പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ യൂദാ, യോനാഥാൻ, ശിമോൻ എന്നീ മൂന്നുപേർ സിറിയക്കാർക്കെതിരായുള്ള സമരത്തിൽ യഹൂദരെ നയിച്ചു. ഇവരിൽ പ്രധാനി മക്കാബയുസ് എന്ന് മറുപേരുള്ള യൂദായായിരുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് അന്ത്യോക്കസിനെതിരായുള്ള യഹൂദരുടെ സമരത്തെ മക്കാബ്യ സമരം എന്നു വിളിക്കുന്നതും ആ കാലഘട്ടം മക്കാബിയരുടെ കാലഘട്ടം എന്നറിയപ്പെടുന്നതും. ക്രി. മു. 161 ൽ യൂദാ രക്തസാക്ഷ്യ മരണം പ്രാപിച്ചു.

മക്കാബിയരുടെ കാലത്തുണ്ടായ രണ്ട് സംഭവങ്ങൾ എടുത്തുപറയേണ്ട വയാണ്. അന്ത്യോക്കസ് യഹൂദർക്ക് എതിരെ പീഡ അഴിച്ചുവിട്ട സന്ദർഭം മത്തഥ്യാസ് ആഹ്വാനം ചെയ്തതനുസരിച്ച് യഹൂദർ മരുഭൂമിയിലെ ഒളിവിടങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. സിറിയൻ സൈന്യം അവരെ പിൻതുടർന്നു. ഒരു ശബത് ദിവസം വന്നു. യഹൂദരുടെ നിയമം അനുസരിച്ച് ശബത്തിൽ ഒരു പ്രവൃത്തിയും പാടില്ല. സിറിയൻ സൈന്യത്തിന്റെ മുമ്പിലും അവർ ആയുധം എടുത്തില്ല. സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും അടക്കം നിരായുധരായി നിന്ന ആയിരം പേരെ സിറിയൻ സൈന്യം നിഷ്കർണ്ണം കൊന്നുകളഞ്ഞു (1 മക്കാ. 2:27 - 38). മക്കാബിയരുടെ കാലത്തുണ്ടായ മറ്റൊരു രക്തസാക്ഷ്യം ഒരമ്മയും ഏഴു പുത്രന്മാരും വീരമരണം പ്രാപിച്ചതാണ് (2 മക്കാ. 7). പാശ്ചാത്യ സഭ ഇവരുടെ ഓർമ്മ ആചരിക്കുന്നുണ്ട്. സുറിയാനി സഭയും ഇവരെ ഓർക്കുന്നു. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ അമ്മയുടെ പേര് ശ്മുനിയെന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. മർത്തശ്മുനിയേയും ഏഴ് പുത്രന്മാരെയും രക്തസാക്ഷികളുടെ പട്ടികയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി സഭ ആദരിക്കുന്നുണ്ട്. ശഹീദാ നമസ്കാരം തിങ്കളാഴ്ച രാത്രിയുടെ രണ്ടാം കൗമാ പ്രാർത്ഥനയിൽ യോഹന്നാൻ മഠാനാ, സ്തേഫാനോസ്, തേവോദോറോസ്, ഗീവറുഗീസ് സഹദാ, സർഗീസ്, ബാക്കോസ്, കുറിയാക്കോസും അമ്മ യൂലീത്തി, നാല്പത് സഹദേന്മാർ, തോമ്മാശ്ലീഹാ എന്നിവരോടൊപ്പം ശ്മുനിയേയും ഏഴ് പുത്രന്മാരെയും സഹദേന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി അവരെ പ്രകീർത്തിച്ച് പാടുന്നുണ്ട്.

മക്കാബിയരുടെ കാലത്തെ പീഡയും രക്തസാക്ഷ്യവും ക്രിസ്തീയ സഭയ്ക്ക് നേരിടേണ്ടിവന്ന പീഡയും രക്തസാക്ഷ്യവും സംബന്ധിച്ച ധാരണയെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാരണമാണ് മക്കാബിയരുടെ കാലത്തുണ്ടായ രക്തസാക്ഷ്യം സഭയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി കാണുന്നത്.

ഇവിടെ മറ്റൊരു കാര്യം ശ്രദ്ധേയമാണ്. പഴയനിയമത്തിലും യഹൂദ ചരിത്രത്തിലും ദൈവത്തോടുള്ള ഭക്തിയെപ്രതി പീഡയും മരണവും സ്വീകരിക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവയ്ക്ക് സാക്ഷ്യം എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചുകാണുന്നില്ല. പുതിയനിയമത്തിലും വിശാലമായ അർത്ഥത്തിലാണ് സാക്ഷ്യം എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് പുതിയനിയമത്തിൽ സാക്ഷ്യം എന്ന പദത്തിന് നൽകിയിരിക്കുന്ന വിവിധ അർത്ഥതലങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

2. സാക്ഷ്യം പുതിയനിയമത്തിൽ

a) സാക്ഷ്യവും ശിഷ്യത്വവും

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലുണ്ടായതുപോലെ വ്യാപകമായ പീഡനവും സാക്ഷി മരണവും ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സഭയ്ക്ക് അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. എന്നാൽ

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മുമ്പിൽ ക്രൂശിൽ യാഗമായിത്തീർന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃക സജീവമായിരുന്നു. ദൈവനാമത്തെപ്രതി പീഡനവും സാക്ഷിമരണവും പ്രാപിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് കർത്താവും തന്നെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. നീതിമാനായ ഹാബേൽ മുതൽ പ്രവാചകനായ സഖര്യാവ് വരെ അനേകം പേർ ദൈവനാമത്തെ പ്രതി പീഡനവും മരണവും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന് കർത്താവ് ശിഷ്യന്മാരെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു (മത്താ. 23:34-45). തന്റെ ശിഷ്യനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ച് തന്റെ ക്രൂശെടുത്ത് അവനെ അനുഗമിക്കണം (മർക്കോ. 8:34-38; Cf. മർക്കോ. 13:9-13; യോഹ. 15:20; 16:1-3). ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി എല്ലാ കഷ്ടതകളും വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കമാണ് എക്കാലത്തും ശിഷ്യത്വം കൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. “ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചാൻ മാത്രമല്ല അവനുവേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാനുംകൂടി നിങ്ങൾക്ക് വരം നൽകിയിരിക്കുന്നു” എന്ന് വി. പൗലോസ് എഴുതുന്നു (ഫിലി. 1:29; Cf. 1 തെസ്സ. 2:14-15; 1 പത്രോ. 3:14). പീഡനത്തിന്റെ കാലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്ത സാക്ഷികൾ ക്രിസ്തുനാമത്തെ പ്രതി സാക്ഷ്യമരണം സ്വീകരിച്ചു.

b. പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ

പുതിയനിയമത്തിൽ സാക്ഷികൾ എന്ന പദം മുഖ്യമായും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷികളായി തീർന്ന അപ്പോസ്തോലന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത് (അപ്പോ. പ്ര. 1:22). ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു മാത്രമല്ല പീഡാനുഭവത്തിനും മരണത്തിനും അവർ സാക്ഷികളായിരുന്നു (ലൂക്കോ. 24:47-48; അപ്പോ. പ്ര. 5:30). “ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കുകയും മൂന്നാംനാൾ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ഇതിനു നിങ്ങൾ സാക്ഷികളാകും” എന്ന് വി. ലൂക്കോസ് (24:46,48) പറയുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം പോലെ തന്നെ വസ്തുനിഷ്ടമായ കാര്യമായിട്ടാണ് പുനരുത്ഥാനത്തെയും കാണുന്നത്. സുവിശേഷത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിനാണ് അപ്പോസ്തോലന്മാർ സാക്ഷികളാകുന്നത്. കേട്ടു കേൾവിയോ മിഥ്യാസങ്കല്പമോ ഒന്നുമല്ല ഇതിനാധാരം. അവ ചരിത്രത്തിൽ നിശ്ചിത സ്ഥലകാലങ്ങളിൽ നടന്നവയാണ്. അപ്പോസ്തോലന്മാരെ ‘സാക്ഷികൾ’ എന്ന് പൊതു അർത്ഥത്തിൽ പറയുകയല്ല. അവർ സാക്ഷികളാകാൻ പ്രത്യേക യോഗ്യതയുള്ളവരാണ്. അവർ യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന സംഭവങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായിരുന്നു. അവർ അതിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകം വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന് വി. ലൂക്കോസ് പറയുന്നു. ഇസ്ക്കരിയോത്താ യൂദായുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഒരാളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പറയുമ്പോൾ “ഞങ്ങളോടുകൂടെ നടന്ന പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോടുകൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷിയായിത്തീരണം” എന്ന് വി. പത്രോസ് പറയുന്നു (അപ്പോ. പ്ര. 1:22) യേശുവിന്റെ മരണത്തിനും

പുനരുത്ഥാനത്തിനും ദൃക്സാക്ഷികൾ ആയതുകൊണ്ടു മാത്രമല്ല അവർ സാക്ഷികൾ ആയിത്തീർന്നത്. ആ സംഭവങ്ങളുടെ രക്ഷാകരമായ പ്രാധാന്യം വിശ്വാസത്തിൽ അവർക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുവാനും കഴിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് (അപ്പോ. പ്ര. 10:42).

c) വി. പൗലോസ് കർത്താവിന്റെ സാക്ഷി

അപ്പോ. പ്ര. 22:15 ലും 26:16 ലും വി. പൗലോസിനെ സംബന്ധിച്ചും 22:20 -ൽ വി. സ്തേഫാനോസിനെ സംബന്ധിച്ചും കർത്താവിന്റെ സാക്ഷികൾ എന്ന് പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വി. പൗലോസ് കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷിയല്ല. അപ്പോ. പ്ര. 1:22 ൽ സാക്ഷിയായിത്തീരാനുള്ള യോഗ്യത കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷികളാവുക എന്നതാണ്. വി. പൗലോസിന്റെ മാനസാന്തരത്തിന്റെ സന്ദർഭം കർത്താവുതന്നെ വി. പൗലോസിനോടു പറയുന്നു: 'നീ എന്നെ കണ്ടതിനും ഇനി ഞാൻ നിനക്ക് പ്രത്യക്ഷനാവാനിരിക്കുന്നതിനും നിന്നെ ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയുമായി നിയമിച്ചാൻ ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായി' (26:16). പൗലോസിനു കാഴ്ച തിരികെ ലഭിക്കുമ്പോൾ അനന്യാസ് അവനോടു പറയുന്നു: 'നീ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തതിന് സകല മനുഷ്യർക്കും നീ അവന്റെ സാക്ഷിയായിത്തീരും' (22:15). ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷി എന്ന നിലയിലല്ല ക്രിസ്തുവിനെ കാണുകയും അവനിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്ത ആൾ എന്ന നിലയിലാണ് വി. പൗലോസ് സാക്ഷിയായിത്തീരുന്നത്.

രക്തസാക്ഷിയായ വി. സ്തേഫാനോസ്

വി. സ്തേഫാനോസിനെ സംബന്ധിച്ച് 'നിന്റെ (യേശുവിന്റെ) സാക്ഷിയായ സ്തേഫാനോസിന്റെ രക്തം ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ' (അപ്പോ. പ്ര. 22:20) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വി. സ്തേഫാനോസ് കർത്താവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷിയല്ല. യേശുവിന്റെ സാക്ഷിയാകുന്നതിനുള്ള നിയോഗം മറ്റ് അപ്പോസ്തലന്മാർക്ക് (വി. പൗലോസിനും) ലഭിച്ചിരുന്നു (അപ്പോ. പ്ര. 1:8; 22:15; 26:16). എന്നാൽ സ്തേഫാനോസിനു അങ്ങനെ ലഭിച്ചതായിക്കാണുനില. സാക്ഷിമരണത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ മാത്രമാണു സ്തേഫാനോസ് കർത്താവിനെ കാണുന്നത് (അപ്പോ. പ്ര. 7:55). ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറഞ്ഞ ആൾ എന്ന നിലയിലാണ് സ്തേഫാനോസിനെ സാക്ഷി എന്നു വിളിക്കുന്നത്. അപ്പോസ്തോലന്മാർ എല്ലാവരും ഇതുപോലെ വിശ്വാസ സാക്ഷികളും ആയിരുന്നു. എന്നാൽ സ്തേഫാനോസ് ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെപ്രതി മരണം സ്വീകരിച്ചതുകൊണ്ട് സ്തേഫാനോസിന്റെ സാക്ഷ്യം ഗൗരവമർഹിക്കുന്നു. രക്തം ചൊരിഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ഇതാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. 'സാക്ഷി' എന്നതിനു 'രക്തസാക്ഷി

മരണം പ്രാപിച്ചവൻ' എന്ന അർത്ഥം രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രചാരത്തിൽ വരുന്നുള്ളു എങ്കിലും പുതിയനിയമത്തിൽ അതിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു കഴിഞ്ഞു എന്ന് ന്യായമായും പറയാം.

വി. പൗലോസിനെയും സ്തേഫാനോസിനെയും പുതിയനിയമം സാക്ഷികളുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാവുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികൾ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാക്ഷികൾ ആയിരിക്കണമെന്ന നിബന്ധന ക്രമേണ മാറ്റുകയും ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നവൻ എന്ന മാനദണ്ഡം സ്വീകരിക്കുന്നതിനിടയാവുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടാവുമ്പോഴേക്കും ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുക മാത്രമല്ല അതിനുവേണ്ടി മരണം വരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നയാളാണു സാക്ഷിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടുക.

ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു സാക്ഷി

1 പത്രോ. 5:1 ൽ വി. പത്രോസ് 'ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു സാക്ഷിയും വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിനു കൂട്ടാളിയും' എന്ന് സ്വയം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. സഭയെ ഭരിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ മാതൃക സ്വീകരിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന് സാക്ഷിയായിത്തീർന്ന ഒരാളെന്ന നിലയിൽ വി. പത്രോസ് നൽകുന്ന ഈ പ്രബോധനത്തിന് ആധികാരികതയുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവിടെ 'ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു സാക്ഷി' എന്ന വാക്യംകൊണ്ട് വി. പത്രോസ് പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടത തന്റെ ജീവിതത്തിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ട് സാക്ഷ്യം നൽകുന്ന ആൾ എന്ന അർത്ഥമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടതയെന്തെന്ന് കാണുക മാത്രമല്ല ജീവിതത്തിൽ വഹിക്കുന്ന സാക്ഷിയാണ് പത്രോസ്. ഈ സാക്ഷ്യത്തിന് ശക്തിയും ആധികാരികതയും കൂടുന്നു.

നമുക്കു ചുറ്റും സാക്ഷികളുടെ വലിയോരു സമൂഹം

എബ്രായർക്കെഴുതിയ ലേഖനം 11 -ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിശ്വാസം മൂറു കെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിച്ച പഴയനിയമ വിശുദ്ധന്മാരുടെ നീണ്ട പട്ടിക നൽകിയശേഷം 12 -ാം അദ്ധ്യായം ഇങ്ങനെ ആരംഭിക്കുന്നു: 'ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ ഇത്ര വലിയോരു സമൂഹം നമുക്കു ചുറ്റും നിൽക്കുന്നതുകൊണ്ട് സകല ഭാരവും മുറുകെപ്പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ട് നമുക്കു മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക.' ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടാനിറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ ഓട്ടക്കാരാണ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഓട്ടത്തിന് വിഘാതം നിൽക്കുന്നതെല്ലാം അവർ അഴിച്ചു മാറ്റിക്കഴിഞ്ഞു. അവർക്കു ചുറ്റും ഓട്ടത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ബഹുശതം കാണികൾ, അവർ വെറും പ്രേക്ഷകരല്ല. ഓട്ടം തികച്ച് കിരീടം നേടി 'സാക്ഷ്യം ലഭിച്ച പൂർവന്മാരാണ്'

(എബ്രാ. 11:2 cf. 11:4,5,39). പരിഹാസം, ചമ്മട്ടി, ചങ്ങല, തടവ്, കല്ലേറ്റ്, വധം ഇങ്ങനെ ബഹുവിധമായ തികതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നുപോയി അവർ വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം നേടി (എബ്രാ. 11:36-39). അവരുടെ ധൈര്യം പകരുന്ന സാന്നിധ്യം നമ്മോടൊപ്പം ഉണ്ട്. ആ സാക്ഷികളുടെ നിരയിൽ ചേരുന്നതിനാണ് നാം പോരാട്ടത്തിനിറങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.

സാക്ഷിമരണവും യാഗാർപ്പണവും

സാക്ഷിമരണം അടുത്തുവെന്ന് ബോധ്യമായ വി. പൗലോസ് തിമോഥെയോസിന് എഴുതുന്നു: 'ഞാനോ ഇപ്പോൾ പാനീയ യാഗമായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു. എന്റെ നിര്യാണകാലവും അടുത്തിരിക്കുന്നു' (2 തിമോ. 4:6). ഇവിടെ വി. പൗലോസ് സാക്ഷിമരണത്തിന് യാഗാർപ്പണത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട പദങ്ങളാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സാക്ഷിമരണം പ്രാപിക്കുന്നതിന് തയ്യാറായി നിൽക്കുന്ന വി. പോളിക്കർപ്പോസിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു ഭാഗം ഈ ആശയം കുറെക്കൂടെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു: 'ശരീരാത്മാക്കളുടെ നിത്യജീവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പാനപാത്രത്തിലും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നൽകുന്ന അക്ഷയതയിലും പങ്കാളിയാവാൻ നീ എന്നിക്കു കൃപ ചെയ്തതിനാൽ നാഥാ ഞാൻ നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നു. ഇന്നേദിവസം അവരുടെ (നിന്റെ മാലാഖമാരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ഗണത്തിലും നിന്റെ സന്നിധിയിലും ധന്യവും സ്വീകാര്യവുമായ യാഗമായി ഞാനും സ്വീകരിക്കപ്പെടുമാറാകണമേ'.

സാക്ഷിമരണം ഒരു യാഗാർപ്പണമാണ് (കാഴ്ചയർപ്പണമാണ് - കുർബാനയാണ്). അത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിലെ യാഗത്തിലുള്ള പങ്കാളിത്തവും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ജീവനിലേക്കും തേജസ്സിലേക്കുമുള്ള പ്രവേശനവുമാണ്.

3. സാക്ഷ്യം ആദിമസഭയിൽ

മുമ്പ് സൂചിപ്പിച്ചപ്രകാരം പുതിയനിയമത്തിൽ സാക്ഷ്യം എന്ന പദം വിശാലമായ അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുക, ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുക എന്നീ അർത്ഥത്തിലാണ് സാക്ഷ്യം എന്ന പദം പ്രധാനമായും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. സാക്ഷ്യം എന്ന പദം രക്തസാക്ഷ്യത്തിന്റെ സന്ദർഭത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി വ്യക്തമായും കാണുന്നത് വി. പോളിക്കർപ്പോസിന്റെ രക്തസാക്ഷ്യം വിവരിക്കുന്നിടത്താണ്. നീറോ ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡനകാലത്ത് സാക്ഷ്യം എന്നതിന് രക്തസാക്ഷ്യം എന്ന അർത്ഥം ഉണ്ടായി. എങ്കിലും പിൽക്കാലത്ത് ഏഷ്യാ മൈനറിൽ ഉണ്ടായ പീഡയുടെ കാലത്താണ് സാക്ഷി, സാക്ഷ്യം എന്നീ പദങ്ങൾക്ക് രക്തസാക്ഷ്യത്തിന്റെ നിറം വ്യക്തമായും രൂപപ്പെട്ടുവന്നത്. ക്രമേണ സാക്ഷി എന്ന പദം രക്ത

സാക്ഷിമരണം പ്രാപിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായി ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങി. ആദ്യകാലത്ത് ജീവൻ അപകടത്തിലാകും എന്നുറപ്പിച്ചുതന്നെ ക്രിസ്തുവിനെ ഏറ്റുപറയുകയും എന്നാൽ മരണം ഒഴിവാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തവർക്കും സാക്ഷി എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു. പിന്നീട് രക്തസാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായി ഉപയോഗിച്ചു. ഈ വ്യതിയാനം രണ്ട് പദങ്ങളുടെ ചരിത്രം പഠിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് മനസ്സിലാകും. ഒന്നാമത്തെ പദം വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്നവൻ എന്നർത്ഥമുള്ള Homologos (Greek) അല്ലെങ്കിൽ 'മൗദ്യോനോ' (സുറിയാനി). രണ്ടാമത്തെ പദം സാക്ഷി എന്നർത്ഥമുള്ള Martyr (Greek) അല്ലെങ്കിൽ 'സൊഫദോ' (സുറിയാനി). ആദ്യകാലത്ത് ഇവ രണ്ടും ഒരേ അർത്ഥത്തിൽ മാറി മാറി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രമേണ 'മൗദ്യോനോ' കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നറിഞ്ഞും വിശ്വാസം ഏറ്റുപറയുന്ന ആളിനു മാത്രമായും, 'സൊഫദോ' എന്ന പദം മരണം സ്വീകരിച്ച് ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമായും ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങി.

രക്തസാക്ഷ്യം വരിക്കുന്ന സന്ദർഭം ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സ് കണ്ടും ദൈവദൂതന്മാരുടെ സാന്നിധ്യം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞും സ്വർഗ്ഗീയമായ കാഴ്ചകൾ കണ്ടും ശബ്ദം കേട്ടും തീയിലെരിയുമ്പോൾ ദൈവീക സുഗന്ധം പ്രവഹിക്കുന്നത് അനുഭവപ്പെട്ടും ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സ്വയം ബലിയായിത്തീരാൻ വിശ്വാസികൾ അസാധാരണമായ ധൈര്യം കാണിച്ചു. വെളിപാട് 5:6-ൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നപ്രകാരം അറക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാട് നിലക്കുന്നതായി കണ്ടുകൊണ്ട് രക്തസാക്ഷികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള അനുകാരികളായി തീർന്നു.

ഉപസംഹാരം

സാക്ഷിമരണത്തിന്റെ പ്രസക്തി പീഡനത്തിന്റെ കാലത്താണ്. എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ സാക്ഷിജീവിതത്തിനാണ് പ്രസക്തി. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം മുറുകെപ്പിടിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ മൂല്യങ്ങളെ ചെറുത്തു നിൽക്കേണ്ടി വരുന്നു; ശക്തമായ പ്രലോഭനങ്ങൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു. ഇവിടെയാണ് ക്രിസ്തീയ സാക്ഷ്യത്തിന് വലിയ വില കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടുക. ശരീരാത്മ മനസ്സുകളെ ദൈവത്തിന് പ്രസാദമുള്ള യാഗമായർപ്പിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളികളായി പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രത്യാശയും സന്തോഷവും തേജസ്സും ധരിച്ച് അവന്റെ സാക്ഷികളായി ലോകത്തിൽ നിലകൊള്ളുവാനാണ് നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അയയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും.



സഹദേന്മാർ: ഓർത്തഡോക്സ് വിക്ഷണത്തിൽ

ഫാ. ഡോ. ബി. വറുഗീസ്

ക്രിസ്തീയ ആരാധനയിൽ സഹദേന്മാർക്ക് ഒരു പ്രധാന സ്ഥാനമുണ്ട്. ഈസ്റ്റർ കഴിഞ്ഞാൽ ആരാധനാവർഷത്തിൽ ആദ്യം സ്ഥാനം പിടിച്ച പെരു ന്നാളുകൾ ചില സഹദേന്മാരുടെ ഓർമ്മ ദിവസങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ജനന പ്പെരുന്നാൾ, ദനഹാ തുടങ്ങിയ പല മാനാനായപ്പെരുന്നാളുകളും ഉണ്ടായത് നാലാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പുതന്നെ രക്തസാക്ഷികളായ ചില വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മദിവസം സഭ പെരുന്നാളായി ആഘോഷിച്ചി രുന്നു.

‘സഹദാ’ എന്ന സുറിയാനി വാക്കിന് ‘സാക്ഷി’ എന്നാണർത്ഥം. ‘രക്ത സാക്ഷികൾ’ (martyrs) എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് സുറിയാനിയിൽ ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസം തൃജിക്കാതെ രക്തസാക്ഷി കളാകുന്നത് ‘സാക്ഷ്യത്തിന്റെ’ പരമോന്നത പടിയായി ക്രിസ്തീയ പാരമ്പ ര്യത്തിൽ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. രക്തസാക്ഷിയാകുന്നത് ക്രിസ്തുവിനെ അനുകരിക്കുന്നതിന്റെ ഉദാത്ത ഉദാഹരണമാണെന്ന് ആദിമ ക്രൈസ്തവർ ചിന്തിച്ചിരുന്നു. വചനം കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുന്ന സുവിശേഷ കരക്കാൾ ഉപരിയായ സ്ഥാനം രക്തംകൊണ്ട് സാക്ഷിക്കുന്ന സഹദേ ന്മാർക്ക് സഭ നൽകിയിരുന്നു. ക്രിസ്തീയ സഭയിലെ ഒന്നാമത്തെ രക്ത സാക്ഷിയായ സ്തേഫാനോസിനെ ‘സഹദേന്മാരിൽ മുമ്പനും, പരിശുദ്ധനും, മഹത്വമുള്ളവനും’ എന്നാണല്ലോ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരി ക്കുന്നത്.

അപ്പോസ്തല പ്രവർത്തികളിൽ സ്തേഫാനോസിന്റെ മരണത്തെപ്പറ്റി വളരെ വിശദമായി പ്രതിപാദിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറടക്കത്തെ പ്പറ്റി ഒറ്റ വാചകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു: “ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ സ്തേഫാനോസിനെ അടക്കം ചെയ്തു. അവനെക്കുറിച്ച് വലിയൊരു

ഫാ. ഡോ. ബി. വറുഗീസ്: പാരീസിലെ സൊർബോൺ യൂണിവേഴ്സിറ്റി യിൽനിന്നും ആരാധനാ ശാസ്ത്രത്തിൽ ഡോക്ടറേറ്റ്. ഇപ്പോൾ കോട്ടയം ഓർത്ത ഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ.

വിലാപം കഴിച്ചു” (അ. പ്ര. 8:2). കബറടക്കവും തുടർന്നുള്ള വിലാപവും യഹൂദന്മാരുടെ സാധാരണ ചടങ്ങുകളായിരുന്നു. ഇതല്ലാതെ അപ്പോസ്ത ലന്മാരുടെ കാലത്ത് മറ്റൊന്നെങ്കിലും ചടങ്ങുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു തോന്നു നില്ല.

എന്നാൽ വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ സഹദേന്മാരുടെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു പരാമർശനമുണ്ട്. ‘ദൈവവചനം നിമിത്തവും തങ്ങൾ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും അറുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കളെ യോഹ ന്നാൻ യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ കണ്ടു’ (വെളി. 6:9 - 11). അവർ ദൈവ ത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായും, അവർക്ക് ‘വെള്ള നിലയങ്കി’ ലഭിച്ചതായും ദൈവം അവരോട് സംസാരിക്കുന്നതായും യോഹന്നാൻ ദർശിച്ചു. ദൈവ മുമ്പാകെ നിൽക്കാനുള്ള യോഗ്യതയാണ് വെള്ള നിലയങ്കി (വെളി. 7:9). ‘കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അങ്കി അലക്കിവെളുപ്പിച്ച’ രക്ത സാക്ഷികൾ രാപ്പകൽ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതായും യോഹന്നാൻ കണ്ടു (വെളി. 7:14-15). രക്തസാക്ഷികളുടെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള ആദിമ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രത്നചുരുക്കമാണ് ഈ വേദഭാഗങ്ങൾ. രക്ത സാക്ഷ്യം പാപങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി നീക്കുന്നു (വെളി. 7:14). രക്തസാക്ഷി കൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ, ദൈവ മുഖം കണ്ട് ആരാധിക്കുന്നു. അവർ സജീ വരാണ്. ‘യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ’ എന്നു പറഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ സാമീപ്യം എല്ലാവരേക്കാൾ അധികമായി രക്തസാക്ഷികൾക്കു ലഭിക്കുന്നു എന്നാണർത്ഥം.

മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്ന ഘട്ടത്തിൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചാൽ അത് രക്തത്തിലുള്ള സ്നാനമായി പരിഗണിച്ച് വിശ്വാസികളുടെ സെമിത്തേരിയിൽ ഭൗതികദേഹം അടക്കം ചെയ്യണമെന്ന് ആദിമസഭ അനു ശാസിച്ചിരുന്നു.

വിശുദ്ധന്മാരുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും കബറിടം പുണ്യസ്ഥലമായി ആദിമസഭ കണക്കാക്കിയിരുന്നു. അവരുടെ കബറിടങ്ങളിൽ അൾത്താറ യുണ്ടാക്കി ദേവാലയം പണിയുന്ന രീതി ആദിമസഭയിൽ സാധാരണയായി രുന്നു. വെളിപാടിൽ “യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിലെ ആത്മാക്കൾ” എന്ന പരാ മർശനം ഒരുപക്ഷേ ഇത്തരം ആരാധനാ സ്ഥലത്തെപ്പറ്റി ഉള്ളതായിരിക്കാം.

വിശുദ്ധന്മാരുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും കബറിടങ്ങളിൽ ദേവാലയം പണിയുന്ന പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നാണ് ദേവാലയങ്ങൾ അപ്പോസ്തലന്മാ രുടെയോ, വിശുദ്ധന്മാരുടെയോ പേരുകളിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന പതിവുണ്ടാ യത്. ബൈസന്റീൻ, കത്തോലിക്കാ സഭകളിൽ ബലിപീഠത്തിൽ തിരു ശേഷിപ്പുകൾ നിക്ഷേപിക്കാറുണ്ട്. ബൈസന്റീൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ തബ ലൈത്താ മുടുന്ന വിരിക്കൂട്ടത്തിൽ തിരുശേഷിപ്പിന്റെ അംശം വെക്കുന്ന

പതിവ് ഇന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ സുറിയാനി സഭയിൽ ബലിപീഠത്തെ കർത്താവിന്റെ കബറിന്റെ പ്രതീകമായി കാണുന്നതിനാൽ, അതിനുള്ളിൽ തിരുശേഷിപ്പുകൾ നിക്ഷേപിക്കാറില്ല.

തിരുശേഷിപ്പുകൾ ആദിമസഭയിൽ

ആദിമസഭയിൽ തിരുശേഷിപ്പുകൾക്ക് നൽകിയിരുന്ന ആദരവിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായി പരാമർശിക്കുന്ന ഒരു രേഖയാണ് 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രവൃത്തികൾ.' സുറിയാനിയിലുള്ള ഈ രേഖയനുസരിച്ച് മസ്ദായ് രാജാവാണ് തോമ്മാശ്ലീഹായെ കൊല്ലുവാൻ ആജ്ഞ പുറപ്പെടുവിച്ചത്. കുറേക്കാലത്തിനു ശേഷം മസ്ദായ് രാജാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാൾക്ക് ഭൂതബാധയുണ്ടായി. ചികിത്സകൾ ഫലിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ രാജാവ് സ്വയം പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പോയി തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ കബർ തുറന്ന് ഒരു അസ്ഥി യെടുത്ത് എന്റെ മകന്റെ കഴുത്തിൽ ധരിപ്പിക്കും. അങ്ങനെ അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കും." അന്നു രാത്രിയിൽ തോമ്മാശ്ലീഹാ രാജാവിന് ഒരു സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി പറഞ്ഞു: "ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാളിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചില്ല. ഇപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ ഒരാളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? എന്റെ നാമനായ മ്ശിഹാ തന്റെ ദയയാൽ നിങ്ങളോടു കരുണ ചെയ്യും." എന്നാൽ രാജാവ് കബർ തുറന്നു നോക്കിയപ്പോൾ അസ്ഥികളൊന്നും കണ്ടില്ല. കാരണം തിരുശേഷിപ്പുകൾ 'പടിഞ്ഞാറൻ നാട്ടിലേക്ക്' ഹെസ്യുമായി പോയി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതിനാൽ കബറിൽ നിന്നും കുറെ പൊടിയെടുത്ത് ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയിലാക്കി രാജകുമാരന്റെ കഴുത്തിൽ അണിയിച്ചുവെക്കും, അയാൾ സുഖം പ്രാപിച്ചുവെന്നും 'മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ പ്രവർത്തികളിൽ' പറയുന്നു.

മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അജ്ഞാതനായ ഒരാൾ എഴുതിയതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ആദിമസഭയിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ കബറിടങ്ങൾ സൗഖ്യദായക സ്ഥലങ്ങളായി കണക്കാക്കി ആദരിച്ചിരുന്നു എന്നതിന്റെ സൂചനയാണിത്.

എ. ഡി. 150 -നോടടുത്ത് രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച സഭാപിതാവാണ് പോളിക്കർപ്പോസ്. ഏഷ്യാമൈനറിലെ സ്മർണയിലെ ബിഷപ്പായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അഗ്നികുണ്ഠത്തിൽ ഇടുകൊല്ലുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നപ്പോൾ കൂത്തിയാണ് അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭൗതികശരീരം വിശ്വാസികൾക്ക് ലഭിക്കാതെയിരിക്കുവാൻ, അധികാരികൾ അത് ദഹിപ്പിച്ചു. പോളിക്കർപ്പോസിന്റെ ജീവചരിത്രകാരൻ എഴുതുന്നു: 'അനന്തരം രത്നാഭരണങ്ങളെക്കൊളം, സ്വർണ്ണത്തെക്കൊളം വിലയേറിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അസ്ഥികൾ ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് അതിന് അനുയോജ്യമായ സ്ഥലത്ത് നിക്ഷേപിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടെ അവിടെ സമ്മേളിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ വാർഷികം ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുശേഷി

പ്പുകൾ അടക്കിയ സ്ഥലം ഏതെന്ന് ജീവചരിത്രകാരൻ വ്യക്തമാക്കാത്തത്, സഭയെ പീഡിപ്പിക്കുന്നവർ അത് കണ്ടുപിടിക്കാതെയിരിക്കുന്നതിനാണ്. പോളിക്കർപ്പോസിന്റെ കബറിടം ഒരു ആരാധനാ സ്ഥലമായിത്തീർന്നുവെന്ന് ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്.

സിപ്രിയൻ (എ. ഡി. 250) ഒരു ലേഖനത്തിൽ (ലേഖനം 37) വൈദികരോടും, ശെമ്മാശ്ശന്മാരോടും "സഹദേന്മാരുടെ രക്തസാക്ഷിദിനം എഴുതി സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, അത് ആചരിക്കണമെന്നും" നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ (ലേഖനം 34) "ഞങ്ങൾ വർഷംതോറും അവരുടെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും വാർഷികം കുർബ്ബാന അർപ്പണത്തോടെ ആഘോഷിക്കുന്നു എന്നും സിപ്രിയൻ എഴുതുന്നു.

സഹദേന്മാരുടെ പെരുന്നാളുകൾ, സഭാ കലണ്ടറിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചു കഴിഞ്ഞാണ് ദൈവമാതാവിന്റെയും, മറ്റ് വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പെരുന്നാളുകൾ സഭയിൽ ആചരിച്ചു തുടങ്ങിയത്.

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും ത്യാഗത്തിന്റെയും ഏറ്റം മഹത്തായ മാതൃകയായിട്ടാണ് എക്കാലവും രക്തസാക്ഷിത്വത്തെ സഭ കണക്കാക്കുന്നത്. രക്തസാക്ഷിയാകുന്ന ആളിന്റെ പാപങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി മോചിപ്പിച്ചുവെന്നും പ്രത്യേക വിശുദ്ധി അവർക്കു ലഭ്യമാകുന്നുവെന്നും സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു. വെളിപാടു പുസ്തകത്തിൽ ഇതെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ സൂചന ഉണ്ടെന്ന് നാം കണ്ടു. ഈ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അവരുടെ പെരുന്നാൾ ആചരിക്കുന്നതും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത യാചിക്കുന്നതും.

സഹദേന്മാരോട് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുകയല്ല, അവരോട് നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വിനയപൂരസരം അപേക്ഷിക്കുകയാണ്. യാഗപീഠത്തിന്റെ കീഴിൽ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സഹദേന്മാരുടെ സമൂഹം (വെളി. 6:9-11), അവരുടെ സഭയിലെ അംഗങ്ങളായ ജീവനുള്ളവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയില്ലെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് വെളിപാട് പുസ്തകം നൽകുന്ന ചിത്രത്തിന് എതിരാണ്.



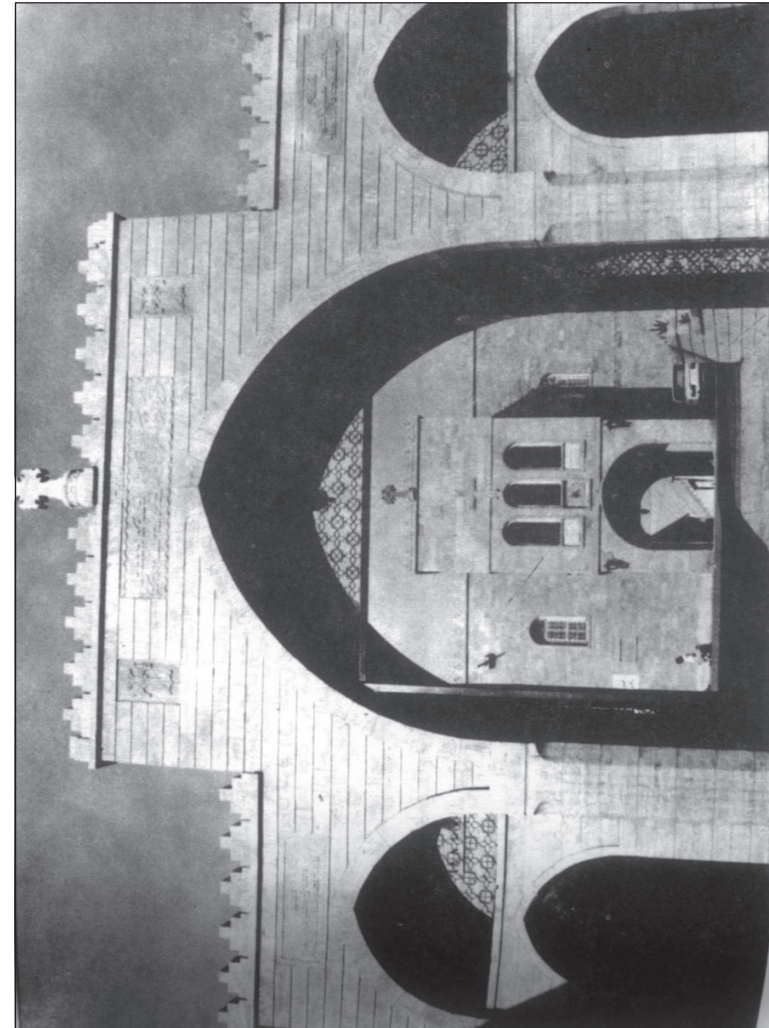
6

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ കബറിടത്തിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥാടനം

ഡോ. കുനമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ

1997 സെപ്റ്റംബർ 20 -ാം തീയതി മാർ ബഹനാം ദയറാ സന്ദർശിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായി. Bayn Al-Nahrayn Quarterly യുടെ സിൽവർ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച് സംഘടിപ്പിച്ച അന്തർദ്ദേശീയ സമ്മേളനത്തിൽ പ്രബന്ധം അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ക്ഷണം ലഭിച്ചതനുസരിച്ച് ഇറാക്കിൽ എത്തിയതാണ്. സെപ്റ്റംബർ 16 മുതൽ 21 വരെ ബാഗ്ദാദിലും മൊസൂളിലും വച്ചായിരുന്നു പ്രസ്തുത സമ്മേളനം. യു. എൻ. ഉപരോധം നിമിത്തം ഇറാക്കിലെത്തുക അതീവ ദുഷ്കരവും അപകടകരവുമായിരുന്നു. സെപ്റ്റംബർ 14 ന് യോർദ്ദാന്റെ തലസ്ഥാനമായ അമ്മാനിൽ വിമാനമിറങ്ങി. സെപ്റ്റംബർ 15 ന് ഇറാക്കിന്റെ വിസാ അമ്മാനിൽ നിന്നു ലഭിച്ചു. സമ്മേളനത്തിനെത്തുന്നവർ അമ്മാനിൽ സമ്മേളിച്ച് ടൂറിസ്റ്റ് ബസിൽ ബാഗ്ദാദിലേയ്ക്കു പോകാമെന്നായിരുന്നു പ്ലാൻ. പക്ഷേ അമ്മാനിൽ എത്തിയത് ഞങ്ങൾ നാലു പേർ മാത്രം. ബാക്കി മൂന്നുപേരും തനിച്ച് യാത്ര പുറപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഇനിയാരും അമ്മാൻ വഴി എത്തുകയില്ലെന്നറിഞ്ഞു. തലേ ആഴ്ചയിൽ വഴിയിൽവെച്ച് രണ്ടു ടൂറിസ്റ്റു ബസുകൾ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടതു നിമിത്തം പ്ലാൻ മാറ്റേണ്ടിവന്നത് പ്രശ്നമായി. എന്നെ ക്ഷണിച്ചവർ പെട്ടെന്നു പരിഹാരം കണ്ടെത്തി. ആയിരത്തിലധികം കിലോമീറ്റർ, അതായത് അമ്മാൻ മുതൽ ബാഗ്ദാദ് വരെ എന്നെ തനിച്ച് കാരിൽ യാത്രയാക്കുക! ഡ്രൈവറും അംഗരക്ഷകനുമായ ഒരാൾ രംഗത്തെത്തി. ആറടിയിലധികം ഉയരമുള്ള ആജാനുബാഹുവായ ഒരു ഭീമൻ! മറ്റു മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലാതിരുന്നതിനാൽ അയാളോടൊപ്പം യാത്രയായി. മരുഭൂമിയിലെ കനത്ത ഏകാന്തത; ഉഗ്രമായ ചൂട്; ഇംഗ്ലീഷ് കാര്യമായി തിരിയാത്ത അറബിയും അയാളുടെ ഭാഷ വശമില്ലാത്ത ഞാനും.

ഡോ. കുനമ്മാക്കൽ തോമ്മാ കത്തനാർ. റോമിലെ അഗസ്റ്റീനിയൻ പെട്രോളജിക്കൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്നു M.Th. ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും സുറിയാനിയിൽ M.St. യും ഡോക്ടറേറ്റും. കോട്ടയം പൊന്തിഫിക്കൽ ഓറിന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ അദ്ധ്യാപകൻ.



മാർ ബഹനാം ദയറായുടെ പ്രവേശന കവാടം

അറിയാവുന്ന രീതിയിലൊക്കെ ഞങ്ങൾ പരസ്പരം സംസാരിച്ചു. അത് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കനത്ത നിശ്ശബ്ദതയിൽ യാത്ര തുടർന്നു.

പല അപകട മേഖലകളും അറബിയുടെ മിടുക്കിൽ വിജയകരമായി ചിലപ്പോൾ നാടകീയമായും തരണം ചെയ്തു മുന്നോട്ടു കുതിച്ചപ്പോൾ നാട്ടിൽ ജീവനോടെ തിരിച്ചെത്തിയാൽ ദൈവാനുഗ്രഹം എന്നേ തോന്നിയിരുന്നുള്ളൂ. ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.15 ന് ആരംഭിച്ച ആ യാത്ര രാത്രി വെളുപ്പിന് 3.00 ന് ബാഗ്ദാദിലെത്തിയാണ് അവസാനിച്ചത്. യാത്രാ വിശേഷങ്ങൾ തൽക്കാലം വിട്ടുകളയുന്നു. ബാബേൽ ഹോട്ടലിൽ 11 -ാം നിലയിൽ 1112 -ാ മത്തെ മുറിയിലെത്തിയിട്ടും യാത്രയുടെ നടക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ വിട്ടുമാറാതെ കഴിഞ്ഞു. ബാഗ്ദാദിലെ സമ്മേളനത്തിനും മറ്റു പരിപാടികൾക്കുംശേഷം സെപ്റ്റംബർ 19 -ാം തീയതി രാവിലെ 8 ന് പ്രത്യേക ബസിൽ യാത്ര പുറപ്പെട്ടു. സമ്മാരാ, തക്രിത്ത്, ഹത്രാ എന്നീ സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചശേഷം വൈകിട്ട് 5 ന് മൊസൂൾ നഗരത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. ബാഗ്ദാദ് കഴിഞ്ഞാൽ ഇറാക്കിലെ ഏറ്റവും വലിയ നഗരമാണത്. നിനിവേ ഇന്റർനാഷണൽ ഹോട്ടലിൽ 122 -ാം നമ്പർ മുറിയാണ് എനിക്കു ലഭിച്ചത്. അന്നത്തെ സമ്മേളനങ്ങളും സന്ദർശനങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് 20 -ാം തീയതി രാവിലെ 8.25 ന് വീണ്ടും യാത്രയാരംഭിച്ചു.

അസൂർബാനിപാളിന്റെ അസീറിയൻ സാമ്രാജ്യം ആ പ്രദേശത്തായിരുന്നു. പ്രസ്തുത സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നാലു തലസ്ഥാനങ്ങളാണ് നിനിവേ, നിറുദ് (പുതിയ പേരാണിത്), അഷൂർ, അസ്വാത്ത്. പുരാതന നിനിവേ നഗരം ദൂരെ നിന്നു കണ്ടപ്പോൾ യോനാ പ്രവാചകന്റെ ചിത്രം മനസ്സിലുയർന്നു. നബിയുനിസ്മോസ്കാണ് ഒരു ഭാഗത്ത്. പണ്ട് അത് യോനാ പ്രവാചകന്റെ പള്ളിയും ദയറായും ആയിരുന്നു. പഴയ നിനിവേ മിക്കവാറും ഒട്ടും തന്നെ ശേഷിച്ചിട്ടില്ല. പുതിയ വഴികളും പുതിയ കെട്ടിടങ്ങളും മാത്രം കാണാം. എന്നാൽ അടുത്തുതന്നെ ഒരു കുന്നിൽ പ്രദേശം. അവിടെ ഭൂഗർഭ ഗവേഷണം നടത്തിയാൽ പഴയ നഗര സംസ്കാരത്തിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെക്കാനിടയുണ്ട്.

നിറുദ് എന്ന പുരാതന നഗരത്തിലേയ്ക്കായിരുന്നു തുടർന്നുള്ള യാത്ര. ഇന്നും ഒരു സിഗുറാത്ത് നഗരത്തിന് തൊട്ടടുത്ത് തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്നു. പിരമിഡു പോലെയാണ് ആ സിഗുറാത്തിന്റെ ആകൃതി; ഏഴു നിലകൾ ഉണ്ട്. ഏറ്റവും മുകളിൽ മേൽക്കൂരയില്ലാത്ത ഒരു തുറന്ന മുറി. ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നിറങ്ങി ആ മുറിയിൽ വസിച്ചിരുന്നുവത്രെ. നിറുദിലെ സിഗുറാത്ത് കുറെയേറെ തകർന്നടിഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. മുകളിലത്തെ മുറിയും പല നിലകളും ഏതാണ്ട് അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. ബാബേൽ ഗോപുരം ഇത്തരം ഒരു വലിയ സിഗുറാത്ത് ആയിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ഒരു ചതുര ഗോപുരം. ഗവേഷണ പഠനങ്ങൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലമായതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ

അടുത്തുചെന്നു പരിശോധിക്കാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. ഭീമാകാരമായ കല്ലുകൾ അപകടകാരികളായി ഏതു നിമിഷവും നിലംപതിച്ചേക്കുമെന്ന ഭയവും തോന്നാതിരുന്നില്ല.

മുസാഹെൻ എന്ന പണ്ഡിതനാണ് 1989 മുതൽ നിറുദിലെ ഭൂഗർഭഗവേഷണത്തിന്റെ തലവൻ. അദ്ദേഹം നേരിട്ടു വന്ന് തന്ന വിശദീകരണങ്ങൾ വിജ്ഞാനപ്രദമായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ഒരു ദശകമായി നടന്നുവരുന്ന ഗവേഷണഫലങ്ങളടങ്ങിയ പുസ്തകം ഇനിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഒരു രാജ്ഞിയുടെ കബറിടം അദ്ദേഹം കണ്ടുപിടിച്ചുവത്രെ. കബറിടം തുറന്നപ്പോൾ രാജ്ഞിയുടെ ഒരു പ്രതിമ കിട്ടി. പ്രതിമ മുഴുവൻ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങൾ, തയ്ക്കാനുള്ള നൂലും സൂചിയും വരെ സ്വർണ്ണ നിർമ്മിതമായിരുന്നു. കപ്പും പാത്രങ്ങളും തുടങ്ങി മരണനാന്തമുള്ള പുതിയ ജീവിതത്തിനാവശ്യമുള്ള വസ്തുക്കളത്രയും സ്വർണ്ണത്തിൽ തീർത്തത്. ആകെ 30 കിലോ സ്വർണ്ണമുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. ഒരുപക്ഷേ കുറെക്കുറുത്ത് രാജ്ഞി ജീവൻ പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരുമെന്ന പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. ബ്രിട്ടീഷ് ഭൂഗർഭ ഗവേഷകർ കുറെ പര്യവേഷണങ്ങൾക്കും കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾക്കും ശേഷം എല്ലാം കണ്ടെത്തിയെന്നു കരുതിപ്പോന്ന നിറുദിൽ നിന്നാണീ പുതിയ കണ്ടെത്തൽ എന്നത് മുസാഹെനെ ആവേശഭരിതനാക്കി. ഒരു കൊല്ലം മുമ്പ് ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളുടെ പേരിൽ സദ്ദാം ഹുസൈൻ മുസാഹെൻ പുതിയ അമേരിക്കൻ നിർമ്മിത കാർ വ്യക്തിപരമായി സമ്മാനിച്ച കാര്യം ഞങ്ങൾ സാകുതം കേട്ടുനിന്നു. കൃണയെപ്പോലും എഴുത്തുകൾ കല്ലിലും പ്രതിമകളിലും ഭിത്തിയുടെയും തറയുടെയും ഇഷ്ടികകളിലും ധാരാളം ഇന്നും കാണാനുണ്ട്. അവിടവിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ആ എഴുത്തുകൾ കണ്ട് അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി ഞങ്ങൾ നിന്നുപോയി. അതിസുന്ദരങ്ങളായ അക്ഷരങ്ങൾ ഒരേ വടിവിൽ കടുത്ത കല്ലിലും മിനുത്ത ഇഷ്ടികകളിലും കൊത്തിയെടുത്ത കൈകളുടെ കലാവിരുത്ത് ആരെയും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. ആ അജ്ഞാത കലാകാരനോടു തുലനം ചെയ്താൽ ഇന്നത്തെ മനുഷ്യൻ എത്രയോ എളിയവൻ എന്നു തോന്നി.

മേല്പറഞ്ഞ ഭൂഗർഭ ഗവേഷണ ഫലമായി ലഭിച്ച പ്രധാന നിധികൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുന്നത് ബാഗ്ദാദിലാണ്. ചിലതൊക്കെ മൊസൂൾ മ്യൂസിയത്തിലും ചെന്നെത്തിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ ഇതുവരെ ഇവ കാഴ്ചക്കാർക്ക് തുറന്നുകൊടുത്തിട്ടില്ല എന്നും മുസാഹെൻ വെളിപ്പെടുത്തി. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിൽ ധാരാളം കൃണയെപ്പോലും ലിഖിതങ്ങളും ടാബ്ലറ്റുകളും ബ്രിട്ടീഷ് മ്യൂസിയത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു. അവയെല്ലാംതന്നെ എന്താണെന്നറിയാമെങ്കിലും എല്ലാം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ കവർന്നുകൊണ്ടുപോയ നിറുദിലെ നിധികൾ അമൂല്യമാണ്. അവർ കണ്ടെത്താതെ പോയ സംഗതികളാണ് ഇപ്പോൾ മ്യൂസാഹെൻ കണ്ടെത്തിയിരി

ക്കുന്നത്. അവ പ്രസിദ്ധീകൃതമാകുമ്പോൾ ലോകം മെസപ്പൊട്ടോമിയൻ സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റി പുനരവലോകനം നടത്തിയേക്കാം.

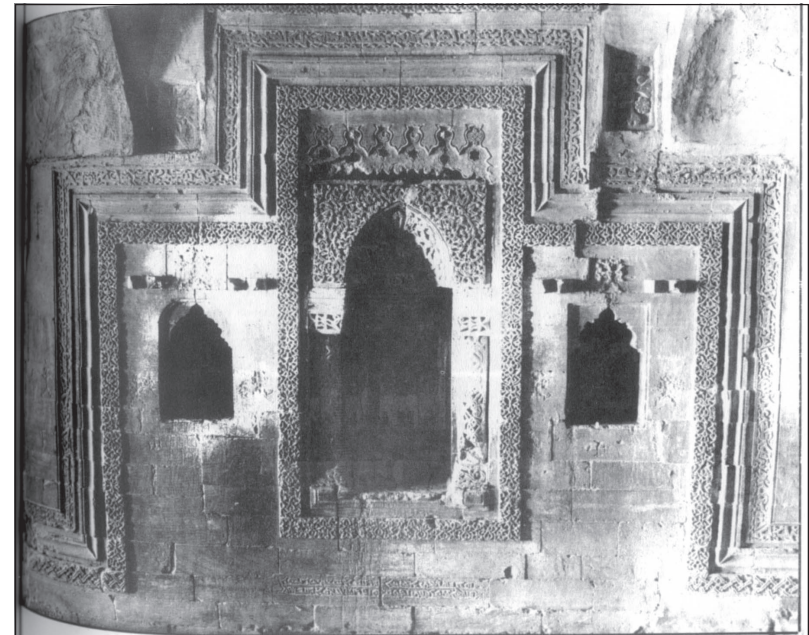
നിറുദിൽ നിന്ന് ആറു മൈൽ വടക്കു കിഴക്കു ഭാഗത്ത് അതായത് മൊസൂളിൽ നിന്ന് മുപ്പത്തഞ്ചു കിലോമീറ്റർ തെക്കു കിഴക്കു മാറിയാണ് മാർ ബഹനാം ദയറാ. ചതുരാകൃതിയിലാണ് അതിന്റെ നിർമ്മാണം. പ്രവേശന കവാടം ചെറുതാണ്. കവാടം കടന്നെത്തിയാൽ തുറസ്സായ നടുമുറ്റമാണ്. പഴയകാലത്ത് സന്യാസികളും തീർത്ഥാടകരും താമസിച്ചിരുന്ന മുറികൾ നിരനിരയായി കാണാം. മാർ ബഹനാം ദയറാ നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സ്ഥാപിതമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. പക്ഷേ ഇന്നു കാണുന്ന പലേ കെട്ടിടങ്ങളും പിൻക്കാലത്തുണ്ടായവയാണ്. പള്ളിയ്ക്ക് അമ്പത് അഥവാ അറുപത് അടി നീളം കണ്ടേക്കാം. ഏതാണ്ട് സമചതുരമാണ് പള്ളി. രണ്ടു മാർബിൾ കവാടങ്ങൾ അതിനുണ്ട്.

ഇന്ന് ദയറായിൽ സന്യാസികൾ താമസമില്ല. മൊസൂളിലെ സിറിയൻ കാത്തലിക് മെത്രാൻ നിയമിക്കുന്ന ഒരു വൈദികൻ അവിടെ സ്ഥിരതാമസമുണ്ട്. തീർത്ഥാടകരെ സഹായിക്കുകയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമതല. ഒരു മണിക്കൂർ കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ ദയറാ മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടു. ധാരാളം സുറിയാനി ലിഖിതങ്ങൾ ദയറായിലുടനീളം കാണാനുണ്ട്. അവയിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും അതിമനോഹരമായ എസ്‌ട്രാംഗേല അക്ഷരങ്ങളിലാണ്.

നമ്മുടെ കർത്താവായ മശിഹായുടെ ശാന്തിയും സമാധാനവും ഇവിടെ എന്തേക്കും വസിക്കട്ടെ എന്ന് ആശ്രമത്തിന്റെ ഏറ്റം പുറത്തെ ആധുനികമായ പടിവാതിലിനു മുകളിൽ വായിക്കാം.

മദ്ബഹായ്ക്ക് നേരെ മുകളിൽ മനോഹരമായ താഴികക്കൂടം ഉണ്ട്. മദ്ബഹായുടെ വലതുവശത്ത് ബേസ് കാദീശേയിൽ അനേകം മെത്രാൻമാരുടെ കല്ലറകളും ഭിത്തിയിലുള്ള മാർബിൾ സ്താമ്പുകളിൽ അവരുടെ പേരുകളും കണ്ടു. മാർ ബഹനാമിന്റെയും മർത്ത സാറായുടെയും ചിത്രങ്ങൾ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജാവായ മാർ ബഹനാം കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ചിത്രം. മാർ ബഹനാം പിശാചിനെയും മാർ ഗീവർഗീസ് ഘോരവ്യാളിയെയും കൊല്ലുന്ന ചിത്രങ്ങൾ അവിടെ പുതിയ പള്ളിയിൽ കണ്ടു. അ ചിത്രങ്ങളുടെ രൂപസാദൃശ്യവും ആശയ സാദൃശ്യവും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നില്ല. മാർ അപ്രേം മല്പാന്റെ ചിത്രം ആശ്രമത്തിൽ ഉണ്ട്. അത് 1952 - ൽ ജറുസലേമിൽ വരച്ചതാണെന്നു തോന്നുന്നു. പുതിയ പള്ളിയുടെ നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ദയറാ സന്ദർശനം അല്പം സാഹസികത നിറഞ്ഞതായി മാറി. തന്നെയുമല്ല, എല്ലാം സൂഷ്മ നിരീക്ഷണം ചെയ്യാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ പോയി.

ബേസ് കാദീശേയുടെ എതിർവശത്തായി ബേസ് മാമോദീസാ ഉണ്ട്.



മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ കബറിടത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനകവാടം

മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ സാധാരണയിൽക്കവിഞ്ഞ വലിപ്പവും ഉയരവും ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. ബേസ് മാമ്മോദീസായുടെ അടുത്തായി ഒരു ചെറിയ വാതിൽ കടന്നാൽ പള്ളിയുടെ ഇടതുവശത്ത് ഭൂഗർഭാലയത്തിലേക്കുള്ള പടികൾ കാണാം. വളരെ ഇടുങ്ങിയ ആ പടികൾ ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ നൂറ്റാണ്ടുകൾ പിന്നിലേക്ക് നാം കടന്നുചെല്ലുകയായി. അതൊരു ഭൂഗർഭ ദേവാലയമാണ്. അതിന് എട്ട് ആർച്ചകൾ ഉണ്ട്. അവയോരോന്നും കബറിടങ്ങളായിരുന്നു എന്നു വ്യക്തമാണ്. കറുത്ത മാർബിൾകൊണ്ടു നിർമ്മിച്ച അവയിലൊന്നിലായിരുന്നു മാർ ബഹനാമിനെ കബറടക്കിയത്. അതിനടുത്തായി സുറിയാനിയിൽ നാം വായിക്കുന്നു:

വി. മദ്ബഹായിലെ സുരഭിലധൂപം പോലെ
അതേ, അതുപോലെയാണ് മാർ ബഹനാം തന്റെ ദയറായിൽ
ഭൂമിക്ക് മഴയും മഞ്ഞും എന്നതുപോലെയാണ്
നമുക്ക് അവന്റെ പ്രാർത്ഥനകൾ.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ഭൂഗർഭ ദേവാലയം നാല്പതു സഹദേന്മാർക്ക് സമർപ്പിതമാണ്. ആ നാല്പതു പേരും മാർ ബഹനാമിനോടൊപ്പം രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചെന്നാണ് പാരമ്പര്യം. മർത്ത സാരായ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു ദയറാ അടുത്ത ഗ്രാമത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അതാകെ തകർന്നടിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. സാരാ ഖാത്തൂൻ എന്ന ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു പ്രസ്തുത ദയറ. “ഏലിയായുടെ മലർവാടി” എന്ന പേരിൽ മുസ്ലീങ്ങൾ മാർ ബഹനാം ദയറായെ പണ്ടെന്നപോലെ ഇന്നും ആദരിച്ചുപോരുന്നു. A.D. 70 മുതൽ മൊസുളിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അതിപുരാതനമായ യഹൂദ സിനഗോഗിൽ ഏലിയായി നിലനിന്നിരുന്ന പരയപ്പെട്ടുപോന്ന ഒരു ഗ്രോട്ടോ ഉണ്ടായിരുന്നു. ടൈഗ്രീസ് തീരത്തായി മൊസുളിൽ ഉള്ള ചുവന്ന മോസ്കിൽ (al Ahmar) ഇന്നും ഇതുപോലെ ഏലിയായുടെ ഗ്രോട്ടോ ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. മൊസുളിലും ഇതര പൗരസ്ത്യ നാടുകളിലും ഗീവർഗ്ഗീസും ബഹനാമും പച്ച നിറഞ്ഞ മലർവാടിയോട് ഉപമിക്കപ്പെടാറുണ്ട്.

മതത്യാഗിയായ യൂലിയാനോസ് ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്ത് 362 - ൽ ആണ് മാർ ബഹനാം രാജകുമാരനും സഹോദരി സാരായും അവരുടെ സുഹൃത്തുക്കളായ ചിലരും രക്തസാക്ഷികളായതെന്ന് പാരമ്പര്യം പറയുന്നു. ബഹനാമും സാരായും പേർഷ്യൻ മതാവലംബിയായിരുന്ന അസൂർ രാജാവ് സൻഹെറീബിന്റെ മക്കളായിരുന്നുവത്രേ. പിന്നീട് രാജാവും രാജ്ഞിയും മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ക്രൈസ്തവരായി. അവർതന്നെ മാർ മത്തായിയുടെ സഹായിയായിരുന്ന മാർ അബ്രഹാമിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു രക്തസാക്ഷി മന്ദിരം പണികഴിപ്പിച്ചു. തീർത്ഥാടകരുടെ സൗകര്യർത്ഥം ഒരു പള്ളിയും പണിതു. “ബേസ് ശുബാ ദയറാ” എന്ന പേരിൽ ഇത് പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നു. പരമ്പരാഗതമായ ഈ പുരാവൃത്തത്തിന്റെ ചരിത്രപരത

സംശയാസ്പദമാണെന്ന് പറയാതെ വയ്യ.

സസ്സേനിയൻ ചക്രവർത്തിമാരുടെ കാലത്ത് മിക്കവാറും നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ മാർ ബഹനാം രക്തസാക്ഷിയായി. അന്നു മുതൽ ഇന്നുവരെ അത്ഭുത രോഗശാന്തികളുടെ പരമ്പര മാർ ബഹനാമിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റി പറയപ്പെട്ടു പോരുന്നു. അപസ്മാരം സുഖപ്പെടുന്നത് സർവ്വസാധാരണമാണ്.

അസീറിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ നിംറൂദ് അഥവാ കാലേ ഏറെ ദൂരത്തിലല്ല. നിംറൂദിലെ രാജാവായ സെന്നാഖെരീബ് ബഹനാമിന് ഒരായിരം വർഷം മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന കഥാപാത്രമാണ്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അസീറിയയിൽ ഒരു രാജ്യമോ ആ പേരിൽ ഒരു രാജാവോ ഇല്ലായിരുന്നു എന്നതാണ് ചരിത്ര വസ്തുത. വല്ല പ്രഭു കുടുംബത്തിലോ രാജ വംശത്തിലോ പെട്ട നാലാം നൂറ്റാണ്ടുകാരനായ ഒരു സൻഹെറീബിന്റെ മകനാണ് ബഹനാം എന്നും വരാവുന്നതാണു താനും. ഇതിൽപ്പരം ഇതെപ്പറ്റി പണ്ഡിതലോകത്തിനും ഒന്നും പറയാനില്ല.

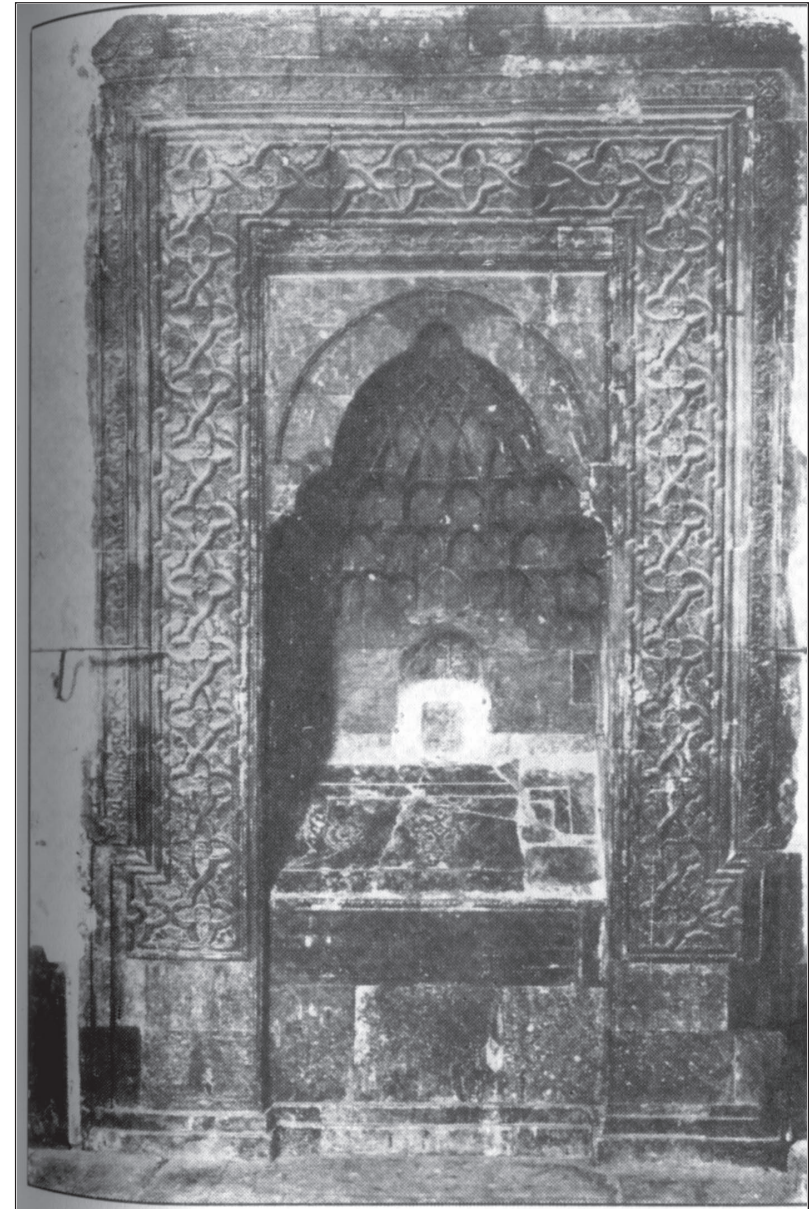
നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ രണ്ടാം പകുതിയിൽ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് മാർ ബഹനാം രാജകുമാരന്റെ മാനസാന്തരം. മാർ മത്തായിയാണത്രേ ബഹനാമിനും ,സാരായ്ക്കും മാമ്മോദീസാ നൽകിയത്. 5 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ക്രിസ്തുവിജ്ഞാനീയ വിവാദങ്ങൾക്കു മുൻപേ മാർ ബഹനാം ദയറാ സ്ഥാപിതമായിരുന്നെന്നു തോന്നുന്നു. കബറിടം സന്ദർശിക്കാനെത്തുന്ന തീർത്ഥാടകരുടെ സൗകര്യർത്ഥം ആണ് ദയറാ പണിതത്. തീർത്ഥാടകരെ സഹായിക്കാൻ ഏതാനും സന്യാസിമാർ താമസിച്ചിരുന്നു എന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഒരു വലിയ സന്യാസിഗണം മാർ ബഹനാ ദയറായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദയറായും കബറിടവും രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലായിരുന്നു. 11 -ാം നൂറ്റാണ്ടിനു ശേഷമാണ് ഒരു ദയറായെന്ന നിലയിൽ ഇതിനു പ്രാധാന്യം കൈവരുന്നത്. മാർ മത്തായി ദയറായിലാകട്ടെ നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ സന്യാസികളുടെ വലിയ കൂട്ടം പാർത്തിരുന്നു. മാർ മത്തായി ദയറായിൽ ആയിരത്തിലധികം സന്യാസികളുണ്ടായിരുന്ന കാലമുണ്ടായിരുന്നു!

1164 - ൽ ആണ് മാർ ബഹനാം ദയറായിലെ പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിതത്. അതിനു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന പള്ളിയുടെ ഭാഗങ്ങളൊക്കെ നഷ്ടമായി. 4 -ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ 12 -ാം നൂറ്റാണ്ടു വരെ കാര്യമായ വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ലാതെ ദയറാ നിലനിന്നുപോന്നിരിക്കണം. മൊസുളിന്റെയും മാർ ബഹനാം ദയറായുടെയും സുവർണ്ണ യുഗമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് 13 -ാം നൂറ്റാണ്ടാണ്. 13 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ പള്ളി വീണ്ടും വലുതാക്കിപ്പണിതു. 1295 -ൽ (ഗ്രീക്കു വർഷം 1606) ദയറായുടെ അധിപൻ യാക്കൂബ് റമ്പാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രൈസ്തവർക്കുവേണ്ടി ഭരണാധികാരിക

ളിൽനിന്ന് ഏറെ ആനുകൂല്യങ്ങൾ നേടിയെടുത്തു. ഇതേപ്പറ്റി പള്ളിയുടെ ഭിത്തിയിൽ 33 വരികളിലായി ഒരു ലിഖിതം കാണാനുണ്ട്. 1300 - ലാണ് ഇന്നു നാം കാണുന്ന തരത്തിൽ കബറിടം പണിത് പൂർത്തിയാക്കിയത്. ഈ പുനർ നിർമ്മാണവും മാർ യാക്കൂബ് റമ്പാന്റെ നേട്ടമാണ്. മുസ്ലീം ഭരണാധികാരികളുടെ സംരക്ഷണം ദയറായ്ക്ക് ഉറപ്പാക്കിയതും അദ്ദേഹമാണ്.

14 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദയറായെപ്പറ്റി കൃത്യമായ വിവരണമൊന്നും കാണുന്നില്ല. 15 - 16 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ദയറാ സജീവമായിരുന്നു. 17 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ തുടക്കം മുതൽ മാർ ബഹനാം ദയറാ മഹിയാനന്മാരുടെ ആസ്ഥാനമായിരുന്നു. 16 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമുമായി ഐക്യപ്പെടാൻ ദയറാ കേന്ദ്രമാക്കി ചില നീക്കങ്ങൾ നടന്നു. 17 - 18 നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ദയറാ സജീവമായി തുടർന്നു. പതിനെട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കരക്കേഷ് ഗ്രാമം റോമൻ സഭയുമായി ഐക്യപ്പെട്ടു. പക്ഷേ മാർ ബഹനാം ദയറാ കേന്ദ്രമാക്കി ഒരു ചെറിയ സമൂഹം ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം കാത്തുപോന്നു. 1782 -ൽ ദയറായുടെ അധിപൻ ഹിന്ദിസോറാ ദയറാ വിട്ടപ്പോൾ യെസീദികൾ ദയറാ കയ്യേറി. 1784 -ൽ അവർ വിട്ടുപോകുകയും ദയറായക്കാരുടെ തലവൻ അവിടെ പാർക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ മൂന്നു മാസത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കനായി. യെദീസികൾ വീണ്ടും ദയറാ കൈവശപ്പെടുത്തി. 1790 ആയപ്പോഴേയ്ക്കും മാർ ബഹനാം ദയറായിൽ കത്തോലിക്കർക്ക് വീണ്ടും താല്പര്യം വർദ്ധിച്ച് അത് കൈവശമാക്കി. 1794 -ൽ ചില പുനർ നിർമ്മാണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ദയറായിൽ നടന്നു. 1798 -ൽ ഓർത്തഡോക്സ് പാത്രിയർക്കീസ് കത്തോലിക്കരെ പുറത്താക്കി ദയറായുടെ മേൽ അവകാശം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിൽനിന്ന് ഒരു പറ്റം ദയറായക്കാർ മാർ ബഹനാം ദയറായിൽ വന്നുപാർത്തു. പക്ഷേ 1819 ൽ ദയറാ വീണ്ടും അനാഥമായി. മിക്ക കൈയെഴുത്തു പ്രതികളും ദയറുൾ സഫ്രാ നിലും (കുക്കുമാ ദയറാ) മർദ്ദീനിലും എത്തിച്ചേർന്നു.

1839 -ൽ ദയറാ വീണ്ടും കത്തോലിക്കർ കൈവശമാക്കി. പക്ഷേ സന്യാസികളുടെ സമൂഹം അവിടെ ഇല്ലെന്നായി. 1844 -ൽ ദയറായിൽ കുർദ്ദുകൾ പാർക്കുന്നതായി ബാഡ്ജർ കണ്ടു. ബാഡ്ജർ 1850 -ൽ പറയുന്നുണ്ട്, റോമൻ കത്തോലിക്കരുടെ കൈവശമാണതെന്ന്. 1852 -ൽ പ്ലാസ് പറയുന്നത് ദയറായിൽ ആൾപ്പാർപ്പില്ലെന്നാണ്. 1893 -ൽ പെഗോൺ ഒരു കാവൽക്കാരനൊഴികെ ദയറാ തകർന്നടിഞ്ഞ് അനാഥമായിക്കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 1901-ൽ റഫാനി പാത്രിയർക്കീസാണ് ദയറാ പുനരുദ്ധരിച്ചത്. മൊസുളിലെ മെത്രാന്മാരിക്കാര്യത്തിൽ തുടർച്ചയായ താൽപര്യം കാണിച്ചു. 1928 മുതൽ മൊസുളിൽ നിന്ന് സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ നിയമിക്കുന്ന ഒരു വൈദികൻ ദയറായിൽ സ്ഥിര താമസമുണ്ട്. ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ ദയറായുടെ കാര്യത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം അധ്വാനിച്ചത് മോൺസിഞ്ഞോർ എഫ്രേം



മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ കബർ.

അബ്ദാൽ ആണ്. 1936 മുതൽ 1966 വരെ അദ്ദേഹം ദയറായുടെ സുപ്പീരിയർ ആയിരുന്നു. ദയറായെ സംബന്ധിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനങ്ങളാണ് ഏറ്റവും ആധികാരിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ. 1983 -മുതൽ മോൺസിഞ്ഞാർ ഫ്രാൻസിസ് യാഹോലാ ആണ് സുപ്പീരിയർ. അദ്ദേഹമാണ് ഞാനുൾപ്പെടെയുള്ള തീർത്ഥാടകരെ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിച്ചത്.

മാർ ബഹനാം ദയറായിലെ ലൈബ്രറിയിൽ അനേകായിരം കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അത് പല തവണ കൊള്ളയടിക്കപ്പെട്ടു. 1820 -ൽ ലൈബ്രറിയിലെ കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ 15 കഴുതകളുടെ പുറത്തുവെച്ചുകെട്ടി മൊസൂളിൽ എത്തിച്ചുവത്രേ. ഇന്ന് 495 കൈയെഴുത്തു പ്രതികൾ ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ സുറിയാനി, അറബി, തുർക്കി, പേർഷ്യൻ, ലത്തീൻ, ഫ്രഞ്ച്, ഇംഗ്ലീഷ്, ഇറ്റാലിയൻ എന്നീ ഭാഷകളിലാണ്.

പണ്ടെന്നതു പോലെ ഇന്നും ധാരാളം മുസ്ലീം തീർത്ഥാടകർ മാർ ബഹനാം ദയറായിൽ എത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചുപോരുന്നു. “പ്രതീക്ഷയെ പച്ച പിടിപ്പിക്കുന്നവൻ” എന്നർത്ഥമുള്ള അൽ-ഖിതിർ എന്നാണ് അവർക്കിടയിൽ മാർ ബഹനാം അറിയപ്പെടുന്നത്. “പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുന്ന ഞങ്ങളുടെ മുൻപിൽ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ കവാടം അടച്ചുകളയരുതേ, കർത്താവേ” എന്നും “ഈ വാതിൽ കാരുണ്യകവാടമാണ്; ഇതിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ കാരുണ്യം കണ്ടെത്തും” എന്നും എഴുതിയിട്ടുള്ള രണ്ടു വാതിലുകളാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാർഹമായി ഇന്നും തോന്നുന്നത്. ആ രണ്ടു കവാടങ്ങൾ തേടി തീർത്ഥാടകർ എത്തുന്നതിൽ അത്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല.

6 -ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കുറേക്കാലം മാർ ബഹനാം ദയറാ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാരുടെ കൈവശമായിരുന്നു. 6 -ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ അത് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിക്കാർ ഏറ്റെടുത്തു. 1767 ആശ്രമാധിപൻ ഹിന്ദിസോറ കത്തോലിക്കനായപ്പോൾ മുതൽ സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസ് അതിന്മേൽ അവകാശം സ്ഥാപിച്ചു. പിന്നീട് ആരൊക്കെ അത് സ്വന്തമാക്കിയെന്ന് മുകളിൽ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. ഇപ്പോഴത്തെ കെട്ടിടങ്ങൾ പലതും ഈ നൂറ്റാണ്ടിലേതാണ്. ദയറായുടെ രണ്ടു നടുമുറ്റങ്ങളും കോട്ട പോലെ ചുറ്റിപ്പോകുന്ന കെട്ടിട സമുച്ചയവും മതിൽക്കെട്ടും തീർത്ഥാടകരുടെ മനസിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുകയാണിന്നും.

തിരിച്ചുപോരാനുള്ള മടിയോടെ ഞങ്ങൾ ബഹനാം ദയറായിൽ നിന്ന് യാത്രതിരിച്ചു കരക്കേഷിലെത്തി. അവിടെ ആറു ക്രൈസ്തവ ഗ്രാമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഏറ്റവും വലിയ ഇടവകയിൽ ഇരുപതിനായിരം പേരുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എനിക്ക് സന്തോഷം തോന്നി. ഏറ്റവും പ്രധാന അസീറിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ ഗ്രാമമായ കരംലേഷ് അടുത്തു തന്നെയാണ്. ഭൂഗർഭ ഗവേഷണപരമായി ആ പ്രദേശം അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ളതാണ്. മർത്ത ബാർബറ പള്ളി, മാർ

മത്തായി ദയറാ എന്നിവ അധികം വിദൂരത്തിലല്ലാതെ കാണാം. മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ ഒരു മലഞ്ചെരുവിലാണ്. ഇന്ന് ആ സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് ദയറായിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദയറായക്കാർ മാത്രം. 480 -ൽ അത് പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി തകർത്തു. 7 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അത് പ്രാധാന്യം നേടി. തിക്നിത് കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും വലിയ സുറിയാനി മഹാഇടവകയായി മാറി. ഇടയ്ക്കിടെ അത് ആക്രമണവിധേയമായെങ്കിലും വീണ്ടും വീണ്ടും അത് തഴച്ചുവളർന്നുവന്നു. 4 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലും 6 -ാം നൂറ്റാണ്ടിലും ദയറാക്കാരുടെ വലിയ ഗണം അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. 16 - 17 നൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം പത്തു പതിനഞ്ചു സന്യാസികൾ അവിടെ വിരളമായെ കാണപ്പെടുന്നുള്ളു. ഒരു കാലത്ത് ആയിരത്തിലധികം ദയറായക്കാർ പാർത്തിരുന്ന അവിടെ ഇന്ന് രണ്ടോ, മൂന്നോ പേർ മാത്രം.

അത്യന്തം അപകടകരമായ ചില സൈനിക നീക്കങ്ങൾ നടക്കുന്ന സമയത്ത് ഞങ്ങളുടെ ബസ് ഇറാക്കി സൈന്യം ഇടയ്ക്കിടെ തടഞ്ഞ് സംരക്ഷണം തന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. കുർദ്ദിഷ് ആക്രമണം ഏതു നിമിഷവും ഉണ്ടാകുമെന്നും ഞങ്ങളുടെ സുരക്ഷ അപകടത്തിലാണെന്നും മനസ്സിലായി. മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായുടെ ഭാഗത്തേക്ക് യാത്ര അസാധ്യമായതുമൂലം ഞങ്ങൾ ജീവനുംകൊണ്ട് കടക്കേണ്ടിവന്നു. ആ ദയറായിലെത്താതെ മടങ്ങേണ്ടി വന്നതിൽ ഞാനിന്നും അതീവ ദുഃഖിതനാണ്. അഭേദ്യമായ ആത്മീയ ദുർഗ്ഗം പോലെ ആ ദയറാ നിലനിൽക്കുന്നു. എത്രയോ ആത്മീയാനുഭവങ്ങളുടെ കലവറ! എത്രയോ ദൈവികരായ ആചാര്യന്മാരുടെ വസതി! നൂറ്റാണ്ടുകളായി നിലനിൽക്കുന്ന സന്യാസത്തിന്റെ വിളഭ്യമിയായ മാർ മത്തായി ദയറായുടെ ഒരു ഭാഗം ഇറാക്കിനെതിരെ അമേരിക്കയും ബ്രിട്ടനും ചേർന്നു നടത്തിയ യുദ്ധത്തിൽ തകർന്ന വിവരം ഞാനോർത്തു. സദ്ദാം ഹുസൈൻ അവിടെ ഒളിച്ചുപാർക്കുന്നുണ്ടാകുമെന്ന തെറ്റിദ്ധാരണയിൽ ബ്രിട്ടീഷ് പൈലറ്റ് ചെയ്ത വിക്രിയ പൈശാചികമായി തോന്നി. മത്തായി ദയറായ്ക്ക് ഒരുപാട് ഉപകാരങ്ങൾ സദ്ദാം ഹുസൈൻ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു.

മൊസൂൾ വഴി തിരിച്ച് തെൽസ്ക്കോഫ്, അൽക്കോഷ്, ബന്മായാ, സുപ്രസിദ്ധമായ അപ്പർ മൊണാസ്റ്ററി, ടർക്കിഷ് കാസിൽ, ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലുള്ള സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി തുടങ്ങി ഒട്ടേറെ പുരാതന ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചശേഷം 21 -ാം തീയതി രാത്രി രണ്ടു മണിക്ക് ബാഗ്ദാദിലെ ബാബേലിൽ ഞങ്ങൾ മടങ്ങിയെത്തി. പക്ഷേ എന്റെ മനസ്സും ആത്മാവും ഹൃദയവും അൽക്കോഷിലെ മർത്തമറിയം ദയറായിലും മാർ ബഹനാം ദയറായിലും, എത്തിപ്പെടാൻ പറ്റാതെപോയ മാർ മത്തായി ദയറായിലും തങ്ങിനിന്നു. നികത്താനാവാത്ത നഷ്ടം നേരിട്ടവനെപ്പോലെ ആ ഓർമ്മകൾ ഇന്നും എന്നെ മാടിവിളിക്കുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. □

പറയുന്നതും ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതാകയില്ല.

നമ്മുടെ സഭയിൽ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള വൻകാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ നമ്മുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടോ ഭരണവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടോ ആണെന്നു നമുക്ക് അവകാശപ്പെടാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നമ്മുടെ നിലനില്പിനുതന്നെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ഈടുറ്റ സഹായമാണ്. അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശാരീരിക പരാധീനതകൾക്ക് അവർ വശംവദരല്ല. ബലഹീനരായ നാം കുറെ സമയം അടുപ്പിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴേക്കും ക്ഷീണിക്കുന്നു. എന്നാൽ കടന്നുപോയവർ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മവർദ്ധന പ്രാർത്ഥനയിലാണ്. ആകയാൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന് അവർക്കുള്ള കഴിവ്, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടേതിനേക്കാൾ വളരെ മടങ്ങു കൂടുതലാണ്. പരിശുദ്ധ പരുമലതിരുമേനി നമുക്കുവേണ്ടി നടത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥത നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അങ്ങനെ നമുക്ക് അനുഗ്രഹത്തിനും വാഴ്ചിനും ഹേതുവായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

(മലങ്കരസഭ മാസിക, 1969, നവംബർ)

□

7

തിരുശേഷിപ്പുകൾ: ആദിമ സഭയുടെ ദർശനം

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്

പരിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകമദ്ധ്യസ്ഥതയെ അവഗണിക്കുന്നതോ ലഘുവപ്പെടുത്തുന്നതോ ആണെന്നു ചില ആധുനിക സമുദായവിഭാഗങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അത് അർത്ഥശൂന്യമായ ഒരു അഭിപ്രായമാണ്. പരിശുദ്ധന്മാരെ ആദരിക്കുകയും അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ അഭയപ്പെടുകയും ചെയ്തെന്ന് എന്നത് ആദിമസഭയിൽ, വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തോടു കൂടിത്തന്നെ ആരംഭിച്ചതാണ്. വി. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ കർത്താവായ യേശു പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിൽക്കുന്നതായിട്ടാണ് കണ്ടത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയോടു സംയോജിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. സ്തേപ്പാനോസിന്റെ മൃതശരീരം ഭക്തി പൂർവ്വം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. 2-ാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേക്കും രക്തസാക്ഷികളുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ സമ്പൂജ്യങ്ങളായി സമാദരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവരുടെ കബർ ത്രോണോസായി ഉപയോഗിച്ചു വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു വന്നു. മാത്രമല്ല, ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ സിമിറ്ററിയിൽ ബലി അർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പതിവുകൂടെയുണ്ടായി. 4-ഉം, 5-ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ത്രോണോസിന്റെയും തബ്ലൈത്തായുടെയും കുദാശയ്ക്ക്, കടന്നുപോയ ഒരു പരിശുദ്ധന്റെ അസ്ഥി കൂടി അവശ്യം വേണമെന്നായി. ബലിപീഠങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തിരുശേഷിപ്പ് ഒരു അനുപേക്ഷണീയ വസ്തുവായിത്തീർന്നു. പിന്നീടു പള്ളികൾ വർദ്ധിച്ചുവന്നപ്പോൾ അസ്ഥികൾ കിട്ടാനില്ലാതായി. അപ്പോൾ അവരെ അടക്കിയിട്ടുള്ള സ്ഥലത്തെ മണ്ണു മതി എന്നുവെച്ചു. അതും കിട്ടാനില്ലാതായപ്പോൾ അവരുടെ കബറിൽ കൊളുത്തിയിട്ടുള്ള നിലവിളക്കിലെ എണ്ണയായാലും മതിയാകും എന്നു സഭ നിശ്ചയിച്ചു.

ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ 'എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു പറയുക ആധുനിക സഭാവിഭാഗങ്ങളിലും സാധാരണമാണ്. ഇതു ക്രിസ്തുവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയെ അനാദരിക്കുന്ന ഒന്നാണെന്ന് അവർ പറയുന്നില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ശരീരം വിട്ടു ക്രിസ്തുവിനോട് ഏറെ അടുത്തുജീവിക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്മാരോട് 'ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമേ' എന്നു

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് മലങ്കരയിൽ

ഫാ. ജോസി ജേക്കബ്

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പേർഷ്യാ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് കേരളത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത് മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽപ്പെട്ട വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ പള്ളിയിൽ മാത്രമാണ്. എറണാകുളം ജില്ലയിൽ മുളത്തൂരുത്തി, പിറവം എന്നീ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള എടക്കാട്ടുവയൽ പഞ്ചായത്തിലാണ് വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ പള്ളി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പിറവം എറണാകുളം പാതയിലുള്ള പേപ്പതി ജംഗ്ഷനിൽ നിന്ന് ഒന്നര കിലോമീറ്റർ തെക്കോട്ടു സഞ്ചരിച്ചാൽ പള്ളിയിലെത്താം. 19 -ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലാണ് പ്രസ്തുത ദേവാലയം സ്ഥാപിതമായത്.

ഏകദേശം ഒന്നര നൂറ്റാണ്ട് മുൻപ് പ്രായേണ യാത്രാ സൗകര്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞിരുന്ന കാലത്ത്, വെളിയനാട്, ഊരകം, തിരുമറയൂർ പ്രദേശങ്ങളിൽ താമസിച്ചിരുന്ന പിറവം വലിയപള്ളി ഇടവകാംഗങ്ങൾക്ക് ദീർഘദൂരം കാട്ടു പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച്, മുവാറ്റുപുഴയാറു കടന്ന് ദേവാലയാരാധനയ്ക്ക് പോവുക ദുഷ്കരമായിരുന്നു. ആ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുന്നതിനായി പിറവം വലിയ പള്ളിയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു ആരാധനാലയം ഏ. ഡി. 1854 ഡിസംബർ 23 (കൊ. വ. 1030 ധനു 10) ന് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാൾ ദിവസം, വടയാപ്പറമ്പിൽ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമധേയത്തിൽ സ്ഥാപിതമായി. പിറവം വലിയപള്ളി തിരുവിതാംകൂർ രാജ്യത്തായിരുന്നുവെങ്കിലും മാർ ബഹനാൻ സഹദാ പള്ളി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വടയാപ്പറമ്പ് കൊച്ചി രാജ്യത്തിന്റെ അതിർത്തിക്കകത്തായിരുന്നു.

ഒരു ചാപ്പലായി സ്ഥാപിതമായ ഈ ദേവാലയത്തിൽ മൂക്കാൽ നൂറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം പിറവം വലിയപള്ളിയിലെ വൈദികർ വന്ന് വി. കുർബ്ബാനയും

ഫാ. ജോസി ജേക്കബ്. കോട്ടയം വടവാതുർ Pontifical Oriental Institute of Religious Studies - ൽ ഡോക്ടറൽ ഗവേഷണ വിദ്യാർത്ഥി. ഇപ്പോൾ വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ് പള്ളി വികാരി.

മറ്റ് ശുശ്രൂഷകളും നടത്തിയിരുന്നു. 1876 ൽ മലങ്കരയെ ഭദ്രാസനങ്ങളായി തിരിച്ചപ്പോൾ വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളിയെ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽ പെടുത്തി എങ്കിലും പിറവം പള്ളിയുടെ ചാപ്പൽ എന്നനിലയിൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിൽ തന്നെ തുടർന്നു.

കണ്ടനാട് ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പിന്നീട് പ. ബസേലിയോസ് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ബാവ) 1929 -ൽ ചാപ്പൽ ഒരു ഇടവകയാക്കി ഉയർത്തി. ആ വർഷം തന്നെ അവിടെ ഒരു ശവക്കോട്ട പണികഴിപ്പിച്ചു. അങ്ങിനെ അത് ഒരു പൂർണ്ണ ഇടവകയായി മാറി. എങ്കിലും സമീപ വാസികളായ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും പിറവം വലിയ പള്ളിയിലെ ഇടവകാംഗത്വത്തിൽ തുടരുകയാണുണ്ടായത്.

ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പകുതിവരെ വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളി കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലാണ് നിലനിന്നിരുന്നത്. കൊച്ചി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്ന ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 1949 -ൽ പ്രസ്തുത ഇടവക കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിൽ ചേർക്കുകയും പരിസരവാസികളായി ഉണ്ടായിരുന്ന പിറവം വലിയപള്ളി ഇടവകക്കാരെ ഇടവകക്കാരായി ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

ദേവാലയം സ്ഥാപിതമായതിന്റെ ശതാബ്ദി ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി 1954 ഡിസംബർ 23 -ന് പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ പ. ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. പള്ളിയുടെ വടക്കുവശത്ത് മദ്ബഹായോട് ചേർന്ന മുറിയിൽ പ്രത്യേകം സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ട പീഠത്തിലാണ് തിരുശേഷിപ്പ് സ്ഥാപിച്ചത്. തിരുശേഷിപ്പ് സ്ഥാപിതമായിരുന്ന പീഠം 1991 -ൽ പുതുക്കി, കൂടുതൽ മനോഹരമായി പണികഴിപ്പിച്ചു. തിരുശേഷിപ്പിടം പുതുക്കിപ്പണിയുന്നതിനായി കൊച്ചി ഭദ്രാസന മെത്രാപ്പോലീത്താ സഖറിയാ മാർ അന്തോണിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് പള്ളിയിലെ പ്രധാന തോണോസിലേക്ക് മാറ്റുകയും, പുതുക്കിപ്പണി പൂർത്തിയായശേഷം ആ വർഷം ഡിസംബർ 23 -ന് യഥാസ്ഥാനത്ത് പുനഃസ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ എറണാകുളം ജില്ലയിൽ ചെറായി വലിയപള്ളി ഇടവകയിൽ മുളയിരിക്കൽ കുടുംബത്തിൽ ഏ. ഡി. 1910 -ൽ ജനിച്ചു. 1926 - ൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (ആലുവായിലെ വലിയ തിരുമേനി) യിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശ്ശുപട്ടവും, 1930 -ൽ കശീശ്ശാപട്ടവും 1934 -ൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനവും സ്വീകരിച്ച തിരുമേനിക്ക് 1946 ഓഗസ്റ്റ് 4 -ന് അന്ത്യോഖ്യാപാത്രിയർക്കാ ആസ്ഥാനത്ത് വച്ച് പ. അപ്രേം ദിതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ്

ബാവാ മാർ സേവേറിയോസ് എന്ന നാമധേയത്തോടെ മേല്പട്ടസ്ഥാനം നല്കി. തുടർന്ന് കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അദ്ദേഹം നിയമിതനായി.

മെത്രാൻസ്ഥാന ലബ്ധിക്ക് ശേഷം നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന് മുൻപ് മദ്ധ്യപൂർവ്വ ദേശത്തെ പ്രധാന തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രങ്ങൾ അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. ആ പര്യടനങ്ങൾക്കിടയ്ക്ക് ലഭിച്ചതാണ് വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിയ്ക്കുന്ന പരിശുദ്ധ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ്.

1958 -ൽ സഭയിൽ സമാധാനം കൈവന്നതിനുശേഷം സമാധാനത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ശരിയായി ഉൾക്കൊണ്ട് സഭയ്ക്ക് ധീരമായ നേതൃത്വം നല്കിയ മഹാനായ ഒരു പിതാവായിരുന്നു പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി നിയമിതനായ അദ്ദേഹമാണ് ആ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ബഹുമുഖമായ വളർച്ചയ്ക്ക് സമഗ്രമായ അടിത്തറപാകിയത്. സുദീർഘമല്ലെങ്കിലും സംഭവബഹുലമായ തന്റെ ജീവിതം തന്റെ 52 -ാം വയസ്സിൽ അവസാനിച്ചു. അദ്ദേഹം 1962 മാർച്ച് 17 -ന് കുറുപ്പാലത്തുവെച്ച് കാലം ചെയ്ത് ആർത്താർദ്ദ കുറുപ്പാലം പുത്തൻ പള്ളിയിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു.

തന്റെ ജീവിതകാലത്തെ ശ്രേഷ്ഠമായ നടപടികളിലൂടെ സഭാചരിത്രത്തിലെ തിളക്കമുള്ള ഒരു നക്ഷത്രമായി അദ്ദേഹം എക്കാലത്തും സ്മരിക്കപ്പെടും എന്നതിന് സംശയമില്ല. വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ പള്ളി ഇടവകയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവും കടപ്പാടും വാക്കുകൾക്കതീതമാണ്.

വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളി കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലെ ഒരിടവകയായി അഭി വന്ദ്യ പൗലോസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായാൽ ഇടവക വികാരിയായി നിയമിതനായ ബ. തോമസ് തെക്കൻ കത്തനാർ ഏകദേശം അര നൂറ്റാണ്ടുകാലം ഇടവകയ്ക്ക് സമർത്ഥമായി നേതൃത്വം നല്കിയ ശേഷം 1999 ഒക്ടോബർ 10 -ാം തീയതി കർത്താവിൽ നിദ്രാപിച്ഛ. ഇടവകയ്ക്കു വേണ്ടി അദ്ദേഹം സഹിച്ച ത്യാഗങ്ങളും ഇടവകയുടെ പുരോഗമനത്തിനു വേണ്ടി നടത്തിയ പ്രവർത്തനങ്ങളും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു. ബ. തോമസ് തെക്കൻ കത്തനാറോടൊപ്പം ഇടവകയ്ക്ക് നേതൃത്വം നല്കിയിട്ടുള്ള നെട്ടടി അമ്പാട്ടിൽ എ. എം. പീറ്റർ കത്തനാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

മലങ്കരയിൽ മറ്റൊരിടത്തും ഈ മഹാപരിശുദ്ധന്റെ തിരുശേഷിപ്പ് സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. ഇത് ഈ ഇടവയ്ക്കും നാടിനും മാത്രമല്ല, മലങ്കരയ്ക്കു മുഴുവൻ സങ്കേതസ്ഥാനമാണ്. ശ്ഹീമ നമസ്ക്കാരക്രമത്തിൽ ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യാ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഇപ്രകാരം പാടുന്നു:

“നഗരത്തിന്നൊരു കോട്ടകണക്കിട്രായേലിൽ
സ്ഥാപിച്ചാൻ യൗസേപ്പിന്നസ്ഥികൾ മോശ
സഹദേന്മാരെ നിങ്ങൾതൻ അസ്ഥികളാകും
കോട്ടയതിൽ - കാത്തീടണമേ ഞങ്ങളെയും.”

നീതിമാനായ യൗസേഫിന്റെ അസ്ഥികൾ യിസ്രായേലിന് എന്നതു പോലെ മഹാപരിശുദ്ധനായ മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് ഇന്ന് ആ നാടിനും സഭയ്ക്കും മുഴുവനും ദൃഷ്ടാന്തമാവിനോടുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ കാവലും കോട്ടയുമായി വിളങ്ങുന്നു.

വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ പള്ളിയിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് പിശാചിനെതിരായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് ഒരു അഭയസ്ഥാനമായിത്തീരട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സഹദായുടെ വിലയേറിയ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ ശരണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.





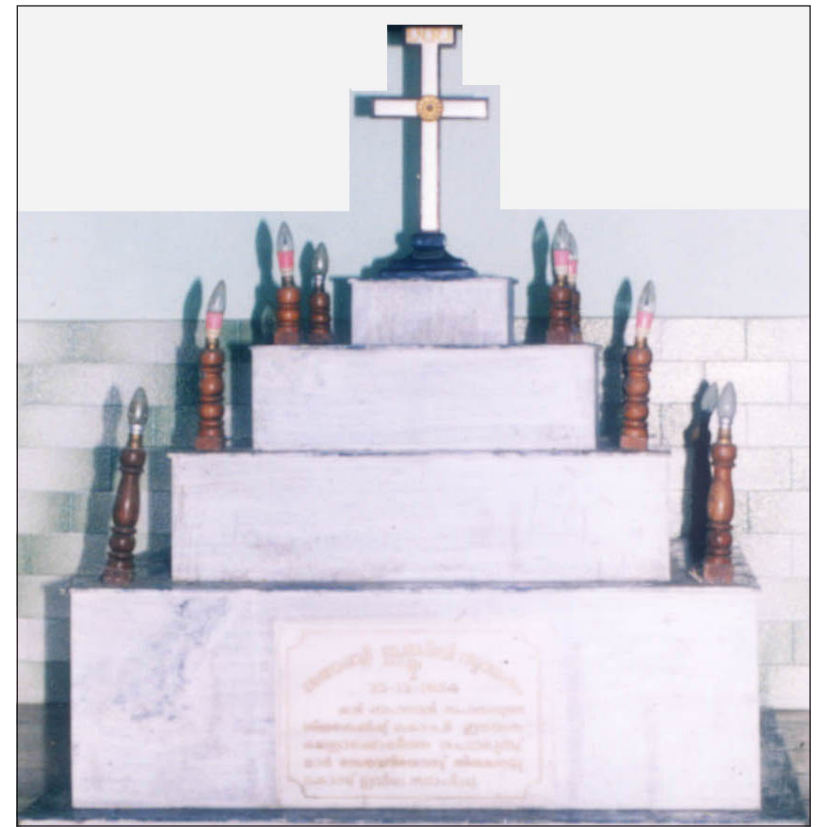
മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളി വടയാപ്പറമ്പ്

എറണാകുളം ജില്ലയിൽ കണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ എടയ്ക്കാട്ടുവയൽ ഗ്രാമ പഞ്ചായത്തിലാണ് വടയാപ്പറമ്പ് മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി പള്ളി.

എറണാകുളം - പീരവം റൂട്ടിൽ പേപ്പതി ജംഗ്ഷനിൽ നിന്ന് ഒന്നര കിലോമീറ്റർ തെക്കുകിഴക്കായി ആണ് വടയാപ്പറമ്പ് പള്ളി. എല്ലാ വർഷവും ഡിസംബർ മാസം 22, 23 തീയതികളിൽ ബഹനാം സഹദായുടെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ സമുചിതമായ രീതിയിൽ ഈ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടാടുന്നു.

വിലാസം: മാർ ബഹനാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളി,
വടയാപ്പറമ്പ്, വെളിയനാട് പി. ഒ.,
എറണാകുളം - 682 319

വടയാപ്പറമ്പ്
മാർ ബഹനാൻ
ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ
പ. ബഹനാം സഹദായുടെ
തിരുശേഷിപ്പു
സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന
കബർ.



തിരുശേഷിപ്പുകൾ: ഓർത്തഡോക്സ് വികജ്ഞത്തിൽ

ഫാ. ഡോ. എം. ജോൺ പണിക്കർ

സഭ ജീവനുള്ളവരുടെ കൂട്ടായ്മ സമൂഹമാണ്. ആ സമൂഹത്തിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവനോടിക്കുന്നവരും വാങ്ങിപ്പോയവരും ഉൾപ്പെടുന്നു. ജീവനുള്ളവരും വാങ്ങിപ്പോയവരും പിതാവാം ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ ഒന്നായി നിലകൊള്ളുന്നു. ജീവനോടിക്കുന്നവരും മരിച്ചവരും സഭാംഗങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ ഒരു കുടുംബമായി നിന്ന് അന്ത്യോന്ത്യം ഭാരങ്ങളെ വഹിക്കുന്ന ചുമതലയാണ് നമുക്കുള്ളത്. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രതിബിംബവും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരവും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരവുമായ സഭയിൽ എല്ലാ അംഗങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകളായി സ്ഥിതി ചെയ്യുകയും പണിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏകവും വിശുദ്ധവും കാതോലികവും അപ്പോസ്തോലികവുമായ സഭ വിശുദ്ധരുടെ സമൂഹമാണ്. സഭയ്ക്ക് നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ നിർവ്വചനങ്ങൾ വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്ക് സഭയിൽ പ്രത്യേകമായ സ്ഥാനം നൽകുന്നു.

പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം ആദിമുതൽ അവസാനം വരെയുള്ള എല്ലാവരെയും തന്നിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ തലമുറയിലുമുള്ള വിശുദ്ധർ തങ്ങൾക്കു മുന്നാലെ കടന്നുപോയവരുമായി പ്രകാശത്താൽ യോജിക്കുന്നു. ഇതൊരു സുവർണ ചങ്ങലയാണ്, ഈ ചങ്ങലയിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനും (വിശുദ്ധയും) പ്രത്യേകമായ കണ്ണിയാണ്, ഓരോ കണ്ണിയും അടുത്ത കണ്ണിയുമായി വിശ്വാസത്തിലും പ്രവർത്തിയിലും ദൈവസ്നേഹത്തിലും ഐക്യപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ ഏക ദൈവത്തിൽ ഒരിക്കലും വേർപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത വലിയ സർണ്ണ ചങ്ങലയായി വിശുദ്ധരുടെ സമൂഹം രൂപപ്പെടുന്നു.

ഈ ചങ്ങല പരസ്പര സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ചങ്ങലയാണ്. ഈ ചങ്ങലയിൽ നിന്ന് ഒരു കാരണവശാലും വേർപെടുത്താൻ

ഫാ. ഡോ. എം. ജോൺ പണിക്കർ: പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനത്തിന് റോമിലെ പൊന്തിഫിക്കൽ ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ നിന്നും ഡോക്ടറേറ്റ് (1995). ഇപ്പോൾ കോട്ടയം ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ.

കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന സഭാ മക്കൾ വിശുദ്ധരായി വിളിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വി. വേദപുസ്തകം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ ഒരുവനുവേണ്ടി മറ്റൊരുവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവസ്ഥയാണ് മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന (യാക്കോ. 5:16; 2 തെസ്സ. 3:1; എബ്രാ. 13:8; എഫേ. 6:18-19). അതുകൊണ്ട് മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന തെറ്റാണെന്ന് ആർക്കും വാദിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യന്റെ പ്രാർത്ഥന - അതു വാങ്ങിപ്പോയവരായാലും ജീവനോടിക്കുന്നവരായാലും - മനുഷ്യർ തമ്മിലുള്ള പങ്കിടുന്ന ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റെ നിദർശനമാണ്.

കർത്താവെന്ന ഏക മദ്ധ്യസ്ഥൻ

കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനാണെന്നും (1 തിമോത്തി. 2:5-6; 1 യോഹ. 2:1-2) ആകയാൽ വി. കന്യകമറിയമിനോടും വിശുദ്ധരോടുമുള്ള സംസർഗ്ഗം വേദവിപരീതമാണെന്നും പഠിപ്പിക്കുന്ന ചില സംഘടനകളും തത്വചിന്തകളും നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടും ഉണ്ട്. ഈ പഠിപ്പിക്കലിനെതിരെ ശക്തമായി മുന്നോട്ടു പോകേണ്ടത് സത്യവിശ്വാസികളുടെ കടമയാണ്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും തമ്മിൽ കാതലായ വ്യത്യാസമാണുള്ളത്. കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും തമ്മിൽ തുല്യത കല്പിക്കുന്ന സംഘടനകളുടെ ചിന്തയാണ് വേദവിപരീതം. കർത്താവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥത പാപ പരിഹാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയാകുന്നു. പാപപരിഹാരം നൽകുന്നവനായിരിക്കെ നമുക്കു വേണ്ടിയും നമ്മുടെ കടങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനു വേണ്ടിയും അവൻ തന്നെ മദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നു. യെശയ്യാ 53:6 ൽ പറയുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ആകൃത്യങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തി അങ്ങനെ മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനും ഇടയിലുള്ള ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനായി കർത്താവ് നിൽക്കുന്നു. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥവും ഇതുതന്നെയാണ്. “ഒരുവൻ പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നീതിമാനായ യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നമുക്ക് പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ട്. അവൻ നമ്മുടെ പ്രായശ്ചിത്തം ആകുന്നു” (1 യോഹ. 2:12). ഇവിടെ പാപ പരിഹാരപ്രദമായ മദ്ധ്യസ്ഥതയുടെ അർത്ഥം വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഇതു പാപിക്കു വേണ്ടിയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയാണ്. യേശുക്രിസ്തു മാത്രമാണ് പാപ പരിഹാരം നൽകിയ നീതിമാൻ. എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും നിത്യമായ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ദൈവമായിരുന്നിട്ടും മനുഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ച് കാൽവരിയിൽ ജീവൻ ബലിയർപ്പിച്ച യേശുക്രിസ്തു എല്ലാവരെയും പിതാവാം ദൈവവുമായി രമ്യപ്പെടുത്തി. എല്ലാവരും നിത്യാനന്ദം അനുഭവിക്കണം എന്നത് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു പരമസത്യമാണ്. അതിന്റെ തെളിവായിട്ടാണ് സ്വപുത്രനെ പീഡാനുഭ

വത്തിനും കുരിശുമരണത്തിനുമായി താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തത്.

വെള്ളിയും പൊന്നും കൊണ്ടല്ല; സ്വന്ത പുത്രന്റെ രക്തം കൊണ്ടാണ് ദൈവം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും രക്ഷ സാധ്യമാക്കിയത് (1 പത്രോ. 1:19). ആകയാൽ ഏത് ക്രൂരപാപിക്കു വേണ്ടിയും കുടിലഹൃദയനുവേണ്ടിയും യേശു ക്രിസ്തുവിൽ നാം നിർവ്വഹിക്കുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തിനു പ്രീതി ജനകവും ഫലദായകവുമാണ് (യോഹ. 16:23). അവനവൻ ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ ചെയ്തത് നല്ലതായാലും തീയതായാലും അതതിനു തക്ക പ്രതിഫലം ലഭിക്കും (2 കൊരി. 5:10) എന്നുള്ളത് ദൈവനീതിയുടെ വ്യാപ്തി കാണിക്കുന്നു എങ്കിലും ലോകത്തിനുവേണ്ടി ജീവൻ വച്ച ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ ദർശിക്കുന്ന അതുല്യസ്നേഹം എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നമ്മെ നിരന്തരമായി സഹായിക്കുന്നു. ഇതാണ് കർത്താവ് മദ്ധ്യസ്ഥൻ എന്ന വാക്കിന്റെ അർത്ഥം. ഇത് അന്യോന്യം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വിശുദ്ധരുടെ ഇടയിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് വളരെ വിഭിന്നവും ഒരു കാരണവശാലും കൂട്ടിക്കുഴക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

വിശുദ്ധർക്ക് ദൈവവുമായുള്ള പ്രത്യേക അടുപ്പം

വിശുദ്ധർക്ക് ദൈവത്തോട് പ്രത്യേക അടുപ്പം ഉണ്ട്. ചില സമയങ്ങളിൽ അവരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത കൂടാതെ തന്നെ അവരുടെ പേരിൽ മറ്റുള്ളവർക്കു ദൈവം കൃപ നൽകുന്നു എന്നത് വേദപുസ്തക യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. ഉദാഹരണമായി, ശലോമോൻ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ തന്റെ രാജ്യം തന്നിൽ നിന്നു പഠിച്ചു തന്റെ ഭൃത്യനു കൊടുക്കുവാൻ ദൈവം തീരുമാനിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും ദൈവം പറഞ്ഞു: “എങ്കിലും നിന്റെ അപ്പനായ ദാവീദിന്റെ നിമിത്തം ഞാൻ നിന്റെ ജീവകാലത്ത് അത് ചെയ്യുകയില്ല. എന്നാൽ നിന്റെ മകന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് അതിനെ പഠിച്ചുകളയുമെങ്കിലും രാജ്യം മുഴുവനും പഠിച്ചുകളയാതെ എന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ നിമിത്തവും ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത യെരൂശലേമിൻ നിമിത്തവും ഒരു ഗോത്രത്തെ ഞാൻ നിന്റെ മകനു കൊടുക്കും” (1 രാജാ. 11:12-13). 1 രാജാക്കന്മാർ 11-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മറ്റു മൂന്നു ഭാഗത്തും (31, 32, 34 വാക്യങ്ങൾ) ഇതു തന്നെ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് സങ്കീർത്തനക്കാരൻ “നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ നിമിത്തം നിന്റെ അഭിഷിക്ത മുഖം തിരിപ്പിച്ചുകളയരുതേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത് (സങ്കീ. 132:10).

ദാവീദിനു ദൈവത്തോടും ദൈവത്തിനു ദാവീദിനോടും ഇത്രമാത്രം സ്നേഹപരമായ അടുപ്പം ഉണ്ടെങ്കിൽ വി. കന്യകമറിയാം, മാലാഖമാർ, സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ വലിയവനായ യോഹന്നാൻ സ്പാപകൻ തുടങ്ങിയ വിശുദ്ധരോടും ദൈവത്തിനുള്ള അടുപ്പം എത്രമാത്രമായിരിക്കും എന്നത് ചിന്തിക്കേണ്ട വസ്തുതയാണ്.

വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെയും ഭൂവാസികളുടെയും സംസർഗ്ഗത്തിനുള്ള വലിയതും ബലമേറിയതുമായ ഒരു പാലമാണ്. സ്വർഗ്ഗം ഭൂവാസികൾക്ക് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതോ ഭയപ്പെടുത്തുന്നതോ ആയ ഒരു സ്ഥലമല്ല. വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധരുടെ സ്നേഹം അനുഭവിക്കുവാനും നിത്യസന്തോഷം പങ്കിടുവാനുമുള്ള സ്ഥലമാണത്. അത് രൂപാന്തരത്തിന്റെ സ്ഥലമാണ്. മറുരൂപ മലയിൽ മോശയും ഏലിയായും കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രത്യക്ഷരാകുന്നു. മോശ കർത്താവിനു പതിനാലു നൂറ്റാണ്ടു മുമ്പു മരിച്ച ആളും ഏലിയാ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ട ആളുമാണ്. അവരുടെ സജീവാവസ്ഥ പൗദീസായുടെ അവസ്ഥയാണ്. അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും മടിയിലായിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ സമൂഹം ജീവനുള്ള ദൈവമായ കർത്താവിനോടു കൂടി പൗദീസായിൽ ആനന്ദിക്കുന്ന അനുഭവം നമ്മുടെ വിശുദ്ധരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കു ശക്തി കൂട്ടുന്നു.

വിശുദ്ധരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥത ദൈവാരാധനയ്ക്കു തുല്യം

ആരാധന (adoration/worship) ദൈവത്തിനു മാത്രമല്ലാതെ മറ്റാർക്കും നാം നൽകുകയില്ല. സർവ്വ ചരാചര സൃഷ്ടാവും ആദിയും അന്തവുമില്ലാത്ത കാര്യവാനും സ്നേഹവുമായ ത്രിയേക ദൈവത്തെ മാത്രമേ ഓർത്ത ഡോക്സ് സഭാ വിശ്വാസികൾ ആരാധിക്കുകയുള്ളൂ. സഭ ദിനംപ്രതി ആവർത്തിച്ചു പറയുന്ന വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഈ പരമസത്യം ആവിഷ്കൃതമായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഏക ദൈവമായ വി. ത്രിത്വത്തെയല്ലാതെ മറ്റാരെയെങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസികൾ ആരാധിക്കുന്നു എന്ന ആശങ്ക ആർക്കും ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. ഏക ദൈവാരാധന സഭയുടെ പ്രഥമ പ്രമാണമാണ്. ആ പ്രമാണത്തിന്റെ അനുസരണത്തിൽ സഭാമക്കൾ മറ്റെല്ലാവരേക്കാൾ ജാഗരൂകരായിരിക്കണം.

മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത കർത്താവിന്റെ അമ്മയായ വി. മറിയാമിനോടും വിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള വന്ദന (veneration) ഏക ദൈവാരാധനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായ ഒരു കാര്യമായി മാറുവാൻ പാടില്ല. സഭാമക്കളായ ഒരാളുപോലും വിശുദ്ധരെ ദേവന്മാരോ ദേവിമാരോ ആയി കാണുന്നില്ല. നിരക്ഷരകൃഷിയായ ഒരു വൃദ്ധയോ വൃദ്ധനോ പോലും ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കണമെന്നത് സഭാ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണമാണ്. ആകയാൽ വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധരും ശുദ്ധിമതികളും സഭാംഗങ്ങളാകയാൽ നാം അവർക്കുവേണ്ടിയും അവർ നമുക്കുവേണ്ടിയും ദൈവ സന്നിധിയിൽ നടത്തുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥ പ്രാർത്ഥനകളും ധൂപ പ്രാർത്ഥനകളും നമുക്കും അവർക്കും അനുഗൃഹങ്ങൾക്കു കാരണമായിരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഐക്കണ്ണുകൾ (വിശുദ്ധ ചിത്രങ്ങൾ)

വിശുദ്ധരോടുള്ള ബഹുമാനം പ്രകടമാക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഉപാധി അവരുടെ ഐക്കണ്ണുകൾ രൂപപ്പെടുത്തി ആദരിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭാമക്കൾ പള്ളികളിൽ മാത്രമല്ല, തങ്ങളുടെ ജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലായിടങ്ങളിലും ഐക്കണ്ണുകൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു വിശുദ്ധരോടുള്ള സംസർഗ്ഗം നിലനിർത്താറുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഐക്കണ്ണുകളുടെ സാന്നിധ്യം കൊണ്ട് സഭയിൽ ജീവനോടിക്കൂണുവരും വാങ്ങിപ്പോയവരും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹപരമായ ഐക്യബന്ധം സ്ഥാപിതമാകുന്നു. ഐക്കണ്ണുകൾ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതു വഴി ഓർത്തഡോക്സുകാർ വിശുദ്ധരെ, പഴയകാലത്തു ജീവിച്ച ചില ഐതിഹാസിക മനുഷ്യർ എന്നതിനേക്കാൾ ഉപരി തങ്ങളുടെ സമകാലീനരും വ്യക്തിപരമായി സ്നേഹിതരും ആക്കിത്തീർക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ആരാധനാ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശുദ്ധരുടെ ഐക്കണ്ണുകളും ചിത്രങ്ങളും ആരാധനാമുറകളായി ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ, നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്ന ചില വസ്തുക്കളെയോ പദാർത്ഥങ്ങളെയോ കാണുകയല്ല, പിന്നെയോ, അവയിലൂടെ വെളിപ്പെടുന്ന സർവ്വവ്യാപിയും സർവ്വശക്തനുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെയും അപ്രമാദിതത്തെയുമാണ് ദർശിക്കുന്നത്. വിശുദ്ധരുടെ ഐക്കണ്ണുകളും ചിത്രങ്ങളുമൊക്കെ ആരാധനാസ്ഥലത്ത് സൂക്ഷിക്കുമ്പോൾ വിശ്വാസികൾക്ക് അവ അദ്യുശ്യമായ സ്വർഗ്ഗീയ ലോകത്തിലേക്കുള്ള ദൃശ്യജാലകങ്ങളായി മാറ്റപ്പെടുന്നു. ദൃശ്യലോകത്തിലെ വിശുദ്ധരും അദ്യുശ്യലോകത്തിലെ വിശുദ്ധരും കൂടിച്ചേർന്ന് ദൈവത്തെ നിത്യമായും സത്യമായും ആരാധിക്കുമ്പോളുണ്ടാകുന്ന ആത്മീയാനന്ദമാണ് നമ്മുടെ ജീവിതലക്ഷ്യം. അതിന് വിശുദ്ധരുടെ ഐക്കണ്ണുകളും വിശുദ്ധ ചിത്രങ്ങളും നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിവികാസങ്ങൾക്കപ്പുറമായി മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ദൈവിക രഹസ്യങ്ങളെ അനുഭവമാക്കുവാൻ ചില ബൗദ്ധിക പ്രതിഭാസങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം സാധ്യമാകുകയില്ല. സാമൂഹ്യ ജീവിതമായ മനുഷ്യൻ ദൃശ്യപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ പതിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ ദൃശ്യവസ്തുക്കൾ മനുഷ്യന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റുന്നതിനും അവനെ അവയുടെ അന്തരാത്മാവിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏറ്റവും വലിയ അറിവ് നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മുൻപാകെ നിൽക്കുന്ന മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ക്രിസ്തുവിൽ കൂടിയാണല്ലോ! അതായത് മനുഷ്യനായിത്തീർന്ന ക്രിസ്തുവിലൂടെയാണ് നാം ദൈവത്തെ ദർശിക്കുന്നത്. ആകയാൽ ദൈവിക സാന്നിധ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ ഉതകുന്ന പ്രധാന മാധ്യമമായ ചിത്രകലകളും (ഐക്കണ്ണുകൾ) ചിത്രങ്ങളും വി. വേദപുസ്തകാടിസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ സഭയിൽ ഇനിയും വികസിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ധൂപാർപ്പണവും വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയും തമ്മിലും അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ട്. വെളിപാട് പുസ്തകത്തിൽ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “(മറ്റൊരു) ദൂതൻ ഒരു സ്വർണ്ണ ധൂപകലശവുമായി വന്ന് യാഗപീഠത്തിനരികെ നിന്നു. സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിലുള്ള സ്വർണ്ണ പീഠത്തിന്മേൽ സകല വിശുദ്ധരുടെയും പ്രാർത്ഥനയോടു ചേർക്കേണ്ടതിന് വളരെ ധൂപവർഗ്ഗം അവനു കൊടുത്തു” (വെളി. 8:3). ധൂപവർഗ്ഗത്തിന്റെ പുക സൗരഭ്യവാസനയായി വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ദൂതന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ഉയരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുതന്നെയാണ് ആരാധനയിൽ ധൂപാർപ്പണ സമയത്തു സംഭവിക്കുന്നതും പൂർവ്വീകരുടെ കബറുകളിൽ ധൂപം അർപ്പിക്കുമ്പോൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്നതും. വിശ്വാസികളുടെയും വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധരുടെയും പ്രാർത്ഥന ഒരു മിച്ചുകൊണ്ട് സൗരഭ്യവാസനയായി ധൂപാർപ്പണത്തിലൂടെ ദൈവത്തിങ്കലേക്കുയരുന്നത് മഹനീയമാണ്.

വിശുദ്ധരും തിരുശേഷിപ്പുകളും

വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾക്ക് സഭയിൽ പ്രത്യേകമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. പ. മാർത്തോമാ ശ്ലീഹാ, മാർ കുറിയാക്കോസ് സഹദാ, മാർ ബഹനാം സഹദാ, പ. പരുമല തിരുമേനി തുടങ്ങി പല വിശുദ്ധന്മാരുടെയും തിരുശേഷിപ്പുകൾ മലങ്കരസഭയിലെ വിവിധ പള്ളികളിലായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ജീവനോടെ ഭൂമിയിൽ താമസിച്ചപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ, പഠിപ്പിക്കൽ എന്നിവ മൂലവും; മരണശേഷം ദേവാലയങ്ങളോടുചേർത്ത് അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ വഴിയും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ദൈവകൃപമൂലം വിശുദ്ധർക്കു സാധ്യമാകുന്നു എന്നത് ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. വിശുദ്ധന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളും സൗഖ്യപ്രാപ്തിയും ലഭിക്കുന്നത് വേദപുസ്തകസാക്ഷ്യമാണ്. ഏലീശാ മരിച്ചു. യിസ്രായേൽ അവനെ അടക്കം ചെയ്തു. അടുത്ത വർഷം മോവാബ്യരുടെ പടക്കൂട്ടങ്ങൾ ദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു. ചിലർ ഒരു മനുഷ്യനെ അടക്കം ചെയ്യുമ്പോൾ പടക്കൂട്ടത്തെ കണ്ടിട്ട് അയാളെ ഏലീശായുടെ കല്ലറയിൽ ഇട്ടു. അവൻ അതിൽ വീണ് ഏലീശായുടെ അസ്ഥികളെ തൊട്ടപ്പോൾ ജീവിച്ചു കാലുന്നി എഴുന്നേറ്റു (2 രാജാ. 13:20). പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ തന്നെ വിശുദ്ധന്റെ അസ്ഥിമൂലം ദൈവം അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന സംഭവമാണിത്.

വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് വേദപുസ്തകാടിസ്ഥാനം ഉണ്ട്. യിസ്രായേൽ മക്കൾ മിസ്രയീം വിട്ടു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ പൂർവ്വികരായ യാക്കോബിന്റെയും യൗസേഫിന്റെയും അസ്ഥികൾ കൂടി തങ്ങളോടൊപ്പം കൊണ്ടുവന്ന് ശേഖേമിൽ പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയ സ്ഥലത്ത് അടക്കം ചെയ്തതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു (യോശുവാ 24:32; അപ്പോ.

(പ്രവൃത്തി 7:15). ആദാം മുതൽ നോഹ വരെയുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ വരുന്ന തലമുറകൾക്ക് കൈമാറുവാൻ വേണ്ടി നോഹയുടെ കാലത്തുണ്ടായ വെള്ളപ്പൊക്ക സമയത്ത് എടുത്തു പെട്ടകത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതായ ഒരു പാരമ്പര്യവും പൗരസ്ത്യ ദേശങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്.

ക്രൈസ്തവസഭ വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾ സൂക്ഷിക്കുന്നതിനു കാരണം, ദൈവം അവയെ തന്റെ കൃപയുടെ പ്രതീകങ്ങൾ ആക്കി തീർക്കുന്നതാണ്. ഏലിയാ പ്രവാചകൻ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തപ്പോൾ ഏലീശായക്ക് നൽകിയ പുതപ്പ് ദൈവികശക്തി പ്രകടിപ്പിച്ചതായി 2 രാജാക്കന്മാർ 2:13-14 ൽ നാം വായിക്കുന്നു.

അപ്പോ. പ്രവൃത്തികൾ 19:12 ൽ പ. പൗലൂസ് ശ്ലീഹായുടെ മെയ്‌മേൽ നിന്ന് റുമാലും ഉത്തരീയവും എടുത്ത് രോഗികളുടെ മേൽ കൊണ്ടുവന്നിടുകയും വ്യാധികൾ അവരെ വിട്ടുമാറുകയും ദുരാത്മാക്കൾ അവരിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തതായി വിവരിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധരുടെ വിശുദ്ധി ദൃശ്യമാകുന്നതിനുള്ള പ്രധാന അടയാളം അവരുടെ രക്തം വീണ സ്ഥലത്തു നിന്നും അവരുടെ അസ്ഥികൾ അടക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു നിന്നും അവരുടെ നാമം വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തു നിന്നു മൊക്കെ ദൈവിക അനുഗൃഹങ്ങൾ വർഷിക്കുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾ പര്യവേഷിക്കാൻ വിശുദ്ധരെ നാം ആദരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവരുടെ ആത്മാക്കൾ കൂടിക്കൊണ്ട, കഷ്ടതയും പ്രയാസവും ഒക്കെ അനുഭവിച്ച, ശരീരത്തെയും നാം ആദരിക്കണം. അന്ത്യദിവസത്തിൽ കർത്താവ് വിശുദ്ധരുടെ ശരീരങ്ങൾക്ക് നൽകുവാൻ പോകുന്ന മഹത്വപൂർണ്ണത മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് അവരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകളെ നാം ആദരിക്കുന്നു എന്നു കരുതിയാൽ മതിയാകും. ആകയാൽ വിശുദ്ധരുടെ തിരുശേഷിപ്പുകൾക്ക് വേദപുസ്തകാടിസ്ഥാനത്തിൽ ആദരവും ബഹുമാനവും നൽകി അവയിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന ദൈവികാനുഗൃഹങ്ങൾ പ്രാപ്യമാക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾ ഒരുങ്ങണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ ചില സഭകളിലൊക്കെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുപോലെ തിരുശേഷിപ്പു വന്ദന മൂലം ദുർവിനിയോഗമോ ദുഷണമോ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ മക്കൾക്കു കഴിയണം.

□

“സഹദേന്മാരെ മുന്തിരിതൻ - കുലയെന്നവിധം
ന്യായാധിപരിട്ടു പിഴിഞ്ഞു - രുധിരം ധരയിലൊഴുക്കിയഹോ
ബലിയായോരെ - മുടിയണിയിച്ചധിപതി ദൈവം
ഹാലേ..... വിശ്രുതരാക്കി”

(ശ്ഹീമാ നമസ്കാരം, തിങ്കളാഴ്ച സന്ധ്യ)



മാർ ബഹനാം സഹദായെ
മാലാഖമാർ സ്വർഗ്ഗീയ കിരീടം അണിയിക്കുന്നു.
(ഒരു പേർഷ്യൻ ഐക്കൺ)

10

മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാളും പള്ളികളും

വർഗ്ഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ

സുറിയാനി കണക്കിന് ധനു (കോന്നുൻക്ദിം) 10 -ാം തീയതിയാണ് മാർ ബഹനാം സഹദായുടെയും പുണ്യവതിയായ സാരായുടെയും അവരുടെ കൂടെ രക്തസാക്ഷികളായ ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെയും ഓർമ്മപ്പെരുന്നാൾ ആചരിച്ചുവന്നിരുന്നത്. നമ്മുടെ സഭ 1953 ൽ ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ചതോടെ തീയതി ഡിസംബർ 10 -ലേക്കു മാറ്റി. പക്ഷേ ഇപ്പോഴും പഴയ കണക്കിൽ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ പെരുന്നാൾ ഡിസംബർ 23 -നാകുന്നത് (സുറിയാനി കണക്കും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടറും തമ്മിൽ ഈ നൂറ്റാണ്ടിൽ 13 ദിവസമാണ് വ്യത്യാസം). മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭ കൂടാതെ മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയും (തൊഴിയൂർ) പൗരസ്ത്യ കൽദായ സുറിയാനി സഭയും (തൃശൂർ) ബഹനാം സഹദായെ വിശുദ്ധനായി കരുതുകയും പെരുന്നാൾ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

നിരണം ഗ്രന്ഥവരിയിലെ പെരുന്നാൾ കണക്കിലും 1734 ലെ തുമ്പമൺ പഞ്ചാംഗത്തിലും 18 -ാം ശതകത്തിൽ തന്നെ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ട കണ്ടനാട്, ചാത്തന്നൂർ പഞ്ചാംഗങ്ങളിലും ധനു 10 ബഹനാം സഹദായുടെയും സാരായുടെയും കൂട്ടു സഹദേന്മാരുടെയും പെരുന്നാളായി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇടവഴിയ്ക്കൽ ഫീലിപ്പോസ് കോറേപ്പിസ്കോപ്പാ തയ്യാറാക്കിയ 1873 -ലെ സുറിയാനി സഭാ പഞ്ചാംഗത്തിലും വാക്ത്താനം ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (പിന്നീട് ബസേലിയോസ് ഗീവർഗീസ് പ്രഥമൻ - മലങ്കരയിലെ രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) തയ്യാറാക്കി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 1907 -ലെയും 1908 -ലെയും മലങ്കര ഇടവക പഞ്ചാംഗങ്ങളിലും ഈ പെരുന്നാൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. പാമ്പാക്കുട നമസ്കാരക്രമത്തിന്റെ ആദ്യം മുതലുള്ള എല്ലാ പതിപ്പുകളിലും ഇപ്പോൾ സഭാ കേന്ദ്രത്തിൻ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭാ പഞ്ചാംഗങ്ങളിലും ഈ പെരുന്നാൾ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

വർഗ്ഗീസ് ജോൺ, തോട്ടപ്പുഴ: ഗവേഷകൻ. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദവും അദ്ധ്യാപന ബിരുദവും ഗാന്ധിയൻ സ്റ്റഡീസിൽ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും ജേർണലിസത്തിൽ പി. ജി. ഡിപ്ലോമായും.

പീടിയേക്കൽ ബഹു. കൊച്ചുപ്പച്ചന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന സുറിയാനി പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ പരിഭാഷ നമ്മുടെ റീത്ത് എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ (ഫാ. പ്ലാസിഡ് പൊടിപാറ) കൊടുത്തിട്ടുള്ളതിൽ ധനു 10 ബഹനാം സഹദായുടെയും കൂട്ടരുടെയും പെരുന്നാളായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത് കൽദായ കത്തോലിക്കരുടെ ഉപയോഗത്തിനു വേണ്ടി തയ്യാറാക്കിയതാണ്.

‘പിശാചുക്കളെ ഓടിക്കുന്ന സഹദാ’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ മലങ്കരസഭയിൽ 13 ദേവാലയങ്ങളുണ്ട്. കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിലെ പുതുപ്പള്ളിപ്പള്ളി സ്ഥാപന കാലത്ത് (എ. ഡി. 1557) ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് മാർ ഗീവർഗീസ് സഹദായുടെ നാമത്തിലായത്.

കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിലെ തേവനാൽ (എ. ഡി. 1767 ?) നിരണം ഭദ്രാസനത്തിലെ വെണ്ണിക്കുളം (1841) എന്നീ പള്ളികൾ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിലുള്ളതാണ്.

തിരുവനന്തപുരം ഭദ്രാസനത്തിലെ ആദിച്ചനെല്ലൂർ (1917), തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിലെ അയിരൂർ പഴയ (1834), അയിരൂർ തടീത്ര (1939), വാഴമുട്ടം (1895), കൊടുമൺ (1903), കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലെ വടയാപറമ്പ് (1854), അങ്കമാലി ഭദ്രാസനത്തിലെ പൊയ്ക്കാട്ടുശ്ശേരി (1889), വെങ്ങോല, സുൽത്താൻ ബത്തേരി ഭദ്രാസനത്തിലെ ചീരാൽ എന്നീ പള്ളികൾ ഈ വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളവയാണ്.

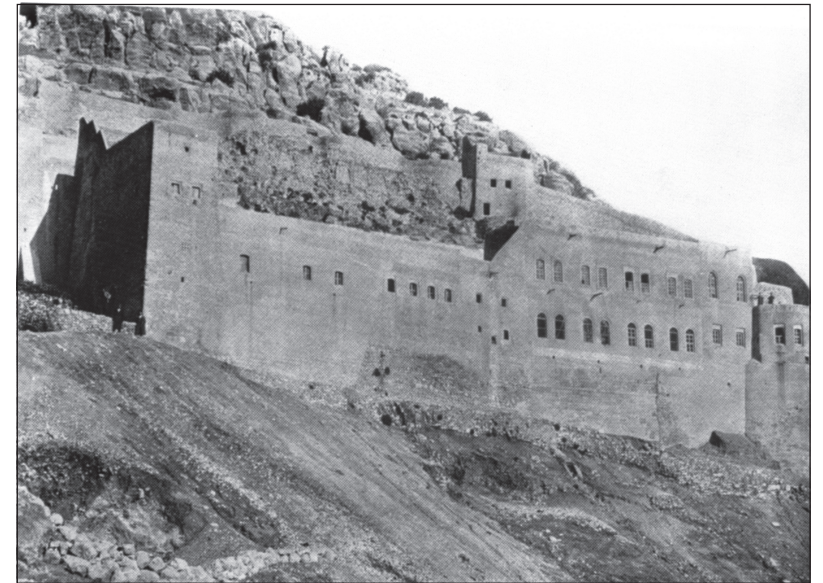
മലബാർ സ്വതന്ത്ര സുറിയാനി സഭയുടെ കേന്ദ്രമായ ആഞ്ഞൂരിലും മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ നാമത്തിൽ ഒരു ചാപ്പലുണ്ട്.





ബഹനാം രാജകുമാരൻ
മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു.
(ഒരു പേർഷ്യൻ ചിത്രം)

അനുബന്ധം



മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ

മാർ ബഹനാമിന്റെ മാനസാന്തരത്തിന് ഹേതുഭൂതനായ മാർ മത്തായി, ജൂലിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പീഡയിൽ നിന്നു രക്ഷ നേടാനായി പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ സ്ഥാപിച്ച ദയറായാണ് മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ. ഇറാക്കിലെ ജബാൽ മക്ഖ്ലൂബ് എന്ന സ്ഥലത്താണ് ഈ ദയറാ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും പുരാതനമായ മൂന്നു ദയറാകളിൽ ഒന്നാണിത്.

മാർ ബഹനാമിന്റെ മാനസാന്തരത്തെ തുടർന്ന് ഈ ദയറാ വിപുലമായി. ഒരു കാലത്ത് ഒരു സമയം ആയിരത്തിലധികം സന്യാസിമാർ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ദയറാ സ്ഥാപകനായ മാർ മത്തായി, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് ബാർ എബ്രായ മുതലായ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കബറിടം ഈ ദയറായിലാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.

മാർ ബഹനാമിന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ മാനസാന്തരത്തെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ പണിയുന്നതിന് ധന സഹായം നൽകി. മാർ മത്തായിയുടെ സഹസന്യാസിയാണിരുന്ന മാർ

ഇസഹാക്കാണ് ദയറാ പണിയിച്ചത്. മാർ മത്തായിയുടെ പിൻഗാമിയായ മാർ സഖായിയുടെ കാലത്ത് ദയറാ വളർച്ചയുടെ ഉച്ചകോടിയിലെത്തി.

മുസ്ലീങ്ങളുടെയും കുർദുകളുടെയും മംഗോളിയരുടെയും ആക്രമണ കാലത്ത് ഈ ദയറാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഒരു അഭയ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. മാർ മത്തായിയെയും മറ്റനേകം വിശുദ്ധ സന്യാസിമാരെയും ഇവിടെ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.



മാർ മത്തായിയുടെ കബർ

സോഫിയാ ബുക്സ് പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

1. **മതം, മാർക്സിസം, മതനിരപേക്ഷത (പഠനം)**
ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, പേജ് 48, Rs.8.00
2. **പ്രകാശത്തിലേക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര**
(പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം)
ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്, പേജ് 666, Rs.150
3. **രഹസ്യപ്രാർത്ഥനകൾ**
വിവ: പ. ഗീവർഗീസ് ദിതീയൻ ബാവറ, പേജ് 76, Rs. 15.00
4. **ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ യഥാർത്ഥ സ്രോതസ്സുകൾ (ലേഖനസമാഹാരം)**
ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ, പേജ് 104, Rs. 40.00
5. **വി. മക്രീന (ജീവചരിത്രം)**
ഫാ. ഡോ. ബി. വർഗീസ്, പേജ് 52, Rs. 15.00
6. **ആദിമസഭാ ജ്യോതിസ്സുകൾ (ഘണ്ടുജീവചരിത്രങ്ങൾ)**
എഡി. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട്, പേജ് 80, Rs. 20.00
7. **കാരുണ്യത്തിന്റെ മാലാഖ (മദർ തെരേസയുടെ ജീവിതവും ദർശനവും)**
ഡീക്കൻ ഷൈജു കുര്യൻ, പേജ് 88, Rs. 35.00
8. **നിഷേധികളുടെ അമ്മ (കഥകൾ)**
ജോർജ്ജ് കെ. അലക്സ്, പേജ് 80, Rs.35.00
9. **സന്യാസിശ്രേഷ്ഠനായ മാർ അന്തോണിയോസ് (ജീവചരിത്രം)**
ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്, പേജ് 104, Rs. 40
10. **മാർ ശമവൂൻ ദെസ്തുനി (ജീവചരിത്രം)**
ഡീക്കൻ ഷൈജു കുര്യൻ, പേജ് 56, Rs. 30.00
11. **പരിസ്ഥിതി ആദ്ധ്യാത്മികത (പഠനം)**
ഫാ. ഡോ. റ്റി. മർക്കോസ് ജോസഫ്, പേജ് 108, Rs. 40.00
12. **കുടുംബജീവിതത്തിൽ യൗവന മനഃശാസ്ത്രം (പഠനം)**
ഫാ. ജോൺ ഡാനിയേൽ പെരിങ്ങനാട്, പേജ് 88, Rs. 35.00
13. **ഒരു സുവിശേഷകന്റെ ദുഃഖം (വേദപുസ്തക പഠനങ്ങൾ)**
ഫാ. ബി. വർഗീസ്, പേജ് 72, Rs. 30.00
14. **ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഗ്രിഗോറിയൻ പർവ്വം (പഠനം)**
എഡി. ഫാ. റ്റി. പി. ഏലിയാസ്, പേജ് 100, Rs. 40.00
15. **ഉദാത്തമായ സ്ത്രീത്വം (വേദപുസ്തക സ്ത്രീരത്നങ്ങൾ)**
റീന ക്രിസ്റ്റബിൾ, മറിയാമ്മ ജോൺ, മേഴ്സി ജോൺ, അശ്വതി ജോൺ, പേജ് 150, Rs. 50.00
16. **അശ്വാരൂഢന്റെ വിശുദ്ധ വഴികൾ (ജീവചരിത്രം)**
പ്രീത് ചന്ദനപ്പള്ളി, പേജ് 52, Rs. 20.00
17. **The Angel of Mercy (Biography)**
Dn. Shyju Kurian, Page 80, Rs. 30.00
- 18.. **നിരണം ഗ്രന്ഥവരി (സഭാചരിത്രം)**
എഡിറ്റർ: എം. കുര്യൻ തോമസ്, പേജ് 288, Rs. 100.00
19. **കുട്ടികളുടെ തിരുമേനി (പൗലോസ് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം)**
സിദ്ധാർത്ഥൻ, പേജ് 152, Rs. 50.00
20. **New Vision New Humanity (Gregorian Thoughts)**
Editor: Fr. T. P. Elias, Page 184, Rs. 60.00

നിർമ്മലവിശ്വാസസ്ഥൈര്യം - ഇടയന്മാർക്കുണ്ടാകണമേ.

ഹുത്തോമ്മോ

- ഏനോനോനുഹറോശാറീറോ -

(അഗ്യാത്മീയന്മാരിനേയും എന്ന പോലെ)

മാർബഹനാം - സഹദാമുതലായോ - രിക്കാലയമുണ്ടാക്കാമെന്നു

വാഗ്ദാനം - ചെയ്തവനിസഹാക്കി - നുണ്ടാകട്ടേ നല്ലോർമ്മ

തൻപൈതൽ സൗഖ്യം നേടി

സ്താത്താനവനേ വിട്ടോടി

സാമോദം വീട്ടിൽച്ചെന്നാൻ;

ബഹനാമിന്നപദാനത്തെ - പ്പേർഷ്യാനാട്ടിൽക്കീർത്തിച്ചാൻ

(മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയുടെ വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ നിന്നും)



മാർ ബഹനാം സഹദായുടെ പെരുന്നാളിനുള്ള പ്രത്യേക ഗീതങ്ങൾ

(എട്ടാം രാഗം)

ഏവൻഗേലിക്കു ശേഷം

(കുക്കോയോ)

(യജമാനൻ വരുമന്നേരത്ത് എന്ന രീതി)

ദൈവധരൻ ബഹനാം സഹദാ! വന്നാ - ലും നീ

വന്ദനമങ്ങയ്ക്കോതിടുവാൻ - വന്നെത്തീ ഞങ്ങൾ

വഞ്ചനനീക്കി - കാത്തിടേണം നീ

ആത്മശരീര - പ്രഭയേകീടേണം

പ്രാർത്ഥനയാൽ പാപക്കരകൾ - മാച്ചീടേണേ

മുടിനിന്നെച്ചാർത്തുന്നവനേ - വാഴ്ത്തിടും ഞങ്ങൾ

ഹാലേലുയ്യാ - നിൻ പ്രാർത്ഥന ശരണം.

കാസോലിക്കി

(മാർ അപ്രോ)

(അൻപുടയോനേ നിൻ വാതിൽ എന്ന രീതി)

മോഹനബഹനാമേ! നിന്നേ - യാഹ്വാനംചെയ്തോൻസ്തുത്യൻ

നിന്നെസൈന്യാധിപനായും - യോദ്ധാവായും നിയമിച്ചാൻ

അന്യായത്തെ ധ്വംസിപ്പാൻ - ഹാ! ഘോരം നീ പോരാടി

ദൈവത്തിൻ ദാസന്മാർതൻ - സ്ഥാനത്തേ നീ വാഞ്ചിച്ചു

കാവ്യന്മാരുടെ പക്ഷത്തെ - ബുദ്ധ്യ നീ കൈവിട്ടല്ലോ

ഉത്സാഹീ! ബഹനാം സഹദാ - താതാ നിൻയാചിപ്പാലും

ഭൂവെങ്ങും സഭതൻ ശൃംഗം - ഔന്നത്യം പ്രാപിക്കട്ടെ